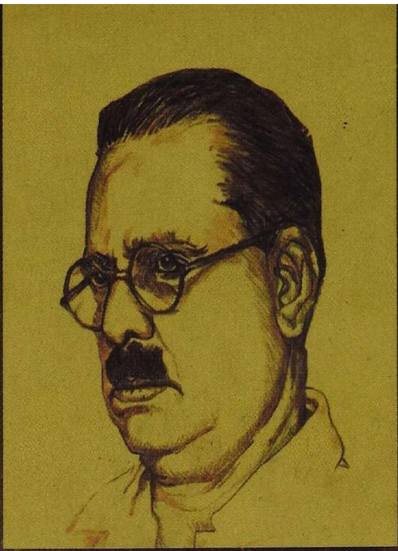

Pāratitācaṉ's

THE BUBBLES ON THE sea

Kaṯalmēl Kumiḻikaḷ!

Translated by

Dr. A. Dakshinamurthy

Pāratitācan's

The Bubbles on the Sea

Kaṭalmēl Kumiḻikaḷ

Pāratitācan's

The Bubbles on the Sea

Kaṭalmēl Kumiḻikaḷ

Translated by

A.Dakshinamurthy

© : Bharathidasan University
Palkalaiperur
Tiruchirappalli - 620 024.
Tamil Nadu.

First Edition : April, 2006

Paper : N S Maplitho

Size : Demy 1/8

Pages : 192

Price : 95

Laser Typeset : printmagic,
84c, Court Road,
Thanjavur - 613 001.
✆ 04362 - 277208

Layout : M.Balamurugan,
Chennai - 600 014.

Printed at : Ponni Achagam,
Chennai - 600 091.

Bharathidasan University

Dr. C.Thangamuthu
Vice - Chancellor

Palkalaiperur
Tiruchirappalli - 620 024

Foreword

The poetry of Bharathi and Bharathidasan is divine, regenerating and socially inspiring. While some poets wrote with an amount of self consciousness, these two great poets were almost free from it. Since the earth for us is the proper field for progression of evolutionary advance, it follows that even the pursuit of supraphysical knowledge need not involve a withdrawal or escape from here. It has been rightly said that India has become the symbol representing all the diversities and difficulties of modern humanity, and hence India will be the land of resurrection of humanity, a resurrection to a higher and truer life. By serving India better and by serving humanity one can hasten its resurrection to a higher and truer life. No doubt the heavens beyond are great and wonderful, but greater and more wonderful are the heavens within you. It is these Edens that made Bharathi and Bharathidasan as divine poets. It is in this context that translations of their works acquire a universal significance.

The world is now preparing for a big change. Will you help me? This is the basic question that the two poets, Bharathi and Bharathidasan raise. Both of them had a

tremendous sense of affirmation given to the meaning of life, each one answering it with an objective exactitude. Thomas Jefferson wrote that all men are created equal and independent and from that equal creation they derive rights inherent and inalienable among which are the preservation of life, liberty and the pursuit of happiness. They fought for truth. No wonder then, Bharathi and Bharathidasan revolted and became revolutionary poets refusing to accept at its face value 'the truths' enunciated or broadcast so loudly during the pre-independence days.

Though cast in the same mould as his mentor, Bharathidasan stands as a cult figure. What was lighted as a *'brief candle' by Bharathi became a flaming torch in the* hands of Bharathidasan who acquired all the raw materials from his master and mastered the art of using them heuristically. All his poems bear witness to his uncanny power off observation, his sensitivity to nature. He is a Tamil Wordsworth, and with full-throated ease he sings on the essential goodness of man, the underprivileged, the have-nots of society, the widows, the labourers, a service which Ezra Pound did for his land. The encyclopaedic range of his subjects, his prolific writings, his biting satires, his concern over the human condition, his denunciation of social atrocities, follies, superstitions, his thunderbolts on the silence and complacency of society, and, above all, his concept of 'world unity' have raised his stature to be ranked with the great universal poets. Above all, not only thematically, but also equally proficient was he in the stanza forms and metrical patterns in Tamil, proving that he has a unique poetic form for the relevant content.

This is where the difficulty of the translator begins. Since form and content cannot be dichotomized, the translator has to scale a mountain which is very attractive but slippery. A good translator has to enter into the hinterland with perfect mastery of both the languages.

Dr. A.Dakshinamurthy, born with a poetic instinct, bred in scholarship under an eminent Professor like Dr. T.P.Meenakshisundaram, and trained in the nuances of explication as a teacher became ultimately a translator of not only Ancient Sangam Classics, but also of modern poets like Bharathidasan. It is needless to say that he has been acclaimed as one of the best translators. He has already rendered into English Puratcikkavi, Canjeevi Parvatattin Caral, Irunta Vitu and Nalla Tirppu of Bharathidasan and they have all been well received. By this he justifies his being the recipient of the prestigious Bharathidasan Award of the Government of Tamilnadu for 2003.

Prof. A.Dakshinamurthy deserves our congratulations for his achievement of rendering into English, these three works of Bharathidasan, namely Katala Katamaiya, Tamilacciyin Katti and Katalmel Kumilikal on the occasion when the Bharathidasan university celebrates its Silver Jubilee.

Trichy
14.04.2006

C. Thangamuthu

(C.Thangamuthu)

Introduction

After Makākavi Pāratiyār, Pāratitāca<u>n</u>, who is hailed as Puraṭcikkaviñar and Pāvēntar stands as a colassus among the modern Tamil poets. As his name suggests, he belongs to Pārati's school. He started writing even when he was a eleven year old boy and continued to contribute to the enrichment of Tamil until his death in 1964. His meeting with the Makākavi in 1908 and his close association with him till 1918 resulted in his embarking on entirely a new style of writing. He who was writing in the traditional style, started writing in a very simple style that would reach even the common man. The influence of Pārati on him was so remarkable that he felt proud of calling himself Pāratitāca<u>n</u>. Pārati admitted him into his fold and published one of his early compositions which glorified the Celestial Mother in the Swadesamithran with the note, "Composed by Ka<u>n</u>aka Cuppuratti<u>n</u>am belonging to Pārati's Kavitā Mantalam" Pāratitāca<u>n</u> who was endowed with a long span of life substantially contributed to Tamil. He left behind him not only his poems running to a few thousands but also a long line of his followers. Curatā, Vāṇitāca<u>n</u>, Kaṇṇatāca<u>n</u> and Tami<u>l</u>a<u>n</u>pa<u>n</u> are a few among them. It is worth recalling in this context the words of Putumaippitta<u>n</u>. He wrote, "Pāratiyār has left behind him several things for us.

Among them, we should mention his Ñāṉaratam, Kuyilpāṭṭu, Pāñcālicapatam and Kaṉaka Cuppurattinam alias Pāratitācaṉ."

Besides being a gifted poet of the first order, he was a profound scholar. His skill of employing every Tamil prosodical form is well-known. His early writings were traditional both in form and content. He had written many hundred poems before he met his mentor. He was a believer and had composed a number of poems in glory of his favourite deities. Among them, his Sri Mayilam Cuppiramaṇiyar Tutiyamutu Mālai merits special mention. Such an ardent devotee of God turned into an atheist under the powerful influence of the great revolutionary leader Periyār E.V. Rāmacāmy whom he met in 1928. The revolutionary ideas propagated by that leader bewitched him so profoundly that he became an integral part of the Self-Respect Movement. He began to use his poetry as a powerful tool to give poetic expression to Periyār's ideas. Periyār held him in high esteem and hailed him as the organ voice of his movement. He came forward to unveil the poet's portrait at a state level conference of his party at Kancheepuram.

The themes of Pāratitācaṉ are varied. As a great lover of Tamil he has written a number of poems glorifying it and for its future progress. In the words of Prof. T.P. Mīṉaṭcicuntaraṉār, Tamil is his religion. He looks Tamil from the universal point of veiw. He calls her the world mother. His constant themes are love, place of women, Tamil, Tamilians, children, and Democracy which gives man his rightful place. The inspiration, here also, may be traced to Pārati, but Pārtitācaṉ goes beyond his master in his depth of force, in the breadth of his vision, in the length of his range and in the height of his poetry.

As an ardent follower of Periyār he was against all meaningless rituals and ceremonies. He expressed his cherished wish for establishing an egalitarian society free from discriminations of caste, creed and economic status. He wanted a socialistic pattern of society in which all should live as equals. It is to be noted that in many of his narrative poems, monarchy is abolished and people's rule is established.

He stood for abolition of child marriage and the remarriage of young widows. It is held that he was the first Indian poet who welcomed family planning and composed poems on that theme. His women characters are chaste, well educated and valourous in spirit. Āttāḷ and Aṉṉam in the Pāṇṭiyaṉ Paricu, Amutavalli in the Puraṯcikkavi, Vijaya in the Vīrattāy, Vañci in the Cañceevi paṟvataṯin cāral and Cuppammā in the Tamiḻacciyiṉ Katti are some of the immortal women characters created by him. His sympathy for the working class is significant. The speech made by Utāraṉ in the Puraṯcikkavi and the poem entitled Nīṅkaḷē Colluṅkaḷ (speak yourself) are ample evidence.

He longed for a Tamilnadu in which every man and woman was educated to be envied by others. In his opinion, an illiterate woman is equal to a barren land which yields nothing. The Kuṭumpa Viḷakkau and the Iruṇṭa Viṭu very effectively describe the role of literacy and the evils of illiteracy in nation-building.

Love is one of his cherished themes. "Love is embedded in the very nature of living beings. That should never be curtailed. The world devoid of love is void" declared the poet. He believed that love marriage could help in a significant way to establish a casteless society.

He advised young girls to choose their own mates boldly. This is well described in his poem entitled 'Peṇṇukku Nīti' (Advice to a girl).

His beautiful poems on nature will stand in comparison with the best poems of the English poets like Shelly, Keats and Wordsworth. "The Smile of Beauty" is a rich treasure of such poems. His songs set to music go by the name 'Icai Amutu' (Ambrosia of Music) which are available in more than one volume. It is to be remembered that the poet himself was a good singer. It was his magical voice that brought him close to Makākavi Pārati when he recited some of his compositions in 1908 in a wedding function in Pāṇṭiccēri.

It is to be remembered that he was not a narrow minded poet whose interest was confined to Tamilnadu alone. He has given expression to his universal outlook in many of his compositions. The poem 'Ulakam Uṉṉuṭaiyatu' (The world is yours') is a testimony to his broad outlook. The following is a part of that poem :

Demolish the wall between thy home and that of
your neighbour.
Remove the curtains amidst the streets.
Unite the nations together and move forward.
Ascend the mountain sky-high without break!
Ascend higher and higher!
Climb high and cast thy eyes in all directions!
Behold everywhere the people of this earth!
Behold the vastness of thy kind!
Behold the battalion of thy brothers!
Feel elated on the sight of the human ocean
That declares thee its close kin!
Expand thy wisdom! Let it embrace the entire world!

Swallow the human kind with thy broad vision!
Embrace and mingle thyself inseparably with it!"

(A. Dakshinamurthy)

It is in the fitness of things that the great poet of our times was honoured by the government of Paṇticcēri and Tamiḷnāṭu in more than one manner. In 1965, the Municipality of Paṇticcēri erected a memorial maṇṭapam. In 1969 the late lamented Chief Minister of Tamiḷnāṭu A<u>r</u>iñar Aṇṇā unveiled his full size statue at the Marina Beach. In 1970, the Sahitya Academi, New Delhi made a posthumous award of Rs. 5,000/- for his poetic drama Picirāntaiyār. In 1971, the Paṇticcēri government celebrated his birth day when the house in which he lived became a national property. It now houses a library and a museum in memory of the poet. In 1978, the government of Tamiḷnāṭu instituted the Pāvēntar Award to honour deserving Tami<u>l</u> scholars every year. In 1990 the then Chief Minister Dr. M. Karuṇaniti inaugurated the Pāratitāca<u>n</u> University in Tiruccirāppaḷḷi when a life-size statue of the poet was unveiled at the university campus. The poet's birth centenary was observed in a grand manner when distinguised poets and scholars were honoured with cash awards and certificates of merit. In 1994, the government of Tamiḷnāṭu created endowments in his name in nine universities.

Hundreds of books have been published by scholars, and universities have awarded to many sholars the degrees of M.Litt, M.Phil and Ph.D.

One of the dreams of the poet was that Tami<u>l</u> language and Tami<u>l</u> literature should be recognized by the entire world. For this, he exhorted scholars to translate

Tamil works into world languages. In his beautiful poem glorifying his mentor Pāratiyār he wrote thus :

"Pārati is a world poet endowed with love at heart
And light of wisdom, vast and lofty!
Of narrow confines of land or locality
He never had thoughts!"

He sincerely felt that the above truth would be realised once Pārati's poems were rendered into world languages. He also longed very much to see the day when the world at large would know the greatness of Tamil and enjoy the sweetness of Her poems through translations in a thousand tongues.

Where is the day
When the honey river
Will pour into my ear
incessantly
the news of this world's wish
to see Mother Tamil,
My Tamil's poems
in a thousand tongues?

(Tr. Prof. P. Marutanāyakam)

In fulfilment of the wishes of Pāratitācaṉ the immortal poems of the Makākavi were translated into English by many distinguished scholars like Cēkkiḻār Aṭippoṭi Dr. T.N.R., Dr. Prēma Nantakumār, Prof. K.G. Seshadhri and a host of others. As a result, the Makakavi has been acknowledged world over as one of the greatest poets of the world. But it is strange to see that no serious efforts were made either by individuals or institutions until recently, to introduce Pāratitācaṉ to the world at large, in spite of his significant contribution to Tamil. It is gratifying to note that individuals and institutions have

started taking interest in translating his poems since 1991, when his birth centenany was celebrated in a grand manner. It is worth mentioning here the services of some of the scholars who have contributed to this field. The renowned poet, scholar and critic, Prof. Ma.Le. Taṅkappā of Paṇticcēri merits our respect and admiration for his venture to render into English, many of the poet's beautiful poems even in the late forties. Late Dr. P. Parameswaran published a volume of translated poems many years ago.

The present writer published a small volume entitled, "Poems of Bharathidasan - A Translation" in 1990. It contains the literal translations of Puraṭcikkavi and 'The Cañcivi Parvatattin Cāral'. This humble work won a certificate of merit from the government of Tamiḻnāṭu during the poet's Centenary Celebrations. In 1991, Dr. S.N. Kantacāmi, one of the meritorious Tamil Scholars published his work, 'Bharathidasan - A Romantic Poet' which contains the translations of many interesting poems. Prof. Ma.Le. Taṅkappa's translation of 24 selected poems was published by the Marxist Periyarist Communist Party in 1992.

Thiru M.S Venkaṭacalam, a close associate of late lamented Aṟiñar Aṇṇā, and a senior advocate deserves our respect and admiration for his outstanding contribution to this field. His 'Selected Poems of Bharathidasan' (1992), 'That Kiss Most Unexpected (2004) and Pāṇṭiyaṉ Paricu (1999) have won the appreciation of scholars. His translation of 'Kuṭumpa Viḷakku' and Iruṇṭa Vīṭu are now ready for publication.

The monthly journal 'The Scholar Miscellanist' which has Dr. S. Raman as the editor, published in 2001, the English rendering of Iruṇṭa Vīṭu by the present writer.

His first English translation of the 'Tamilacciyin Katti' and, 'Nalla Tīrppu' are now ready for publication. Dr. Venkatachalapathy published his English translation of 'Amaiti' in 1987.

The Bharathidasan University Tiruccirāppaḷḷi deserves our respect for its efforts in publishing a good volume, 'Selected Poems of Bharathidasan' in April 1991. Thirty scholars have contributed to this volume. Dr. M. Ramalingam, professor of Tamil deserves our respect for this work.

The International Institute of Tamil Studies, Chennai, has contributed in a significant way. This institute selected one hundred pieces from the poet's works and got them rendered into English as well as Telugu, Kannaṭam and Malayalam. This attempt should be emulated by other institutes. The translators were Prof. B. Murukan, Prof. C.R. Carmā, Prof. Pacumalai Aracu, Prof. Paṭmanāpa Nampi, and Dr. Tēcamaṅkalam Rāmakrishnan. These volumes were published in 1994 and were released in 1995 by Dr. J. Jayalalitha, the honourable Chief Minister of Tamilnadu during the 8th International Tamil Conference.

In 1996, The Pondicherry Institute of Linguistics and Culture published an excellent volume containing 200 selected pieces of the poet, rendered into English by thirteen scholars. The major contributors are Dr. R. Kaṇapati and Prof. Lenin Taṅkappa. The credit goes to Dr. R. Kōtaṇṭarāmaṉ, Dr. S. Arōkiyanātaṉ, Dr. C.V.S. Rāmarāo, Dr. L. Ramāmūrti and Dr. P. Marutanāyakam who took pains to complete this programme with success.

We should appreciate the Institute of Asian Studies, Chennai for publishing the translation of Pāṇṭiyaṉ Paricu

by Thiru M.S. Venkaṭaccalam, Tirucciräppaḷḷi in 1999. We many expect that more and more scholars will take efforts to translate the other works of our poet in the future.

The present work is the first English translation of the narrative poem 'Kāṭalmēl Kumiḻikaḷ, which was published in the year 1948 in memory of the poet's friend Ka. Piccaiyaṉār. This is the year when more than ten works of the poet appeared in print. This drama has a French translation by Mr. L. Cadelis. (1979)

This is a small but interesting poetic drama with thirty eight scenes and fourteen characters. In this work, the poet has skillfully employed many prosodical forms. They are Akaval types, Veṇpā types, Viruttam types, Cintu and Kaṇṇi. It is welknown that in many of his narative poems, for example, in his Puraṭcikkavi, Kātalā Kaṭamaiyā and Pāṇṭiyaṉ Paricu he has introduced the central theme of abolition of monarchy and establishment of Democracy. Kaṭalmēl Kumiḻikaḷ also belongs to this category. In these dramas, he makes members of the royal families getting united in wedlock with the commoners.

The poet sees the tradtional hereditary monarchy as the custodian of the Varna system of the Āryans. The history of India clearly shows that almost all the dynasties except Muslim rulers have taken every care not to disturb the caste system. The caste system is very peculiar to India. Poets and saints and progressive thinkers have spoken against this evil over the many centuries. In spite of their sustained efforts, it still continues to exist, of course, with some differences.

Our poet Bharathidasan, like his mentor Mahakavi Bharathi, bestowed his best attention to eradicate this social evil. He dreams of a day when the Tamil society will become egalitarian in nature in which all men will be

equal with no trace of fueds based on casts or creeds. In Kaṭalmēl Kumiḻikaḷ, the poet gives very strong expression to his, this lofty ideal.

The title itself is very suggestive. It is metaphorical. The word 'Kaṭal' in this title symbolises the great majority of the common people, especially the so called fourth class according to Manu and the word 'Kumiḻikaḷ' denotes the other three upper classes. He wishes that the upper classes should in course of time, get merged with the so called fourth class to form a new society in which all will be equal. Poṉṉi, the sister-in-law of king Pulittiṟal says,

"Those who claim to have born to rule
And the so called other superior folk :
They are not even broken pieces of straw!
They are mere bubbles on the surface of the sea!
The people are like the eternal mighty ocean!
The so called rulers are those
Who get dissolved in that ocean and become nothing!
My sister dear! A time will come
When all distinctions will cease to be!"

Readers will find that the poet repeats this ideal in many other contexts to show that it is the main theme of this drama. Cemmaṟittiṟal, Poṉ ṉi, and Vaiyattiṟal, all members of the royal family are depicted as the crusaders against the Varna System and Aḻakaṉ, a member of the lower strata of the society also contributes in a significant way in mobilising the support of all the sections of the country to overthrow the despotic rule of a single man and to usher in Democracy.

The poet's arguement against the existing order of the society can be seen in the speeches of Cemmaṟitiṟal,

Vaiyattiral, Ponni, Minnoli and Alakan. The last scene of the drama happily ends in the establishment of people's rule. Here we see the nature of the future Tamil Society which our poet dreamt to establish.

In the future democracy of our poet, the supporters of caste system will be thrown into prison. Caste-based marriage will be banned; intercaste marriage alone will be deemed lawful; the young and the old alike will be literates; lazy folk will be despised as mere patients and swindlers of public money; people will not purchase evil at the cost of heavy loss of money; worship of a single God that too without form will be encouraged; there will be no trace of feuds based on religion; temples will get transformed into industrial homes! None will enjoy special previleges! Let us hope that the dream of the poet will come true soon! (Scene : 38)

I have tried to be as faithful as possible to the original. I know that I have not succeeded fully. The flaws in this work will be rectified in a future edition of the author or a competent scholar who will produce his own translation. If this work evokes in the reader an interest in this drama in particular and in the writings of the poet in general, then I should say that I have not laboured in vain.

Gracias

I place on record my sincere thanks to Prof. Dr. S. Thiyagaraja Sharma, who is my best friend and colleage, who is enthroned on the hearts of a large community of college students as a brilliant teacher of great erudition and who is a lover of music whose guidance has richly contributed to my success in the field of translation.

I also thank from the depth of my heart my Guru Dr. T.N. Ramachandran, whose command over the English language and literature is significant and whose mastery over Saiva Siddhantha philosophy and the art of translation is beyond compare, for his continued guidance in all my academic pursuits.

I thank profoundly Dr. C. Thangamuthu, the eminent economist and the distinguished Vice-Chancellor of the Bharathidasan University and Prof. V. Radhakrishnan, the back-bone of the administration of the university for having readily come forward to honour me by publishing this work at the cost of the university.

Dr. S.S. Ramar Ilango, Director, Centre of Bharathidasan Studies, Bharathidasan University is my well-wisher. I thank him for his co-operation in getting this volume published by the university.

I also register my sincere thanks to M/s Printmagic, Thanjavur for the neat and flawless execution of the typesetting of this volume and M/s Ponni Achagam, Chennai for the neat execution of the publication work.

I will be failing in my duty if I do not thank my devoted wife Thirumathi D. Jayakumari and my beloved daughter Selvi Er. D. Eeranila whose sustained support and co-operation helped me a lot in the successful completion of this work.

- A.Dakshinamurthy

The Scheme of Transliteration

அ	-	a	க	-	k
ஆ	-	ā	ங	-	ń
இ	-	i	ச	-	c
ஈ	-	ī	ஞ	-	ñ
உ	-	u	ட	-	ṭ
ஊ	-	ū	ண	-	ṇ
எ	-	e	த	-	t
ஏ	-	ē	ந	-	n
ஐ	-	ai	ப	-	p
ஒ	-	o	ம	-	m
ஓ	-	ō	ய	-	y
ஔ	-	au	ர	-	r
			ல	-	l
			வ	-	v
			ழ	-	ḻ
			ள	-	ḷ
			ற	-	ṟ
			ன	-	ṉ

கடல்மேற் குமிழிகள்

கதை உறுப்பினர்

திறல் நாடு

புலித்திறல்	... மன்னன்
புலித்திறல் மன்னி	... மனைவி
வையத்திறல்	... மகன்
செம்மறித்திறல்	... மன்னன் தம்பி
பொன்னி	... மன்னன் கொழுந்தி
ஆண்டி	... காவற்காரன்
அழகன்	... அவன் மகன்
ஆண்டாள்	... பூக்காரி
மின்னொளி	... அவள் மகள்.

பெருநாடு

பெருநாட்டான்	... அரசன்
பெருந்திரு	... இளவரசி
பிச்சன்	... அமைச்சன்

மலைநாடு

மலையன்	... அரசன்
மலர்க்குழல்	... இளவரசி

Kaṭalmēl Kumiḻikaḷ

(The Bubbles on the Sea)

Puraṭcikkaviñar Pāratitācaṉ

The characters in the play

Tiṟalnāṭu

Pulittiṟal	- The king
Pulittiṟal maṉ ṉi	- The queen
Vaiyattiṟal	- The Prince
Cemmaṟittiṟal	- The king's brother
Poṉ ṉi	- The sister-in-law of the king
Āṇṭi	- The watchman
Aḻakaṉ	- The son of the watchman
Āṇṭāḷ	- The flower-vendor
Miṉ ṉoḷi	- The daughter of Āṇṭāḷ

Perunāṭu

Perunāṭṭāṉ	- The king
Peruntiru	- The princess
Piccaṉ	- The Minister

Malaināṭu

Malaiyaṉ	- The king
Malarkkuḻal	- The Princess

1

இடம் : திறல் நாட்டின் அரண்மனைத் தனியிடம்.

நேரம் : பகல் உணவுக்குப் பின்.

உறுப்பினர் : புலித்திறல் மன்னன் அவன் தம்பி செம்மறித் திறல்.

(அகவல்)

புலித்திறல் உண்டபின் பொன்னொளிர் கட்டிலில்
ஒருபுறம் தனிமையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.
செம்மறித் திறல் அங்கு வந்தான்.
"இம்மொழி கேட்பாய்" என்றான் வணங்கியே.

(விருத்தம்)

"பொன்னியை மணக்க வேண்டும்
அதைத்தானே புகல வந்தாய்?
பொன்னிஎன் கொழுந்தி, நீயோ
புலைச்சியின் மகனே அன்றோ?
என்னருந் தந்தை வேட
ரினத்தவள் தன்னைக் கூடி
உன்னைஇங் கீன்றார், என்பால்
உறவுகொண் டாட வந்தாய்?"
புலித்திறல் இவ்வா றோதப்,
"புலைச்சி என் தாய்! என் தந்தை
நிலத்தினை ஆளும் வேந்தன்
நின்தந்தை அன்றோ அண்ணா?
புலப்பட உரைக்கின் றேன்நான்,
பொன்னிஉன் கொழுந்தி என்னைக்
கலப்புறு மணத்தாற் கொள்ளக்
கருதினாள் மறுப்ப தேனோ?"

Scene 1

Place : A lonely place in the palace of Tiralnāṭu

Time : After noon-meal

Characters : King Pulittiral, Cemmarittiral, his brother.

Pulittiral after taking his mid-day meal is sitting alone in a corner of a cot of golden lustre when his brother Cemmarittiral comes there and salutes him submissively and requests, "Please listen to me". In response, the king speaks thus :

"You wish to wed Ponni.
You came here only to let me know of this fact.
Am I right? Ponni is my sister-in-law.
But aren't you a pulaya, the son begotten by a pulaya woman?
My precious father got you as son
Through a woman of the hunting tribe.
How bold are you to come to me
And seek my kinship!"
In response, Cemmarittiral speaks these words :
"No doubt I am the son of a low-class woman!
My brother dear! Am I not also the son of the ruler of this land?
Is not the same ruler your father too?
I will make this clear to you.
Ponni, your sister-in-law
Very much wishes to wed me.

என்றுசெம் மறிதான் கூறப்
புலித்திறல் "இராதே" என்றான்.
பொன்னிஅந் நேரம் ஆங்கே
பொதுக்கென எதிரில் வந்து
தன்எழில் மூத்தார் காலைத்
தளிர்க்கையால் பற்றி, "என்னை
உன்தம்பி மணக்கும் வண்ணம்
உதவுக" என்று சொன்னாள்.

"தமக்கையை எனக்க ளித்தாய்
சாதியில் இழிவு பெற்று
நம்க்கெல்லாம் பழிப்பா வானை
நங்கைநீ நாடு கின்றாய்.
இமைக்குமுன் புறஞ்செல் உன்றன்
எண்ணந்தான் மாறு மட்டும்
அமைக்கின்றேன் உன்னை என்றன்
அரண்மனைக் காவல் தன்னில்"

என்றுகா வலரைக் கூவ,
இருவர்வந் தழைத்துச் சென்றார்.
நின்றசெம் மறித்தி றற்கு
நிகழ்த்துவான் : "அரண்ம னைக்குள்!
என்றுமே நுழைதல் வேண்டாம்
ஏகுக!" என்று சொல்ல,
நன்றெனக் குன்றத் தோட்செம்
மறித்திறல் நடக்க லானான்.

✿

Why do you stand in the way?"
At this, Pulittiral grew wild and said,
"Clear out from here!" At that moment
Ponni came there and held fast
The feet of the king and begged,
"Please help me to wed your brother!"

"You gave your elder sister to me.
At the same time, you long to wed
A person from a low caste,
Who is a symbol of disgrace to all of us!
Leave from here at once!
I put you under my strict vigilance
In my palace, until such time
You change your mind!"

Saying so he summoned the palace guards.
Two sepoys came there and took her away.
The king said to cemmarittiral who stood there,
"Do not step into this palace hereafter! Get lost!"
"Well!" said he and flew from there,
The one of hill-like shoulders.

✿

2

இடம் : அரண்மனையில் ஒரு காவல் அறை.

நேரம் : மாலை.

உறுப்பினர் : பொன்னி, புலித்திறல் மன்னி, காவலர்.

(அகவல்)

உலக மக்களில் உயர்வுதாழ் வுரைக்கும்
கலக மக்களைக் கருத்தால் தூற்றிக்
காதற் கண்ணீர் வெளிப்பட
மாது நின்றனள் வன்காப் பறையிலே.

(கண்ணி)

"என்ன உனக்கில்லை பொன்னி? - உனக்
கேனிந்த எண்ணம்? புலைச்சி
தன்மகன் மேல்மைய லுற்றாய் - எமைத்
தாழ்வு படுத்த நினைத்தாய்"
என்று புலித்திறல் மன்னி - மிக
ஏசிக்கொண் டேஎதிர் வந்தாள்!
"இந்நில மக்கள்எல் லோரும் - நிகர்"
என்று புகன்றனள் பொன்னி.

"நாலு வகுப்பினர் மக்கள் - எனில்
நானிலம் ஆள்பவர் நாமே
மேலொரு பார்ப்பனர் கூட்டம் - உண்டு!
மூன்றா மவர்பொருள் விற்போர்!
காலத னாலிட்ட வேலை தனைக்
கைகளி னாற்செய்து வாழும்
கூலி வகுப்பினன் அன்னோன்" - என்று
கூறி முடித்தனள் மன்னி.

Scene 2

Place : A guarded room in the palace

Time : Evening

Characters : Poṉṉi, Pulittiṟal maṉṉi, guards.

The poor girl lay confined
In a well-guarded cell.
Her eyes streaming with tears of love,
She despised in her mind, the ruinous folk
Who discriminate people as high and low!

"What comfort do you lack here Poṉṉi?
Why should you develop such a desire?
You have fallen in love
With the son of a low-class woman!
By this, you intend to bring disgrace to us all."
Abusing Poṉṉi thus, the queen of Pulittiṟal
came before her.

"All are equal in this world!" declared Poṉṉi!
"Men are divided into four groups.
Among them we are the rulers!
There is a section which is above us.
The third group thrives by business!
Cemmaṟittiṟal belongs to the lowest group
Which lives by the wages
It receives for the odd jobs
It does at our command!" said the queen.
Those who claim to have born to rule

"ஆளப் பிறந்தவர் தாமும் - மே
லானவர் என்பவர் தாமும்
கூளங்கள் அல்லர்; கடல்மேல் - காணும்
குமிழிகள் அன்னர் என்பேன்
மாளாப் பெருங்கடல் மக்கள் - அங்கு
மறைபவர் ஆள்பவர் என்பேன்
வேளை வரும் அக்கா - தீரும்
வேற்றுமை" என்றனள் பொன்னி.

"உன்னை மணந்திட வேண்டி - இவ்
வுலகிடை எண்ணிக்கை யில்லா
மன்னர்கள் உள்ளனர் பொன்னி - உன்
மனநிலை மாறுதல் வேண்டும்
அன்னது மட்டும் கிடப்பாய் - பிறர்
அண்டுதல் இல்லா அறைக்குள்
என்னடி வேண்டும் இப்போது - சொல்"
என்றாள் புலித்திறல் மன்னி.

"கன்னங் கறுப்புடை ஒன்றும் - மாற்றிக்
கட்டிடப் பின்னொன்றும் வேண்டும்"
என்றே உரைத்தனள் பொன்னி - ஒன்
றீந்தாள் புலித்திறல் மன்னி.
"என்னுயிர் போன்றவன் தன்னை - இனி
யானடைந் தின்புறு மட்டும்
என்னுடைநீ" என் றுடுத்தாள் - நகை
யாவும் கழற்றினள் பொன்னி.

✿

and the so called other superior folk :
They are not even broken pieces of straw?
They are mere bubbles on the surface of the sea!
The people are like the eternal mighty ocean!
The so called rulers are those
Who get dissolved in that ocean and become nothing!
My sister dear! A time will come,

When all the distinctions will cease to be!" asserted Ponni.
"Ponni! Remember there are countless kings in this world
Who vie with one another to wed you.
Your mind must change.
Lie confined here in this lonely cell,
Until that time you change your mind.
What do you need now? Tell me!" said the queen.

"I need a black garment and an additional one to wear" said she.
The queen granted one.
"You are my dress
Till that time advents -
When I delightfully attain my man, dear like my life!"
With these words Ponni wore it
and removed all her jewels.

✿

3

இடம் : ஆற்றிடை என்னும் சிற்றூர்.
நேரம் : நிலவெறிக்கும் இரவு.
உறுப்பினர் : செம்மறித்திறல்

(அகவல்)

இந் நிலத்தில் இருகுரல் - ஒன்று,
"மன்னர் நாங்கள்" என்பது; மற்றொன்று
"பெரு நிலத்தில் யாம் பெருமக்கள் - என்பதாம்.
சரிநிகர் மக்கள் என்னும் அரியதோர்
அமைதிக் குரலினை ஆர்தல் எந்நாள்?
சமையம் சாதி தவிர்வ தெந்நாள்?
என்றுசெம் மறித்திறல் கறுப்புடை
ஒன்றினை ஏந்தி உரைப்பான் ஆங்கே.

பஃறொடை வெண்பா

"மன்னர் பலரும் மணக்க இருக்கையிலும்
என்னை மணப்பதென்றே எண்ணினாள்
எண்ணியதால்
என்ன இடர்ப்பட்டாள்! ஏச்செல்லாம் ஏற்றாளே!
அன்னவளை நான்மணக்கும் ஆவலினால்
வாழ்கின்றேன்!

தன்னன்பு மூத்தாளைத் தானிழக்க வுந்துணிந்தாள்
இன்னந்தன் மேன்மை எலாமிழக்கவுந் துணிந்தாள்
என்னன்பு நோக்கினிலே யான் நோக்கத் தன்னருமைத்
தென்னம்பா ளைச்சிரிப்பால் தின்னுவளே என்ஆவி!

Scene 3

Place : A small village namely Āṟṟiṭai

Time : A moon-lit night

Character : Cemmaṟittiṟal

"We are the rulers!"
"We form the majority in this great country!"
These are the two different voices
We hear in this great land!
When shall come that day
When we shall delightfully hear
The rare and peaceful voice,
"All men are equal?"
Thinking so, and holding in his hand
A black garment
Cemmaṟittiṟal spoke these words :

How many were the princes who are longing
To wed my beloved! But she preferred me alone
To be her spouse! As a result,
Oh! Howmany were her sufferings!
Alas, countless were the blames she bore for me!
The desire to wed her alone keeps me alive!

She readily came forward to forsake her elder sister!
In addition, she resolved to sacrifice
All her honour due to her royal birth!
When I cast my love-filled gentle glance at her,

போகுமட்டும் பூரிப்பாள் போகவிடை பெற்றுப்பின்
ஏகுமட்டும் பின்னழகு பார்த்திருப்பாள் யான்திரும்பித்
தோகையினை மட்டாக நோக்கினால் தான்குனிந்து
சாகுமட்டும் நான் மறவாப் புன்னகையைச்
சாய்த்திடுவாள்.

"மூத்தாள் மணாளன் முடிவேந்தைக் கேட்டபின்
போய்த்தார் மணமன்றில் பூண்போம்; பெருமக்கள்
வாழ்த்திடும் வாழ்த்தால் மகிழ்வோம்பின்,
பஞ்சணையில்
தீர்த்தோம்நம் ஆவல்எனச் சேர்ந்திருப்போம்"
என்றுரைப்பாள்.

பொன்னால் மணியால் புனைந்த நகையிழந்தாள்
தன்னால் முடியாத தொல்லையினால் சாய்ந்தாளோ!
மின்னால் செயப்பட்ட மெல்லிடைக்கு
நேர்ந்தவெல்லாம்
என்னால் என்னால் என்னால் காராடை ஏற்கிறேன்!

தண்ணிலவு கொண்ட மகிழ்ச்சி தனைக்கருதி
வெண்மை உடையணிந்து விண்ணில் துலங்குவதாம்
துன்பம் உடையேன் கரிய துகில்பூண்டேன்
என்னருமைப் பொன்னியைநான் எந்நாள்
மணப்பேனோ?

Alas, she used to swallow my soul,
With her smile, as radiant as the split sheath of
coconut palm!

Her joy knew no bounds
All through the time I was with her.
When I took her leave, she fixed her eyes
On my back and enjoyed its beauty.
When I turned back and cast, my gentle glance at her,
She would drop her head down
And pour out her sweet smile
Which would linger in my mind
All through my life!

"After securing the consent of the crowned king,
Who is the beloved spouse of my elder sister,
We will exchange our wedding garlands
In the wedding hall; after receiving
The blessings of the elders, we will be
Together on the nuptial bed, damasked with delicate cotton
Our hearts swelling with satisfaction!"
She used to repeat these words very often.

She lost all her jewels wrought of gold and diamonds!
Has she now grown weak
Owing to her unbearable grief?
It is all due to me and due to none else
That she of fulgurant waist
Had undergone untold ordeals!
For this sin of mine,
I now sport this black garment!

பொன்னியும் நானும்ஒரு காதற் புனல்முழுகா
திந்நாள் தடுப்பதெது? "மண்ணாள ஏற்றவர்கள்"
"இன்னலுற ஏற்றவர்கள்" என்னும் பிளவன்றோ?
இந்நிலையை மாற்றா திரேன்."

✿

The cool moon due to its happiness,
Now shines bright in the heavens
With its white garment! But I,
Engulfed by grief, appear in black dress!
When will come that blissful day
When I will wed my beloved Ponni?

What prevents me and my dear Ponni, today,
From plunging into the cool waters of love?
Is it not the divisions,
Those who are born to be rulers
And others who are destined to be sufferers?
I will not rest until I see
The fall of this state of affairs!

✿

4

இருபது ஆண்டுகளின் பின் ஒரு நாள்

இடம் : அரண்மனை

நேரம் : மாலை

உறுப்பினர் : புலித்திறல் மன்னி, அவள் மகன் வையத்திறல் ஆண்டாள், அவள் மகள் மின்னொளி, காவற்காரன் மகன் அழகன்.

(அகவல்)

மன்னியைச் சுமந்த பொன்னூசல், கூடத்தில்
தென்னாட்டுத் தோழியர் செந்தமிழ்ப் பாட்டில்
மிதந்துகொண் டிருந்தது மென்கை அசைத்ததால்!
எதிரில் ஆண்டாள், இவள்மகள் மின்னொளி
மன்னி ஆணைக்கு வாய்பார்த் திருந்தனர்
மன்னி திருவாய் மலர்ந்தருள் கின்றாள்;
"வையத் திறல்நம் பையன் பிறந்தநாள்!
நாளை! அவ்விழா நன்மலர் அனைத்தும்
வேளையோடு நீதரல் வேண்டும். அதன்விலைப்
பொன்னும் பெறுவாய், பரிசிலும் பூணுவாய்.
மின்னொளி யுடன் நீ விருந்தும் அருந்தலாம்"
என்றாள் ஆண்டாள் இளித்தாள்!
நின்ற மின்னொளி ஆழ்ந்தாள் நினைவிலே.

(கண்ணிகள்)

வாழிய வாழிய - ஊசல்
மகிழ்ந்தாடு கின்றனை மன்னீ

Scene 4

A day after Twenty years

Place : Palace

Time : Evening

Characters : Pulittiṟal, Vaiyattiṟal, Āṇṭāḷ, Miṉ ṉoḷi, Aḻakaṉ.

In the palace hall, the queen was on the swing.
Moved by the gentle hands of girls
The swing floated in the sweetness
Of the chaste Tamil songs
Of the maids of the southern land!
Opposite to her, Aṇṭāḷ and Miṉ ṉoḷi, her daughter
Were eagerly waiting for the queen's orders.
The queen spoke :
Tomorrow is the birthday
Of Vaiyattiṟal, our dear son.
Bring without delay,
All the sweet flowers meant for that occasion.
You may receive its cost in gold!
You will also get gifts for the service!
You can enjoy feast in the company of Miṉ ṉoḷi!"
Aṇṭāḷ smiled exposing all her teeth!
Miṉ ṉoḷi was deeply steeped in thought.

"All hail to you mother dear!
You enjoyed swinging seated on the swing
When the maids moved it to and fro.
They stand their hands exhausted.

தோழியர் ஆட்டினர் ஊசல் - கை
சோர்ந்திட நின்றனர் மன்னீ
தோழியரும் சற்று நேரம் - ஆடச்
சொல்லுக என்னருந் தாயே
வாழிய வாழிய மன்னீ - அவர்
மகிழ்ந்தாடவும் செய்க தாயே!"

என்றனள் மின்னொளி தானும்! - மன்னி
எள்ளி நகைத்துப் புகல்வாள்;
"மன்னியும் தோழியர் தாமும் - நில
மாந்தரில் ஒப்புடை யாரோ?
என்னடி மின்னொளி இன்னும் - உனக்
கேதும் தெரிந்திடவில்லை?"
என்றுரைத்தாள்! அந்த நேரம் - மகன்
'என்ன'வென் றேஅங்கு வந்தான்.

"தூண்டா விளக்கேஎன் கண்ணே - என்
தூய வையத் திறல் மைந்தா!
ஆண்டாள் மகள் சொன்ன தைக்கேள் - ஊசல்
ஆட்டிய தோழிகள் ஆட
வேண்டுமென் றேசொல்லி நின்றாள் - இவள்
வேற்றுமை காணாத பேதை
வேண்டாம் இப்பேச்சுக் கள்என்றேன்" - என்று
விண்டனள் சேயிடம் மன்னி

மாவடு வொத்தகண் ணாளை - இள
வஞ்சிக் கொடிக்கிணை யாளைத்
தாவிநல் வாயிதழ் ஓரம் - உயிர்
தாக்கிடும் புன்சிரிப் பாளைத்
"தேவைஉன் எண்ணமும் பெண்ணே - அதில்
தீங்கில்லை வையத்துக்" கென்றான்.

Pray allow them too for a while
To enjoy the pleasure of swinging
All hail to you our dear queen!"
Requested Min̲n̲oḷi when the queen

With a derisive laughter said,
"Do you think the queen and the maids
Belong to the same category in society?
It is really a wonder that you still remain so ignorant!"
At that time arrived there Vaiyattir̲al
Asking, "What is the matter?"

The queen said to him, thus :
"O our eternal lamp that needs no trimming! Apple of my eyes!
Pure Vaiyattir̲al, my dear son!
Hear what Min̲n̲oḷi said to me just now!
She requested me to allow the maids
Who moved the swing for me
Too sit on it and feel delighted.
She is unaware of the distinctions in the society.
I advised her not to speak such words henceforth!"

The prince said to Min̲n̲oḷi,
Whose eyes were shapely
Like tender mango fruit,
Who was slender like a
Young Vañci creeper,
And whose gentle smile
On the borders of her lips would cause
Pain to the soul of the onlooker,
"Your thinking too is welcome.

பாவையும் அம்மொழி கேட்டாள் - எனிற்
பாங்கியர் ஆடுதல் காணாள்.

அழகனும் அவ்விடம் வந்தான் - தன்
அன்புறு தோழனை நோக்கி
"எழுதிய ஓவியந் தன்னை - நீ
ஏன்வந்து பார்த்திட வில்லை?
பிழையிருந்தால்உரைப் பாயே - என்
பின்வரு வாய்" என்று சொல்ல
வழியில்லை தப்புதற் கென்றே - அவ்
வையத் திறல்பிரிந் திட்டான்.

✿

It is not harmful to the world!"
Though Minnoli heard the words of the prince
She did not find the maids on the swing!

At that time came there Alakan
And said to the prince,
"Why didn't you turn up
To see the picture painted?
Just come and see and point out the defects if any!
Follow me!"
Vaiyattiral followed him
Knowing there was no escape!

✿

5

இடம் : அரண்மனைக் கூடம்

நேரம் : நடுவேளை.

உறுப்பினர் : ஆளவந்தார் கூட்டம், புலித்திறல் மன்னன், வையத்திறல், மின்னொளி, ஆண்டாள் தோழியர்.

(அகவல்)

திறல்நாட்டு மன்னனின் திருமகன் இருபதாண்டு
நிறைவு விழாவில் நிகழ்ந்த விருந்தில்
ஆளப் பிறந்தார் அனைவரும்
வேளையோடு வந்தார் விருப்போ டுண்ணவே!

(கண்ணிகள்)

பத்தாயி ரம்பெயர்கள் - அரண்மனைப்
பாங்கிலோர் கூடத்திலே
ஒத்த தலைவாழை - இலைக்கெதிர்
உண்டிட வந்தமர்ந்தார்
எத்தாவி லும்கிடையா - தெனும்படி
எண்ணி ரண்டுவகையாம்
புத்தம் புதிய கறிகள் - நறுமணம்
பூரிக்க வேபடைத்தார்.
தித்திக்கும் பண்ணியங்கள், - அப்பவகை
தேடரு முக்கனிகள்.

தைத்திடும் கல்லையிலே - நறுநெய்யும்
தயிர்ஒரு குடமும்
அத்தனை பேர்களுக்கும் - எதிரினில்
அமைத்து நெய்ச்சோறு
முத்துக் குவித்தாற்போல் - பருப்போடு
முயங்க வேபடைத்தார்!

Scene 5

Place : A hall in the palace

Time : Mid-day

Characters : The rulers, Pulittiṟal, Vaiyattiṟal, Miṉṉoḷi, Āṇṭāḷ

It was the 20th birth anniversary
Of the prince Vaiyattiṟal.
A feast was arranged for that occasion.
The ruling class came there on time
To celebrate the occasion and to enjoy the grand feast.
A ten-thousand strong crowd of guests
Was there in a hall beside the palace.
They sat before banana leaves of equal size!
Dishes were served in sixteen kinds,
All brand new and spicy!
Sweet eatables, rice cake kinds
And the rare threefold fruit of Tamilnāṭu*
Were served in the leaves?

Ghee filled leaf-cups and curd-filled vessels were there.
Richly-gheed cooked rice, mixed with dal
Was served aplenty as if brilliant pearls were heaped!
When the guests lifted their hands to eat,
Ghee flowed through their elbows.

* Mango, Jack fruit and banana.

முன்உண்ண அள்ளிடுவார் - உயர்த்திய
முழங்கை நெய்வழியும்
பின்உண்ண ஊன்றியகை - கறிவகை
பெற்றிட ஆவலுறும்
மன்னவன் உண்டிருந்தான் - அவன்மகன்
வையத் திறலினுடன்!
இன்ன நிலைமைஎல்லாம் - அரண்மனை
ஏழையர் பார்த்திருந்தார்.

ஏழைப் பணியாளர் - ஒருபுறம்
ஏங்கி இருந்தார்கள்;
கூழைக் கரைத்தவுடன் - ஒருபுறம்
கூப்பிடப் பட்டார்கள்
தோழியர் கூழ்குடித்தார் - ஒருபுறம்
தோகைநல் மின்னொளிதான்
தாழையின் தொன்னையிலே - கூழினைத்
தாங்கிக் குடித்திருந்தாள்.

விழவு தீர்ந்தவுடன் - சிறப்புடன்
விருந்து தீர்ந்தவுடன்
அழகு மின்னொளிபால் - அவள்தாய்
ஆண்டாள் "என்மகளே,
விழவு மிக்கநன்றே - அவ்விருந்தும்
மேல்!" என்று சொல்ல, அவள்
"இழவு பெற்றார்கள் என்அன்னாய்
ஏழையர்" என்றுரைத்தாள்.

"ஆளும் இனத்தார்க்கும் - பார்ப்பனர்
அத்தனை பேர்களுக்கும்
தாளா மகிழ்ச்சியன்றோ
தனிச்சி றப்பன்றோ!
ஆளாகி வாழும்இடம் - விருந்துண்ண
ஆவலும் கொள்வதுவோ?
நாளும் அவர்மகிழ்ச்சி - நம் மகிழ்ச்சி!"
என்று நவின்றாள் தாய்!

Their hands afterwards planted in the leaves
Longed to take the curries
and put into their months.
The king enjoyed the feast
In the company of his son?

All these happy spectacles, the poor
servants of the palace witnessed!
The indigent folk remained there with sorrow-filled hearts!
When the watery gruel was ready
They were called to take.
All the maids took the gruel.
Miṉṉoḷi was one of those
Who took the gruel
In a cup of taḻai* leaf!

After the celebrations as well as the feast were over,
Āṇṭāḷ said to her daughter,
"My dear! The function was good!
The feast was excellent!"
"My dear mother! The poor folk
Felt like thrown into hell!" said Miṉṉoḷi.
"Is it not boundlessly joyful
To the ruling class and the brahmins?
Did they not receive a special treatment?
Can we, who are their dependants
Desire to enjoy feast in the palace?
Always, their joy is our joy too!" said her mother.

* Fragrant screwpine.

6

இடம் : அரண்மனையில் தனியறை.

நேரம் : உணவுக்குப் பின், இரவு.

உறுப்பினர் : வையத்திறல், அழகன்.

(அகவல்)

நிலவு குளிர் வார்க்கக் காற்று நெளிய,
அலைகடல் இசையை அளிக்க மலர்சேர்
பஞ்சணையில் தனியே படுத்தான்,
நெஞ்சில் அவள்கூத்து நிகழ்த்துகின் றாளே!

(கண்ணிகள்)

மின்னொளி இன்முக நிலவே - நிலவு!
விண்ணில வேஅக லாயோ!
அன்னவள் இன்சொல் இசையே - இசையாம்!
ஆர்கடல் வாயடக் காயோ!
கன்னருங் கருங்குழல் மணமே - மணமாம்!
காட்டில் மலர்காள் அகல்வீர்!
என்ன உரைப்பினும் இனியும் - எனையேன்
இன்னற் படுத்துகின் றீர்கள்?

காவற் பணிசெய்யும் அழகன் - இன்னும்
காணப் படவில்லை இங்கே!
ஆவலெல் லாம்அவ னிடமே - கூறி
ஆவன செய்திட வேண்டும்
பாவைஅம் மின்னொளி தன்னை - நானே
பார்க்கவும் பேசவும் வேண்டும்
தேவைப் படுமிந்த நேரம் - தெரிந்தும்
தீமை புரிந்திடு கின்றான்.

Scene 6

Place	:	A special room in the palace
Time	:	Night; After meal.
Characters	:	Vaiyattiral, Alakan.

The moon offered coolth; the breeze rigged in;
The wavy sea poured out sweet melody;
On the soft mattress, strewn with flowers,
Vaiyattiral lay alone
when on the dais of his heart
Minnoli enacted her dance.

The brightness of the sweet face of Minnoli
Is really the moonlight! You the heavenly moon!
Get away from here!
Her voice is the sweetest music.
Close your mouth O flooded sea!
The fragrance of her densely dark hair
Is the genuine fragrance!
O flowers of the forest! May you move far away!
In spite of my speaking so much
Why do you torture me this much?

Alakan the guard is yet to come here!
I must pour out all my feeling to him!
I must seek his help to end my agony!
I very much long to meet and talk to Minnoli.
By his absence even at this hour of need
He causes me suffering,
Knowing well I depend on him!

என்று துடிக்கின்ற வேளை - அழகன்
"இளவரசே" என்று வந்தான்.
"ஒன்றுசெய் ஒன்றுசெய் அழகா - அழகா!
ஒண்டொடி வீட்டுக்குச் செல்வாய்
நன்று கிழவனை நோக்கிப் - பழங்கள்
நாலைந்து கொண்டுவ ரச்சொல்
சென்றிடு வான்பழத் தோட்டம் - நோக்கிச்
செல்லுக" என்றான் இளங்கோ!

(அழகன் போகின்றான்)

✿

Even as he was thus in an agitating mood,
Alakan came there calling, “My beloved prince!”
Please do me this one help, my friend!
Rush to the home of Min noli!
Instruct the old man to get here four or five mango fruit!
He will hurry to the garden
And you must utilise this time with every care!” said the prince.
(Alakan leaves)

✿

7

இடம் : சிற்றூர், மின்னொளி வீடு.

நேரம் : நள்ளிரவு

உறுப்பினர் : மின்னொளி அவள் தந்தையாகிய கிழவன், அழகன், வையத்திறல்.

(அகவல்)

"அன்னைஇன் றிரவில் அரசர் அரண்மனை
தன்னில் தங்கினாள் போலும்! தந்தையே,
சிறிது நேரம், செந்தமிழ்ப் பாட்டொன்று
பாடுக" என்றாள். மின்னொளி!
பாடுமுன் வந்தான் அழகன் பரிந்தே!

(பஃறொடை வெண்பா)

"அன்பு முதிர்ந்தவரே, ஐயா, விரைவில்நீர்
மன்னர் மகன்விரும்பும் மாங்கனிகள் ஐந்தாறு
தூயனவாய்க் கொண்டுவரத் தோப்புக்குப் போய்வாரும்
வாயூறிப் போகின்றான் வையத் திறல்அங்கே"
என்றான் அழகன் உடன் ஏகினான் அம்முதியோன் :
"மன்றிடை ஆடும் மயிலேநல் மின்னொளியே!
மாவின் கனிமீது மையலுமுற்ற நம் இளங்கோ,
மாவின்மேல் ஏறியிங்கு வந்திடுவான் இந்நேரம்!"
என்றான் இளமங்கை "ஏன் நீ நடந்துவந்தாய்?
மன்னன் மகன்குதிரை ஏறி வருவதென்ன?
உன்னிளங்கால் நோகா திருக்குமா? மன்னன்மகன்
தன்கால்கள் மட்டுமா மென்கால்கள்" என்றே
அழகன் நிலைமைக் கிரங்கி அவனை
முழுதன்பால் போக்கி முழுநிலவு சாய்த்திருந்தாள்.

Scene 7

Place : The house of Minnoli in the village.

Time : Mid-night.

Characters : Minnoli, her aged father, Alakan, Vaiyattiral.

"It seems mother stays in the palace.
My dear father! Will you please sing
A song in chaste Tamil?" requested Minnoli.
Even before he commenced singing, Alakan arrived there.

"Good old man full of love!
Will you please go at once to the grove
And fetch here four or five mango fruit
For the use of our prince?
Vaiyattiral's mouth profusely waters for them!" said Alakan.
The old man hurried to the garden

"O Minnoli, resembling peacock dancing in the theatre!
Our prince is very fond of mango fruit.
He will arrive here in no time riding on his horse" said Alakan.
"Why should you come on foot?
Why should the prince alone ride on a horse?
Don't your tender legs ache?
Does it mean the prince's legs alone are tender?"
Thus asking, Minnoli showered her affection on Alakan.
He went aside.
She was waiting for her lover her face shining
like the full moon!
Vaiyattiral arrived as expected.
The vine-like doe welcomed him.

வையத் திறல்வந்தான், வஞ்சி வரவேற்றாள்.
கையால் தடுக்கிட்டாள் காற்சிலம்பால் பாட்டிசைத்தாள்
இன்புருக் காட்டி எதிரினிலே நின்றிருந்தாள்;
அன்பால் "அமர்க" என வையத் திறல் சொன்னான்;
சற்றே விலகித் தரையினிலே கையூன்றி
மற்றுமிரு வாழைத் துடைகள் ஒருக்கணித்து
மின்னொளியும் உட்கார்ந்தாள் மேலாடை தான்திருத்தி!

"மின்னொளியே! வீட்டில் விருந்தும் அருந்தினையோ?"
என்று வினவினான் கேட்ட எழில்வஞ்சி,
"அந்தப் பெரியவிருந் தேழைக் கருத் "தினை"யோ?
இந்தவகை நீ மட்டும் ஏன்தான் அருந்தினையோ?
கூழ்குடித்தார் இவ்வூர்க் குடித்தனத்தார் எல்லோரும்
வாழ்வுக்கே வந்தவர்கள் வாய்ப்பாய் விழுங்கினரே"
என்றாள் முகஞ்சுருக்கி. "இன்னல் உளங்கவர
மன்னர் வகுப்பென்றும் மற்றவகுப் பென்றும்
இந்நாட்டில் இல்லா தினிமேற் புரிந்திடுவேன்"
என்றான்! அவ்வேளை முதியோன் எதிர்வந்து
"தித்திக்கும் மாம்பழங்கள் தேடிக் கொணர்ந்தேன் நான்
பத்துக்கு மேலிருக்கும் பாராய் இளங்கோவே"
என்றான். பழத்தோடு வையத் திறலோ, தன்
குன்றை நிகர்த்த குதிரைஏ றிச்சென்றான்!

"போய்வருவேன்" என்றான் அழகன்; இளவஞ்சி
வாயு மிரங்க; மனமிரங்க "நீநடந்தா
போகின்றாய்?" என்றாள். "புதிதல்ல" என்றழகன்
ஏகலுற்றான் மின்னொளியை ஏய்த்து.

✿

She offered him a small mat
Woven of palmyra blades.
With her anklets tinkling sweet,
She stood before him, thus presenting to him her sweetest form.
"Take your seat!" said the prince
With his words soaked in love.
Moving aside a little, she planted her hands on the floor and sat
Folding her soft thighs, the while setting right her upper cloth.

"Min̲n̲oḷi! Did you enjoy feast in your house?" asked Vaiyattiṟal.
The charming girl said, "Did you delight
The poor with that rich feast?
How did you alone take part in that feast?
All the people of this village took only gruel.
But those who were born with the right
To enjoy every bliss on earth
Swallowed to their fill the richest food!"
Spoke Min̲n̲oḷi with her wilted face.
"I will do away with this painful state of affairs,
Dividing men into two classes, the Rulers and the Ruled!"
Vowed the prince.
At that moment the old man arrived there with mango fruit.
"Sweetest mango fruit! Well-chosen!
I have brought to you more than ten of them!" said the old man.
Vaiyattiṟal rode on his horse with the fruit.
"I take your leave!" said Aḻakan̲.
The tender girl asked him with compassion,
"Are you going on foot?"
"It is not new in my case!"
With these words he fled away
With lightning speed!

8

இடம் : அரண்மனை

நேரம் : காலை

உறுப்பினர் : பெருநாட்டின் அமைச்சன், புலித்திறல்.

(அகவல்)

அரியணை அமர்ந்த அரசனின் எதிரில்
பெருநாட் டமைச்சன் பிச்சனும் அமர்ந்தே
"அரசே, உன்னைநான் அணுகிய தேன்எனில்
பெருநாட்டு மன்னனின் ஒருமக ளான
பெருந்திரு என்னும்அப் பேரெழி லாளைஉன்
திருமகன் வையத் திறல்ம ணப்பது
பெருவான் நிலாவைப் பெறுவ தாகும்!
இந்த உறவினால், இவ்வை யத்தில்
எந்தப் பகைவரும் இல்லா தொழிவர்;
அதனால், திறல்நாடும் அப்பெரு நாடும்
எதனாலும் மேன்மை எய்துதல் கூடும்!
திருவுளம் யா" தெனக் கேட்டான்
அரசன் மகிழ்ச்சியால் அறைவான் ஆங்கே.

(கண்ணிகள்)

மிக்கமகிழ்ச்சி அமைச்சே - மிக
மேன்மை யுடையதிவ் வெண்ணம்
சிக்கல்கள் பற்பல தீரும் - பல
தீமைகள் மாய்வது திண்ணம்;
திக்கை நடுங்கிட வைக்கும் - இத்
திருமண வுறவு! மெய் யன்றோ!

Scene 8

Place : Palace

Time : Morning

Characters : The minister of Perunāṯu, Pulittiral.

The king was on his throne.
Before him sat the minister of Perunāṯu
And spoke thus :
"Your highness the king of Tiralnāṭu!
The purpose of my visit is this.
Our king has a daughter - only daughter,
Her name Peruntiru who is a paragon of beauty.
Your son attaining her as his spouse
Is akin to the expansive heavens attaining the moon!"
This alliance will, help you
In destroying all your foes!
By this alliance your country
As well as Perunāṯu will make
Strides in every field! May I know your mind?"

The king spoke :
"Extremely happy minister!
Your idea is indeed lofty!
This will help to solve many a problem!
This alliance will make
All the eight directions shake in fear!
It is true in all respects!

விக்குள் எடுக்கையில் தண்ணீர் - உன்
விண்ணப்பம் என்றனன் மன்னன்.
"வையத் திறற்கிதைச் சொல்க - அவன்
மணந்துகொள் ளத்க்க வண்ணம்
செய்க எனக்கிதை நாளை - நீ
தெரிவிக்க" என்றனன் பிச்சன்.
"செய்திடு வேனிதை இன்றே - நான்
செப்பிடுவேன் பதில் நாளை!
துய்யஎன் மன்னி கருத்தும் கேட்டுச்
சொல்லுவேன்" என்றனன் மன்னன்.

✿

Your present idea is very timely.
It is akin to offering water when
One suffers from hiccup!
“Please tell this to your prince
In the most convincing way
So that he consents to wed our princess.
Please let me know the results by tomorrow”.
Said the minister.
“I will do this today itself.
I will know my son’s mind also
And let you know tomorrow” said the king.

✿

௯

இடம் : அரண்மனை மகளிர் இல்லம்
நேரம் : முதிர்காலை
உறுப்பினர் : புலித்திறல், மன்னி.

(அகவல்)

பாங்கியர் அப்புறப் படுத்தப் பட்டனர்
ஆங்கொரு கட்டிலில் அரசனும், மன்னியும்
விரைவில்வந் தமர்ந்தனர்; வேந்தன் முகத்தில்
புதுமை கண்டாள் மன்னி!
அதனையறிய ஆவல் கொண்டனளே!

(கண்ணிகள்)

"பெண்ணே உன் மகனுக்குப் பெருநாட்டான் - தன்
பெண்ணைக் கொடுப்பதெனும் நல்ல செய்தியைக்
கொண்டுவந்தான் அமைச்சன் என்ன சொல்கின்றாய் - உன்
கொள்கையும் தெரிந்திட வேண்டு மல்லவோ?
அண்டைநாட் டரசனின் உறவாலே - நமக்
கல்லல் குறையுமெனல் உண்மை யல்லவோ?
தொண்டைக் கனி நிகர்த்த இதழாளே - எண்ணம்
சொல்லுக" என்று மன்னன் சொன்ன அளவில்,
"அண்ணன் எனக்கிருக்க மகளிருக்கப் - பெண்
அயலிற் கொள்வது தக்க தல்லவே!
வெண்ணெயை வைத்துநறு நெய்க்கழுவதா - என்ன
வேடிக்கை" என்றுமன்னி துன்பமடைந்தாள்!
"கண்ணுக்குப் பிடித்தவள் அண்ணன்மகளா - அக்
கட்டழகியா இதனை, மைந்தனிடமே

Scene 9

Place : The woman's chamber in the palace.
Time : Morning.
Characters : Pulittiṟal, The Queen.

The maids were sent out.
The king and the queen sat together on a cot.
The queen could find some change
On her husband's face. She was anxious
To know the cause for it.

The king began to speak :
"My dear! The minister of Perunāṭu
Has brought a good news.
The king of Perunāṭu wishes to make our son
His son-in-law. What is your opinion?
Is it not my duty to consult you too?
Is it not a fact that by this kinship
With our neighbour, our troubles will be kept at the minimum?
One of fruit-like ruddy lips!
Let me know your mind!"
The queen replied :
"Don't you, my dear, think it is wrong
To take a bride from a stranger
When I have a brother with a daughter
Of marriageable age?
I don't think it is wise on our part
To weep for ghee when we have butter with us.
It is quite funny!"

எண்ணியுரைக்கும்படி சொல்லிவிடுவோம் - அவன்
எண்ணப்படி நடப்பம்! என்றனன் மன்னன்.
"சேயை அழைத்துவரச் சொல்லுக" வென்றான் - அவன்
"தேரேறி நகர்வலம் சென்றனன்" என்றாள்!
ஆயினும் காவலரை விரைந்தனுப்பி - இங்
கழைப்பிக்க வேண்டுமென" மன்னன் உரைத்தான்
"தூயஎல் லைப்புறத்தின் காட்சிதனையே - அவன்
துய்த்திடச் சென்றதுண்டு வந்தபிறகே
ஆயஇச் செய்திதனை அறிவிக்கலாம்" - என
அரசி அரசனிடம் சொல்லி மறுத்தாள்!

✿

The queen felt sad while saying so.
"Let us advise our son
To decide his choice
Between the two girls
And then proceed on his opinion.
Ask our son to come here at once"
Said the king.
"He is going round the capital
On his chariot." said the queen.
"We will order to fetch him here at once!" said the ruler.
"He used to visit the pure borders
Of our country quite often to enjoy the sights there.
Let us consult him after his return" said the queen.

✿

10

இடம் : அரண்மனைத் தனியறை
நேரம் : காலை
உறுப்பினர் : மன்னி, வையத்திறல், மன்னன்.

(அகவல்)

வையத் திறலை மன்னி யழைத்துத்
"துய்ய மகனே, வையத் திறலே,
உன்மணம் பற்றி உன்னிடம் பேச
மன்னர் தேடினார் மகன் இல்லை என்று
சொன்னேன். உன்னை முன்னே நான்கண்
டென் கருத்தினை இயம்ப எண்ணினேன்.
பெருநாட் டானின் 'பெருந்திரு' தனைநீ
திருமணம் செய்யத் திட்ட மிட்டனர்.
என்னருந் தமையன் ஈன்ற பெண்ணாள்
உன்னரும் பண்புக் கொத்தவள் அன்றோ?
அழகிற் குறைவா? அன்பிற் குறைவா?
ஒழுக்கம் அனைத்தும் ஒருரு வானவள்
அவளைநீ மணப்ப தாக
அவரிடம் கூறுவாய்" என்றாள் அரசியே!

(கண்ணிகள்)

"ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கையும் அம்மா நான்
ஆய்ந்தபின் னேமணம் ஆர்ந்திட எண்ணினேன் அம்மா
தீயன நல்லன காணாத இப்பரு வத்தே ஒரு
சேயிழை யோடறம் செய்வதெவ் வாறுளம் ஒத்தே?
தூயஇந் நாட்டினை ஆளுந் திறம்பெற வேண்டும் நான்
தொல்லறி வோரிடம் கல்வி பயின்றிட வேண்டும்

Scene 10

Place : A lonely chamber in the palace.

Time : Morning

Characters : The queen, Vaiyattiṟal, the king.

The queen called her son and said,
"My dear son! Your father searched for you
To consult you on your wedding.
I told him you were out of station.
As I see you first, I wish to know
Your opinion. Your father has planned
To fix Peruntiru for you.
She is the beloved daughter of the king of Perunāṭu.

Is not my brother's daughter
A suitable choice for you?
Is she deficient in charm?
Is she in any way deficient in her love for you?
She is an embodiment of many a good quality!
Tell your father that she is your choice!"
Listening to his mother,
The prince replied :
"Mother dear! I think that I should think of my wedding
Only after delving deep into all the sixty four arts!
How can I lead family life
With a girl at this tender age
Of total ignorance? I do not know
What is right and what is wrong now.
I should first acquire the skills
Needed for a ruler! Please train me

பாயும் பகைவர் தமக்கிடை யேஉலகாள எனைப்
பாரோடு போராடும் வண்ணம் பயிற்றுக" என்றான்.
வையத் திறல்சொன்ன பேச்சினைக் கேட்டனள் மன்னி தன்
வாயை அடக்கினள் ஏதும்சொல் லாம லிருந்தாள்.
பையவந் தானந்த நேரத்தி லேஎழில் மன்னன். "எந்தப்
பாவையை நீ மணம் செய்திட எண்ணினை! என்றே
துய்யதன்மைந்தனைக் கேட்டனன் அன்னையுரைப்பாள்
"அவன்
துய்க்க நினைப்பது பல்கலை யே" என்று சொன்னாள்.
வையக மாளும் புலித்திறல் மன்னவன் கேட்டே - தன்
மைந்தன் கருத்தினை நன்றெனச் சொல்லி நடந்தான்.

✿

In the art of ruling the land.
This will help me face boldly
My foes who are ever poised
To spring upon us.

Listening to his words
The queen did not utter a word.
She kept silent. At that time
The king came there.
"Who among the two girls is your choice?"
He asked his son.
His queen replied, "Our boy's choice
Is the enjoyment of arts and nothing else!"
Pulittiral endorsed his son's decision and left!

✿

11

இடம்	:	அரண்மனை
நேரம்	:	மறுநாட் காலை
உறுப்பினர்	:	புலித்திறல், பிச்சன்.

(அகவல்)

ஏந்தலைப் பிச்சன் எதிர்பார்த் தபடி
அரண்மனைத் தனியிடத் தமர்ந்தி ருந்தான்.
புலித்திறல் ஏந்தல் புறப்படு கதிர்போல்
வந்தான் பிச்சன் மழைநாட் குருவிபோல்
ஆவலோடு வணங்கி அமர அமர்ந்தான்
"என்மகன் வேறோர் எழிலுறு பாவைபால்
தன்உளம் போக்கினான்" என்றான் மன்னன்.
"அவள்யார்" என்றான் கவலையோடு பிச்சன்.
"பல்கலைப் பெண்" என்று மன்னன்
சொல்ல, அமைச்சன் சொல்வான் எழுந்தே.

(கண்ணிகள்)

"வையத் திறல்மொழி பொய்யே - அவன்
மணம் வெறுத்திடவில்லை
தையல் ஒருத்தியை மைந்தன் - உள்ளம்
தாவியிருப்பது மெய்ம்மை.
துய்யவ னாம்பெரு நாட்டான் - பெற்ற
தோகை மனத்தை விலக்கப்
பொய்யுரைத் தான்! கலை மீது - நெஞ்சு
போனதென் றான்! அது பொய்யே!
காளை முகத்தினிற் கண்டேன் உயிர்க்
காதல் வருத்தத்தின் வீச்சு

Scene 11

Place	:	Palace
Time	:	The next morning.
Characters	:	Pulittiral, Piccan

Piccan, the minister waited in a lonely place
In the palace to meet the king.
Pulittiral, like the rising sun appeared there.
Piccan, shaking like a sparrow of the rainy season,
Greeted him;
He greeted the king and sat before him
But only after the king had taken his seat.
The king said
"My son has given his heart
To a different lass of exemplary charm!"

The minister asked with all concern,
"Who may the lass be?"
As the king spoke out the truth
The minister stood up and said,
"The words of your son are not true.
He is not against marriage.
It is true that he has developed love for a girl.
He has uttered lie to avoid
The wedding with the beauteous daughter
Of the king of pure Perunāṭu.
It is indeed a lie
That his heart is with arts!
I could notice on his face
The traces of love-sickness!

மீளவும் மைந்தனி டத்தே மண
மேன்மையைச் சொல்லுக" என்றான்.
"காளை யுரைத்தது மெய்யே அவன்
கருத்தில் ஐயுறவில்லை
மீளவும் மைந்தனிடத்தே - சொல்லல்
வீணென்று மன்னவன் - சொன்னான்.
"மலையன் எம்பகை மன்னன் - அவன்
மகளைக் கட்டுவ தால்உன்
நிலையு யர்ந்திடும் என்றே - நீ
நினைத்தி ருக்கவும் கூடும்;
பலபல நினையாதே - எம்
பாவையை ஒப்புக" என்றான்.
"கலை பயில்க என் மைந்தன்" - என்று
கழறினன் புலித்திறலே.

(அமைச்சன் சென்றான்)

✿

Try to prevail upon him
Regarding the advantages of this proposal!"
"My son's words are true.
We need not doubt his words.
Further attempt to convince him
Will never bear fruit!" said the king.
"You could have even thought
Your status would improve
If your son wedded the daughter
Of Malayan, he being our foe;
Do not allow your mind
To wander about!
Better accept our princess!" said the minister.
"Let my son learn the arts" said Pulittiral!

✿

12

இடம் : திறல் நாட்டின் வயல்வெளி.

நேரம் : காலை

உறுப்பினர் : காருடை பூண்ட செம்மறித்திறல், வயலுழுவோர்.

(அகவல்)

மேழி பிடித்த "கை" மேலாம் இடது "கை"
தாழாக் கோல் "கை" வலது "கை" யாக
முழங்கால் சேற்றில் முழுக வாய்திறந்து
பழந்தமிழ் பாடினர் வயலில் உழுவோர்.
அவ்வழி அணுகிய செம்மறித் திறலின்
விழிகள் தொழிற்படும் உழவர்பால் விரைந்தன
கருத்தோ கடலுலகு நிலைமையில் ஆழ்ந்தது!
செம்ம றித்திறல் பாடுவான்
அம்முழு துழைப்போர் அகத்தை நோக்கியே.

பாட்டு

எடுப்பு

ஆளுவோர் என்றே சிலரை?
அமைத்த துண்டோ நீ உலகே?

உடனெடுப்பு

மீளுமா றின்றி மிகுபெரு மக்களைக்
கருவினில் விளைத்ததும் உண்டோ

Scene 12

Place : Fields of Tiṟalnāṭu

Time : Morning

Characters : Cemmaṟittiṟal and formers in black dress.

The tillers sang aloud
The melodies of ancient Tamil,
Their legs immersed in knee-deep mire,
Their left hands holding
The handles of ploughs and their right
hands holding the raised staves!
The eyes of Cemmaṟittiṟal who came there
Rushed toward the labouring farmers
Whereas his mind was steeped into the nature of the sea-girt world.
Cemmaṟittiṟal began to sing
Addressing the hearts of the farmers*
Whose entire life is given to labour!

The song

O world! Have you created
a section of men deemed to be rulers?

Have you ever begotten the majority of men
To suffer the state of perpetual serfdom?

* To cause them reflect on their plight.

அடிகள்

வாளொடு பெற்ற துண்டோ சிலரை?
வடுவொடு பெற்றாயோ பலரை?
நாளும் உழைப்பவர் தமைப்பெற்ற தாயே?
நயவஞ்சகரைப் பெற்று ளாயோ?

மேலவர் என்றொரு சாதியையும்,
வீழ்ந்தவர் என்றொரு சாதியையும்
தோலில் குருதியில் அமைந்திடுமாறு
தோற்றுவித் தாயோ கூறு!

(அகவல்)

உழைப்பவர் என்றே ஓரினம் உண்டோ,
பழிப்பிலா துலகின் பயனை நுகரும்
ஓரினம் உண்டோ பிறவியில்? என்றே
ஏரும் நிறுத்தி எண்ணினர் உழுநரே!
(செம்மறித்திறல் செல்கிறான்)

✿

Did you O world, ever beget
a section with sword in their hands?
Did you bear the majority with stain?
You who begot men who labour round the clock!
Are you the same mother
Who bore the streacherous men too?

Tell me if you had borne
One section as high
and another as low
with marks of their respective status in their blood and skin!"

"Is there a class only to toil and moil?
Is there another class
specially blessed to enjoy the joys of life?"
Stopping their work, the tillers
Put these questions to themselves?

(Cemmaṟittiṟal goes)

✿

13

இடம் : மின்னொளி வீட்டின் எதிரிலுள்ள தோட்டம்.

நேரம் : இரவு உண்ட பின்.

உறுப்பினர் : அழகன், மின்னொளி, வையத்திறல், கிழவன்.

(அகவல்)

பழத்தோட்டத்தைக் கிழவன் நண்ணினான்
அழகன், மின்னொளி அருகரு கமர்ந்தே.
அரசன் மகன்தான் அனுப்பிய பண்ணியம்
அருந்து கின்றனர். அழகன் அருந்த
மின்னொளி விரும்பி, வேண்டுவாள் அவனை,
அதனை மின்னொளிக் களிப்பான் அழகன்.
உற்றதந் தைக்கென ஒருபங்கு வைத்து
மற்றவை இருவர் அருந்தினர்.
தெற்றென வந்தான் அரசன் சேயே.

(கண்ணிகள்)

"பெருநாட்டு மன்னவன் பெண்ணை - நான்
பெற்றிட வேண்டுமென் றார்கள்
ஒருநாட்டு மன்னவன் பெண்ணும் - எனக்
குண்மையில் வேண்டுவ தில்லை
திருநாட்டி லேயொரு பாவை - அவள்
செல்வத்தின் மேற்பகை யாவாள்.
இருநாட்டம் அன்னவள் மேலே - நான்
இட்டுவிட் டேன்என்று சொன்னேன்.

Scene 13

Place : The garden in front of Mi<u>n</u> <u>n</u>oḷi's house

Time : After meal in the night

Characters : Aḷaka<u>n</u>, Mi<u>n</u><u>n</u>oḷi, Vaiyattiṟal, old man.

The old man approached the fruit-garden
When Alaka<u>n</u> and Mi<u>n</u><u>n</u>oḷi sat together
And enjoyed the dishes sent by the prince.
They mutually insisted to taste the things
And they ate them reserving a portion
To their loving father when the prince appeared there.

"They insisted me to accept the hand
Of the daughter of the king of Perunāṭu.
In fact I don't wish to wed
The daughter of any king!
Of any country!
'Here in this Tirunāṭu itself is a girl
Who nurtures hatred for riches!
I have already fixed my heart on her."
Said I. My parents also gave their consent.

இவ்வாறு நான்சொன்ன தாலே - எனை
ஈன்றவர் ஒப்பிட லானார்;
அவ்விடத் தேபெரு நாட்டின் - ஓர்
அமைச்ச னிடத்திலும் சொன்னார்.
வெவ்வுளத் தோடவன் சென்றான் - இந்த
வேடிக்கை எப்படி?" என்றே
மைவிழி மின்னொளி தன்பால் - எழில்
வையத் திறல்வந்து சொன்னான்.

"இத்திரு நாட்டினிற் பாவை - அவள்
யார்" என்று கேட்டனள் வஞ்சி.
"முத்தமிழ்" என்றனன் செம்மல் - இதை
மொய்குழல் கேட்டு வியந்தாள்.
"தித்திக்கப் பேசும் திறந்தான் - பெருஞ்
செல்வர்கட் கேவரக் கூடும்!
மெத்த வியப்புறும் பேச்சும் - நல்ல
வேந்தருக் கேவரக் கூடும்!

ஏழையர் கற்றது மில்லை - கல்வி
எய்திட வும்வழி இல்லை.
கூழை அருந்திக் கிடப்பார் - தம்
கூரையில் தூங்கி எழுந்தே
பாழும் உழைப்பினில் ஆழ்வார் - நல்ல
பாங்கினில் பேசுதல் எங்கே?
வீழும் நிலைகொண்ட மக்கள் - எந்நாள்
மீளுவர்?" என்றனள் பாவை.

"இன்புறப் பேசி இருப்போம் - என
எண்ணி இங்கேவரும் போதில்
துன்புறும் பேச்சுக்கள் பேசி - எனைத்
துன்பத்தில் ஆழ்த்திடுகின்றாய்!

They passed on this wish of mine
To Piccan̲ the minister of Perunāṭu
Who was there. He left our palace
With hot sighs. How do you enjoy
This amusement?"
The prince asked Min̲n̲oḷi!

"May I know who the lass in this country is,
To whom you have lost yourself?"
Asked Min̲n̲oḷi. "She is Muttamiḻ!"* replied the prince.
The girl heard his words and stood wondering.
"The rare talent to speak in so sweet a manner
Is inherent only in the nature of the opulent few!
Speaking in a wonderful language
Is possible only for the kings!
The poor are not educated,
Nor they have the chance to learn!
Poor gruel alone keeps them alive!
They live and sleep under thatched roof!
They ever wallow in wretched labour.
As such, how can they speak in civilised manner?
I yearn for the day when those fallen folk
Will be freed of their woeful state?"
Thus grieved the lass.

"Min̲n̲oḷi! I came here eagerly to have a joyful chat with you.
But contrary to my wishes you have made me unhappy
With your painful words!
Having in your mind those who are selfish

---

* He suggests that Min̲n̲oḷi is as sweet as the Tamil language with its three components namely 1) literature 2) music 3) dance & drama.

தமன்னலக் காரரை எண்ணி - மிகத்
தாழ்ந்தவர் தம்நிலை எண்ணி
மின்னொளியே எனை நொந்தாய் - இது
வீண்செயல்" என்றனன் செம்மல்.

மேலும் வையத்திறல் சொல்வான் - "நீ
வேண்டிய நற்பண்ணி யங்கள்
சால அனுப்பிவைத் தேனே - அவை
தக்கனவோஎனக் கேட்டான்.
"ஏலுமட் டும்புசித் தேன்நான் - அவை
ஏழையர் அத்தனை பேர்க்கும்
ஞாலத்தில் எந்நாள் கிடைக்கும்?" - என
நங்கை உரைத்தனள் ஆங்கே!

மாம்பழம் கொண்டுவந் திட்டான் - அம்
மங்கையின் தந்தை; விரைவில்
கூம்பும் முகத்தோடு செம்மல் - பழங்
கொண்டுசென் றான்பரி யேறி
ஆம்பல் நிகர்த்திடும் வாயாள் - அங்
கழகனை நோக்கிப் புகல்வாள்;
"பாம்பு கிடந்திடும், பாதை - நன்று
பார்த்துச் செல்" என்றனள்; சென்றான்.

✿

And also due to your worries
About the woeful state of the poor
You find fault with me!
It is quite unnecessary!

Have I not sent all the dishes you wished for?
Are they worth tasting?" he asked.
"I tasted as much as I could.
When shall all these things
Will be available to all the poor?" she asked.

Her father brought some mango fruit
And the prince with faded face rode on his horse
With the fruit. Before he started,
The girl warned, "The path is snake-infested!
Travel with every care!"

✿

14

இடம் : பெருநாடு, ஆய்வு மன்றம்.

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : பெருநாட்டு மன்னன், அமைச்சனான பிச்சன், படைத் தலைவன்.

(அகவல்)

"வையத் திறல்என் மகளை மறுத்தான்,
பெருநாட்டுப் பெருமையைத் திறல்நாடு மறுத்ததுக்
இதனை ஆய்க" என்று
பதறினான் மன்னன் பாங்குளார் இடத்தே.

ஆனந்தக் களிப்பு (எடுப்பு)

"திறல்நாடும், மலைநாடும் சேர்ந்தே - நம்
திருநாட்டை மாய்த்திட ஒருநாட்டம் வைத்தான்!
நறுமலர்க் கூந்தலி னாளை - நல்ல
நம்பெண்ணைப் பின்ஏன் மணக்க மறுத்தான்!
திறலற்ற மலையவன் பெண்ணை - அவன்
திருமணம் செய்திட வேநினைக் கின்றான்.
இறையே படையெடுப் போம்நாம்" - என்ன
இயம்பினன் ஆங்கே படைத்தலை வன்தான்.

"அந்தத் திறல்நாட்டு மன்னன் - நம்
ஆயிழை தன்னை மறுத்தது மெய்தான்!
மந்தி மலையவன் பெண்ணை - அந்த
வையத் திறல்மணம் செய்ய நினைத்தல்
எந்த வகை அறிந் தாய்நீ - அதை
"எப்படி நம்புவ" தென்றனன் மன்னன்;

Scene 14

Place : A Discussion centre in Perunāṭu.

Time : Morning.

Characters : The king of Perunāṭu, Piccan̲ the minister, The commander-in-chief.

"Vaiyattir̲al refused my daughter's hand.
By this, Tir̲alnāṭu has disrespected our Perunāṭu!
Discuss this matter in detail!"
Said the king in an agitated mood
To those near to him.

"Tir̲alnāṭu and Malaināṭu have joined together
With a plan to destroy our mother land.
Why then did he refuse to wed
Our girl, the one of fragrant locks of hair?
I think he plans to wed
The daughter of the king of Malaināṭu,
Who lacks in strength!
Our lord! Let our forces
Start at once to besiege him!"
Said his army-chief.
"It is true that the prince of Tir̲alnāṭu
Refused to wed our princess!
But how did you know
That Vaiyattir̲al favours
The hand of the princess of Malaināṭu?"
Posed the king.

குந்தி யிருந்த அமைச்சன் - தன்
கோவை வணங்கி யுரைத்திட லானான் :

"தேர்ந்தநல் ஒற்றர்கள் வேண்டும் - அத்
திறல்நாட்டி லேஅவர் தங்குதல் வேண்டும்.
தேர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் - அங்கு
நேரில் உணர்ந்து நிகழ்த்துதல் வேண்டும்.
சேர்ந்து மலையவன் பெண்ணை - அவன்
திருமணம் செய்திடல் மெய்யெனக் கண்டால்,
ஆர்ந்த பெரும்படை கூட்டி - அவன்
ஆட்சியைக் கைப்பற்ற லாம்" என்று சொன்னான்.
"நன்றிது" என்றனன் மன்னன் - உடன்
நால்வர்நல் ஒற்றர்கள் தம்மைய ழைத்தான்.
"இன்று திறல்நாடு சென்றே - அங்
கியலும் நிலைமைகள் யாவையும் இங்கே
அன்றன் றுரைத்திட வேண்டும் - இடை
அஞ்சற் படுத்திடும் ஆட்களினோடு
சென்றிடு வீரென்று சொன்னான் - உடன்,
சென்றனர் ஒற்றர்கள், கோவை வணங்கி.

✿

The minister who was sitting there
Saluted his king and submitted thus :
“We need the services of some expert spies.
They should stay in Tiṟalnāṭu.
They should in person, watch
The important happenings
And keep us informed of them.
If we make sure
That Vaiyattiṟal plans to wed
The princess of Malaināṭu,
We may, with our expert forces,
Rise against Pulittiṟal and capture his domain!”

The king admitted the wise counsel of his minister
And summoned four of his accomplished spies.
“Today you start for Tiṟalnāṭu.
Stay there and keep informing me
Every day of the state of affairs
Of that land! Take with you
Some men who will act as messengers between us.”
The spies saluted their monarch and took leave!

✿

15

இடம் : திறல் நாட்டின் புற நகரான வெண்ணகர்.

நேரம் : மாலை.

உறுப்பினர் : புலித்திறல் மன்னன், நகரமக்கள், செம்மறித்திறல்.

(அகவல்)

திறல்நாடு சார்ந்த வெண்ணகர் சென்று
அறநிலை யங்களை, பிறநிறு வனங்களை
வழக்குத் தீர்ப்பார் ஒழுக்க மதனைச்
செழிப்பினை ஆய்ந்து, திருநகர் மக்கள்
விரும்பிய வண்ணம் வீற்றிருக் கின்றான்
பெருமணி மன்றில் அரும்புலித் திறல்தான்
ஆங்கே ஒருகுரல் எழுந்தது!
மாங்குயில் அன்றது மக்கள் பாட்டே!

(கண்ணிகள்)

குரல் : *மாந்தரில் நான்கு வகுப்புகள் என்பதும்*
இல்லை - இல்லை மன்னவனாகப்
பிறந்தவன் யாவனு மில்லை!

புலித்திறல் : *மாந்தரில் நான்கு வகுப்புகள் உண்டெனல்*
மெய்யே-மெய்யே!
மன்னவ னாகப் பிறந்தவன் நான்எனல்
மெய்யே!

Scene 15

Place : Veṇṇakar in Tiṟalnāṭu

Time : Evening

Characters : Pulittiṟal, Town folk, Cemmaṟittiṟal

The rare king Pulittiṟal after visiting Veṇṇakar of his country to watch the functioning of charitable and other institutions, and to estimate the discipline of judges, and the level of development of the land, is back in his country. As wished by the citizens, he gives audience to them. Suddenly a voice is heard. It is not the dulcet note of a cuckoo! It is a human voice!

The voice : The fourfold division among the people is a falsehood. None is specially born with the right to rule.

The King : It is true there are four divisions among men. It is also true I am born blessed with the right to rule.

குரல் : நால்வகுப் பென்பது நூல்வகுப் பாதமிழ்
நாட்டில் நற்றமிழ் மக்கள் ஒரேவகுப்
பேதமிழ் ஏட்டில்

புலித்திறல் : நால்வகுப் பென்பது நன்மனுவே
சொன்னதாகும் - அது நற்றமிழ் மக்கள்
எவர்க்கும் பொருந்துவதாகும்.

குரல் : மேல்வர எண்ணிய ஆரியர் நூல்கள்
நமக்கோ - மிகு வீழ்ச்சியும் தாழ்ச்சியும்
செந்தமிழ் மக்கள் தமக்கோ?

புலித்திறல் : கோல்கைக் கொண்டுளமன்னவன் நான்
என்றன் ஆணை-அக் கொள்கையைப்
பின்பற்ற ஒப்பாதவர் நிலை கோணை?

குரல் : கோலை எடுத்தவன் மேலெனக் கூறுதல்
குற்றம் - பெருங் குற்றமன் றோமக்கள்
தாழ்வென்று கூறுதல் முற்றும்?

புலித்திறல் : நூலை மறுத்துநம் கோலை எதிர்ப்பவர்
தம்மை - நாம் நோவ ஒறுத்திடில் யார்
தடுப்பார் இங்கு நம்மை?

குரல் : ஆள்பவர் சிற்சிலர்! ஆட்பட்டிருப்பவர்
பல்லோர் - எனில் அல்லல் அடைபவர்
அப்படியே என்றும் நில்லார்.

புலித்திறல் : வாளுண்டு கையினில் இன்றைக்கும்
நாளைக்கும் உண்டு - நிலை மாற்ற
நினைப்பவர் வந்திட லாமா?

The voice : In Tamilnadu no text speaks in support of the four-old division. All the Tamils form one race.

The king : The fourfold division is the law of Manu. It is applicable to all in Tamilnadu.

The voice : Would the texts meant for the advancement of the Aryans suit the Tamils? Should fall and sufferings alone be the fate of the Tamils?

The king : I am the king invested with the power to rule. He who disobeys my orders invites troubles!

The voice : To consider the ruler high in status is a crime and to call the people low is a bigger crime!

The king : Who will prevent me should I choose to severely punish those who speak against the king's rule and sacred texts?

The voice : The rulers are a few while the ruled are countless! If this be the state, the sufferers will never be patient for ever.

The king : We have swords to wield. We will continue to hold it! Where is the chance for a man to be born to change this state?

(அகவல்)

செம்ம றித்திறல் அரையடி செப்பவும்
புலித்திறல் அரையடி யுகலவும் ஆக
அங்குள குடிகள், அனைத்தும் அறிந்தார்
இங்கிது கண்ட புலித்திறல்,
எங்கே செம்மறி என்றெழுந் தானே!

(அறுசீர் விருத்தம்)

இருக்கைவிட் டெழுந்தான் சீறி,
ஏகினான் வெளிப்பு றத்தே!
ஒருத்தனை - உணர்ச்சி மிக்க
செம்மறித் திறலை நோக்கிப்
"பிரித்தேன் உன் ஆவி" என்றான்
மன்னவன் பிடித்த வாளைச்
சிரித்தசெம் மறித்தி றல்வாள்
சிதைத்தது, திகைத்தான் மன்னன்.

செம்மறி செப்பு கின்றான் :
"திறல்நாட்டு மக்கள் தம்பால்
மெய்ம்மையே புகல்வேன்! மக்கள்
மேல்என்றும் மட்டமென்றும்
பொய்ம்மையால் புகலும் ஏட்டை
புகலுவார் தம்ஏற் பாட்டை
இம்மாநில த்தில் மாற்ற
ஆவன இயற்றித் தீர்வேன்.

"இதுவேநான் மக்கட் கிந்நாள்
இயற்றிட எண்ணும் தொண்டு
முதியோன் நீஉடன் பிறந்தாய்
உன்னுயிர் முடிப்ப துன்றன்
அதிகாரம், அல்லால் என்கை
அவ்வினை செய்வ தில்லை!
பொதுமக்கள் உள்ளம் நோக்கிப்
போகிறேன்" என்று போனான்.

When Cemmaṟittiral spoke half a line,
The king filled the other half.
The citizens gathered there understood everything.
Realising it, Pulittiṟal rose in fury, crying,
"Where is Cemmaṟittiṟal?"

He got up from his seat hizzing and went out!
Looking at Cemmaṟittiṟal,
The peerless warrior emotionally charged,
Pulittiral shouted in a threatening voice,
"I will kill you now!" and wielded his sword against him.
Cemmaṟittiṟal with a scornful laughter
Smashed his sword. The king was shocked!

Cemmaṟi spoke to him thus :
I will speak to the citizens of Tiṟalnāṭu
Only the truth! I will not rest before causing
The fall, in this land, of the evil design of those
Who hail the false text which divides men
Into high and low in status.

This alone is the service
I intend to do for the people.
You are an aged man and also my brother.
It is only your authority to rule that will kill you!
Not my hands!
I leave you and proceed toward the people
To seek their support.

16

இடம் : திறல் நாட்டின் நகர்ப்புறத்தில் ஒரு குளக்கரை.

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : அழகன், பெருநாட்டின் ஒற்றனான வேலன்.

(அகவல்)

குளக்கரை தன்னில் கொம்பு கொண்டு, பல்
விளக்கும் அழகனை வேலன் அணுகி,
"எவ்வூர்?" என அவன் "இவ்வூர்" என்றான்.
"என்ன அலுவல்?" என்றான், அழகன்,
"மன்னன் மகனின் துணையாள்"
என்றான். வேலன் "வணக்கம்" என்றான்!

(அறுசீர் விருத்தம்)

"பொன்னாற்றூர் முத்துச் செட்டி
புதல்வன்நான் வாணி கத்தில்
பொன்னெலாம் இழந்தேன் என்றன்
புதுமனை யாளும் செத்தாள்
என்னை நீ காக்க வேண்டும்
எளியன்நான்" என்றான் வேலன்.
"என்னநான் செய்யக்கூடும்"
என்றந்த அழகன் சொன்னான்.

"அரண்மனை அலுவல் ஒன்று
சின்னதாய் அடைந்தால் போதும்
அரசரின் மகனுக்கோ நீ
அன்பான துணைவன் அன்றோ?

Scene 16

Place : The banks of a tank in Tiralnāṭu

Time : Morning

Characters : Alakan, Vēlan, the spy of Perunāṭu

Alakan with a small stick
Was cleansing his teeth on the bank of a tank
When Vēlan approached him and asked,
"Where are you from?" Alakan replied,
"I belong to this place!"
When Vēlan asked him what his trade was,
He replied, "I am an aid of the prince!"
"Good morning!" greeted Vēlan and continued,

"I am son of Mutta Cheṭṭi of Ponnārrūr.
I lost all my golden wealth in business.
My newly wedded wife too has died.
Please save me. I am a poor man!"

A humble service in the palace will do for me.
Being a loving friend of the prince
Your word will have good influence with him.
I am sure he will not refuse your request.
Please have sympathy for me" said Vēlan.

உரைத்தால்நீ, இளங்கோ கேட்பன்
ஒருகாலும் மறுக்க மாட்டான்.
அருள்என்மேல் வைக்க வேண்டும்
அன்பனே" என்றான் வேலன்.

"நாளைவா நண்பா" என்றே
அழகனும் நவின்றான். வேலன்
"வேளைநான் தவற மாட்டேன்
வருகின்றேன்" எனவி ளம்பிக்
காளைஅவ் வரசன் மைந்தன்
"கடிமணம் எப்போ" தென்றான்
"கேளாதே அதனை" என்று
கிளத்தினான் அழகன் ஆங்கே!

"கேட்டது குற்ற மானால்
மன்னிப்புக் கேட்கின் றேன்நான்!
நாட்டினில் நானோர் ஏழை
நாளைக்கே அலுவல் ஒன்று
காட்டினால் மிகநன் றாகும்
கைக்கூலி நூறு பொன்னும்
நீட்டுவேன் உனக்கே" என்று
நிகழ்த்திட லானான் வேலன்.

"ஏழைநீ நூறு பொன்னும்
எனக்கெவ்வா றீதல் கூடும்?
தோழனே, உன்றன் சொல்லில்
ஐயமே தோன்றச் செய்தாய்
வாழிநீ உண்மை கூறு
மறையேல்" என் றழகன் கூறத்,
"தோழனே நாளைக்கு வந்து
சொல்லுவேன்" என்று போனான்.

"Friend! Come tomorrow!" said Aḻakaṉ
"I will be here at the right time" assured Vēlaṉ.
Then asked Aḻakaṉ,
"When will the prince get married?"
"Don't ask about it" said Aḻakaṉ.
"If my question is objectionable pardon me please!
I am so poor a man in the country.
If you secure a job for me tomorrow itself
I will be very happy.
I am prepared to offer you hundred coins of gold,
As a gift to you" said Vēlaṉ.

"Being poor, how can you pay me such a gift?
Friend! You have raised doubts in my mind.
Hail to you. Speak the truth.
Hide not anything!" said Aḻakaṉ.
"Friend! I will tell you tomorrow"
With these words Vēlaṉ took leave!

✿

17

இடம் : படைவீடு
நேரம் : உண்ட பின்.
உறுப்பினர் : படைமறவர், செம்மறித்திறல்.

(அகவல்)

படைமறவர் உண்டார், படுக்கை சார்ந்தார்
இடைவானம் ஈந்த அமுதுபோல் ஒருகுரல்
காதிற் புகுந்தது மறவர்
யாதெனக் கருத்தில் ஏற்கலா யினரே.

(எண்சீர் விருத்தம்)

குரல்

இந்தநாடு பொது மக்கள் சிறையே!
எவரும் நிகரென்ற பொதுவுரி மைதனைப்
பொந்தில் ஆந்தைநிகர் மன்னன் பறித்தான்
போரின் மறவரே உங்களின் துணையினால்!
கந்தை யின்றி உணர்வின்றிப் பொதுவினர்
காலந் தள்ளி வருவது கண்டிரோ?

இந்த நாடு பொதுமக்கள் நாடன்றோ?
நீவிரெல் லீரும் இந்நாட்டு மன்னரே!
மன்னராகப் பிறந்திட்டோம் என்கின்றார்
மக்கள் ஆட்படப் பிறந்தவர் என்கின்றார்.
இன்னவர்க்கு நுந்துணை இல்லையேல்
மன்னர் எங்கே, பெரும்படை மறவரே?
இந்நிலத்துப் பெருமக்கள் ஓர்கடல்

Scene 17

Place : The martial camp.

Time : After meal

Characters : Warriors, Cemmarittiral.

The warriors took their meal and went to bed.
They listened with all care to a voice,
As sweet as ambrosia
Poured out from the skies!

"The country is a jail for the people.
The right of the people the king has seized.
He is like an owl in a tree hole!
It was possible for him
Only with your support.
Don't you see how the citizens are in rags
Having lost their consciousness?
Are you not aware the people
Somehow hold their life?

Is not this country the people's?
You are the real kings of this land!
The kings hail themselves as those
Who were born with the right to rule the country.
They also argue that the people
Are born only to be ruled!
What is their worth without your support?
The citizens are like an Ocean
And the harmful kings are mere bubbles on its surface!
Citizens and warriors! If you resolve today

இடர்செய் மன்னவர் அக்கடற் குமிழிகள்,
இன்று கருதுக குடிகளே, மறவரே,
நாளைக் கேகுடி யரசினை நாட்டலாம்.
தமிழ் மொழிக்குள ஆக்கத்தைப் போக்கினார்
தமிழர் கொள்கையைத் தலைசாய்க்க எண்ணியே
அமுதை நீக்கியோர் நஞ்சைவார்க் கின்றனர்
அத்தனைக்கும் நும்துணை கேட்கின்றார்;
உமையெலாம் அந்த மன்னவர் கைகளின்
உளிகளாக்கி; நாட்டைப் பிளப்பதோ?
நமது கொள்கை மக்களெல்லாம் நிகர்
நான்கு சாதிகள் ஆரியர் கொள்கையே.

(அகவல்)

படைவீட்டுப் படுக்கையில் இக்குரல் புகுந்து
நடைமுறை தன்னில், நாணிட வைத்தது.
மறவர்கள் தூக்கம் மாய்ந்திட
இறவாப் பெருவிருப் பெய்தினர் ஆங்கே.

✿

Tomorrow we can establish Democracy.
They closed all the doors for the growth for Tamil!
Plotting to belittle the Tamil ideals
They forsook ambrosia and poured deadly venom.
They seek your support for all these evil deeds.
Would you permit the king to split and break this country
Using you as the chilsel?
"All are equal" - This is our motto!
The fourfold division is the cherished ideal of the Aryans.

This voice was heard in the bed-chamber of the martial camp.
It practically made them bow their heads in shame.
Their sleep gone, a ceaseless desire captured their hearts!

✿

18

இடம் : திறல்நாடு, அரண்மனையின் உட்புறம்

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : ஆண்டாள், மின்னொளி.

(அகவல்)

அரண்மனை தன்னில் ஆங்காங்குச் சென்று
மின்னொளி தன்தாய் தன்னைத் தேடினாள்;
காவல் அறையில் பொன்னி யோடு
மேவி இருப்பது கண்டுவியந் தாளே!

(கண்ணிகள்)

"வீட்டை மறந்தாயோ - எனையும்
வேம்பென விட்டாயோ?
நாட்டில் அரண்மனையே - உனக்கு
நன்றெனக் கொண்டாயோ?
போட்டது போட்டபடி - விடுத்தே
போனாள் அரண்மனைக்கே
கேட்டுவா என்றுரைத்தார் - தந்தையார்"
என்றனள் கிள்ளை மின்னாள்.

"மன்னர் கொழுந்தியடி - நிலைமை
மங்கிட லான தடி
கன்னல் மொழி யாளை - மன்னவன்
காவலில் வைத்தானே
என்னைத் துணையாக - வைத்தனன்
ஏந்தலின் நன்மகன்தான்!
உன்னை மறக்கவில்லை - தந்தையை
உளம் மறந்த தில்லை"

என்றனள் ஆண்டாள்தான் - இந்நிலை
ஏனென்று கேட்டவளாய்

Scene 18

Place : The inner part of the palace of Tiṟalnāṭu

Time : Morning

Characters : Āṇṭāḷ, Miṉṉoḷi

Miṉṉoḷi searched for her mother
In many parts of the palace.
She wondered at her presence
With Poṉṉi in a protected chamber.

"Have you forgotten your house?
Did you bitterly hate me?
Have you forsaken me for that reason?
Do you consider the palace to be the comfortable
Place in the whole land?

"As you left our home as it is
And stayed here, father sent me to you
To read your mind and report" said Miṉṉoḷi.

"She is the sister-in-law of the king!
Her conditions were worsening.
The king imprisoned the sweet-worded woman.
I was made her companion by the prince.
I do not forget you and I will never forgot your father" said
Āṇṭāḷ.

Miṉṉoḷi stood there asking the reason for all these.
Her mother continued to speak.

மின்னொளி நின்றிருந்தாள் - அவள்தாய்
மேலும் உரைக்கின்றாள் :
"மன்னவன் தம்பியினை - அச் செம்
மறித்திறல்தனையே
பொன்னியும் காதலித்தாள் - இதனைப்
புலித்திறல் எதிர்த்தான்.

புகலும் செம்மறிதான் - வேடர்தம்
புலைச்சியின் மகனாம்
இகழத் தக்கவனாம் - அவனை
இவ்விடம் வைக்காமல்
அகற்றி விட்டார்கள் - இந்தநல்
அரண்மனைக் குடையார்
மிக இரக்கமடி - நினைத்தால்
வெந்திடும் உள்ள" மென்றாள்.

"வேட்டுவ மங்கையிடம் - மறிதான்
வேந்தனுக்கே பிறந்தான்
நாட்டில் அவன்புலையன் - எனவே
நவிலல் என்னமுறை?
ஏட்டினில் உள்ளதுவோ - தமிழர்
இனத்தில் வேற்றுமைதான்?
வேட்டுவர், மக்களன்றோ? - எனவே
விண்டனள் மின்னொளிதான்.

"தோட்டத்தில் ஆடியிரு - மகளே
தூயவையத் திறலைக்
கேட்டுவரு கின்றேன் - விரைவில்
கிள்ளையே வீட்டுக்" கென
நாட்டம் உரைத்தாளே - ஆண்டாளும்
மின்னொளி நன்றென்றே
தோட்டம் புகுந்தாளே - அழகிய
தோகை மயில் கண்டாள்.

Cemmari is said to be the son of a low-class woman.
Calling him a pulaya
They drove him out!
See how sympathetic are the people in the good palace!*
Our hearts burn as we think of it" grieved that woman.

"Cemmarittiral was born to the king through a hunter woman!
There is no doubt!
But what logic is there in calling him a pulaya?
Is there such difference of castes in the Tamil race?
Any written authority to support it?
Aren't the hunters eqully men like us?"
Asked Minnoḷi.

"Be playing in the garden my daughter!
I will ask pure Vaiyattiral
And return home soon; said Āṇṭāḷ.
"Good!" said Minnoḷi and entered the garden
Where she saw a charming peacock!

✿

* A sarcastic remark.

19

இடம் : அரண்மனைத் தோட்டம்.

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : மின்னொளி, வையத்திறல், ஆண்டாள், மன்னி.

(அகவல்)

பசும்புற் பச்சைப் பட்டு விரித்த
விசும்பு நிகர்த்த விரிதரை தன்னில்
முல்லை படர்ந்து போய் விளாவை அளாவச்
செல்வச் செழுமலர் கொன்றை திரட்டி
ஆயிரம் கிளைக்கையால் அளித்து நிற்க
வாய டங்காத மணிப்புள் பாடப்
புன்னை மலர்க்கிளை தென்றற் பூரிப்பொடு
மின்னொளி வருகென அழைக்க
அன்ன நடையாள் அணுகினாள் ஆங்கே.

(வெண்பா)

வளர்ப்பு மயில்தான் மரத்தடியில் ஓடிக்
களித்தாடக் கண்டு களித்தாள் - கிளிப்பேடு
கெஞ்சியது சேவற் கிளிவந் தருள்புரிய
வஞ்சியது கண்டாள் மகிழ்ந்து.

தனியிருக்கும் தாழ்பலவைக் கண்டாள்பின் வேரில்
கனியிருக்கக் கண்டு வியந்தாள் - இனியவாம்
'பூக்' கண்டாள் பூவில் புதியபண் பாடுகின்ற
ஈக்கண்டாள் இன்பங்கண் டாள்.

Scene 19

Place : The garden in the palace

Time : Morning

Characters : Miṉṉoḷi, Vaiyattiṟal, Āṇṭāḷ

The ground is wide as the sky;
On it is seen fresh-grown grass
Very like a green silken spread;
A jasmine vine grows and entwines
A wood apple tree; the Koṉṟai trees
Collect rich flowers and pour them
With their thousand branch-hands.
The comely birds ceaselessly pour out
Their melody; the flowery Puṉṉai tree
And the southern breeze with delight
Extend warm welcome when Miṉṉoḷi
With her swan-gait arrives there.

She felt happy at the sight of her pet-peacock
Dancing gleeefully near the tree.
She was also glad when the parrot-cock
Came and showered its love on its mate
In response to its prayer.

She noticed a lonely jack tree with low-hanging branches.
She stood wondering
At the sight of clusters of fruit at its roots.
She saw sweet-scented flowers
And also the bees on them
Singing new melodies.

கோணிக்கொம் பாட்டியசெங் கொத்தலரிப் பூக்கண்டாள்
மாணிக்கம் கண்டாள் மகிழ்கொண்டாள் - சேண் நிற்கும்
தென்னையிலே பாளை சிரிக்கச் சிரிக்கின்றாள்
புன்னையிலே போய்க்கண்டாள் முத்து.

மின்னொளி ஆங்கே வெயிலில் உலவுகின்றாள்
மன்னன் மகனோ தொலைவினிலே - நின்றபடி
கண்டு களிக்கின்றான் கட்டழகைத் தன்னுளத்தால்
உண்டு களிக்கின்றான் உற்று.

மான்கண்டு பூரிக்கும் மங்கையினை மன்னன்மகன்
தான்கண்டு பூரிப்பான்; தையல்நல்லாள் - வான்கண்ட
செம்மா துளங்கண்டு சேல்விழிபூ ரிக்கஅவள்
அம்மா துளங்காண்பான் ஆங்கு!

கோவைக் கனிகண்டு கோவையிதழ் பூரிக்கும்
பாவை எழில்கண்டு பதறுகின்றான் - பூவைதான்
மாங்கனிக்குத் தாவுகின்றாள் மன்னன்மகன் உள்ளம்அத்
தீங்கனிக்குத் தாவும் தெரிந்து..

மின்னிடையும் தானசைய மேலாடையும் பறக்க
அன்னநடை போடும் அழகுகண்டும் - அன்னவளின்
பஞ்சேறு மெல்லடியைப் பாடாமல் தன்காதல்
நெஞ்சேற நின்றான் நிலைத்து.

தேசு வெயிலதுதான் தேக்குநிழற் கீழேபொற்
காசுகிடப்பதுபோல் காட்சிதர - மாசில்லாள்
செங்காந்தட் கைமுகவாய் சேர்த்தாள் இளங்கோவாய்
அங்காந்தான் அண்ணாந்த வாறு.

She saw there the bunches of Alari
On the curved twigs which were verily rubies.
In the coconut palms at a distance,
She noticed the smile of the spathes, and smiled in response
And went toward a puṉṉai and saw it full of pearls.*

Miṉṉoḷi loitered in the sun while the prince
Stood at a distance delighting at her sight.
He was inly enjoying her exemplary beauty.
The girl took delight at the sight of the deer whom the prince
Saw and delighted himself.
When the comely girl saw
The pomgranate fruit in the evening sky,
And got her carp-like eyes filled with joy,
He delighted himself at the sight
Of the pomegranate with her.

Her Kōvai lips swelled with joy;
He at the sight of her got agitated;
She leapt to pluck mango fruit
When the king's son leapt to enjoy the sweet fruit of the girl.

The fulgurant waist swayed; the upper garment fluttered;
The girl walked like a swan
Even after seeing her, he did not praise
Her soft feet adored with cream
But stood his heart full with love.

The sun light beneath the Teak tree
Appeared like scattered coins of gold.

* She means its buds.

அன்னோன் நிலையனைத்தும் அங்கவனைத் தேடிவந்த
மன்னி மறைந்திருந்து பார்க்கின்றாள் - மின்னொளிமேற்
கண்ணானான் பிள்ளை கருத்தழிந்தா னோஎன்று
புண்ணானாள் நெஞ்சு புகைந்து.

"வையத் திறலே, மகனே திருவமுது
செய்யவா! செந்தீ விளைக்கின்ற - வெய்யில்
விழிபார்த்தல் தீமை விளைக்கும், அரசர்
வழிபார்த் திருக்கின்றார் வா!"

என்றுரைக்க மன்னி எதிரேதும் சொல்லாமல்
சென்றான் திறலோன் அரண்மனைக்கே - பின்னர் அங்கே
ஆண்டாளும் வந்தாள் அழைத்திட்டாள் தன்மகளை
மீண்டாள்தன் வீட்டுக்கு மின்.

✿

The spotless lass lifted his chin
With her hand like red Kāntaḷ flower
And the prince raised his face his mouth wide opened.

The queen who was searching for her son
Witnessed his activities
Standing in a concealed place.
Her heart burnt and fumed with fear
That her son had lost himself to Min̲n̲oḷi.

"O Vaiyattir̲al! My dear son! Come to take food!
The burning sun will affect your eye-sight.
Come! Your father is expecting you!"
The queen importuned her son so.

And Tir̲alōn̲ silently went to the palace.
Then came there Āṇṭāḷ too and called her
daughter and took her home.

20

இடம் : அரண்மனைத் தனியறை

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : புலித்திறல், புலித்திறல் மன்னி.

(அகவல்)

வேண்டுகோள் விட்டாள் வேந்தன் வந்தான்
"ஈண்டமர்க ஈண்டமர்க" என்றாள் மன்னி
மனைன் முகத்தை மலர்க்கையால் ஈர்த்தே
"ஐயம் அடைந்தேன்" என்றாள்.
வையத் திறலின் வகையுரைப் பாளே!

(கலிவெண்பா)

"பூக்காரியின் மகளைப் பூங்காவில் நம்பிள்ளை
நோக்கிய நோக்கின் நிலையினைநான் - போய்க்
கண்டேன்.

கீழ்மகளைப் பிள்ளைமனம் கிட்டிற்றா? அல்லதவள்
தாழ்நிலையி லேயிரக்கம் தட்டிற்றா? வாழ்வில்
தனக்குநிக ரில்லாத் தையல்பால் பிள்ளை
மனத்தைப் பறிகொடுக்க மாட்டான் - எனினும்
தடுக்குத் தவறும் குழந்தைபோல் காளை
துடுக்கடைந்தால் என்செய்யக்கூடும்? - வெடுக்கென்று
வையத் திறலுக்கென் அண்ணன் மகளைமணம்
செய்துவைத்தல் நல்ல"தெனச் செப்பினாள் - துய்ய தென்று
மன்னன் உரைத்தான்; மகனை வரவழைக்கச்
சொன்னான்; தொடர்ந்தாள் அம் மாது.

✿

Scene 20

Place	:	A lonely room in the palace
Time	:	Morning
Characters	:	Pulittiṟal, His queen

At the request of the queen
The king came to see her.
"Pray be seated" requested she.
With her flowery hand, she turned her
Husband's face toward her
And said, "I have a suspision"
And narrated in detail the activities of her son.
"I witnessed with my own eyes
How lovingly our boy looked
At the daughter of the flower-vendor Āṇṭāḷ.

"Does his heart long for the low-born lass?
Is it merely his pity for her poverty?
Our son would not lose himself
To a girl of low status. But what can
We do if like a toddling child
He behaves playfully with her?" said the king with concern.
"It is desirable to make him wed
My brother's daughter!" suggested the queen.
"It is good!" agreed the king.
He asked her to bring their son to his presence.
The queen obeyed and went away!

21

இடம் : அரண்மனைத் தனியிடம்
நேரம் : முதிர்காலை.
உறுப்பினர் : புலித்திறல், வையத்திறல், மன்னி.

(அகவல்)

மன்னனும் மன்னியும் மைந்தனை "நில்" என்று
கூறித் தமது கொள்கையைக்
கூறு கின்றார் சீறும் உளத் தோடே!

(கண்ணிகள்)

"மணம்செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும் - உன்
மாமனின் பெண்ணை மணந்திட வேண்டும்
இணங்கிட வேண்டும் இதற்கே - நீ
ஏதும் தடைசொல்ல லாகாது கண்டாய்.
அணுகும்உன் அன்னையின் அண்ணன் - பெற்ற
ஆரெழில் மங்கையை நீமணந்திட்டால்
வணங்குமிந் நானிலம் உன்னை" - என்று
மன்னவன் சொல்ல, மறுத்துரைப் பான்சேய்.

"மணம்செய்து கொள்பவன் நானா? - அன்றி
மாநிலம் ஆளும் இம் மன்னவன் தானோ?
இணங்கிட வேண்டுமென் கின்றீர் - எனில்
என்மன மோமணம் ஒப்பிடவில்லை;
அணங்கினை மாமனின் பெண்ணை - எனை
அச்சுறுத்திப் பெறுமாறு புகன்றீர்
வணங்குகின் றேன்தந்தை தாயே - நான்
மணம்புரியேன்" என்று செம்மல் மறுத்தான்.

Scene 21

Place : A lonely place in the palace

Time : Late in the morning

Characters : Pulittiral, Vaiyattiral, the queen.

The king and the queen stopped their son for a while
And told him their decision,
Their hearts fuming with anger
"You should get married.
You should wed your uncle's daughter.
You should agree to our plan
And should not protest against it.
This world will worship you
Should you wed the pragon of beauty,
Your uncle's daughter!" said the king.

But Vaiyattiral did not consent.
"It is not the king who is going to wed but I!
You advise me to agree.
But my desire is different.
You threaten me and pressurise me
To wed my uncle's daughter.
I prostrate at your feet, my dear father and mother!
I won't wed her!" This was his final word.

The king summoned the guards
And ordered his hands to be bound.
"As he refused to fulfil my desire
and thus disobeyed my orders,
Let him be in the prison!

காவலர் தம்மை அழைத்தான் மன்னன்
"கட்டுக இங்கிவன் கைகளை" என்றான்
"ஆவல் மறுத்த தினாலே - என்றன்
ஆணைக்குக் கீழ்ப்படி யாததினாலே
காவற் சிறைக்கிவன் செல்க - என்றன்
கட்டளை தன்னை மறுத்திடு வீரேல்
சாவது மெய்" யென்று சொன்னான் - அந்தத்
தறுகண்ணர் செம்மலைச் சிறையினிற் சேர்த்தார்.
வையத் திறல்சிறை சென்றான். பின்னர்
மன்னவன் தன்மனை யாளிடம் சொல்வான் :
"பையனை விட்டுவைத் திட்டால் - அந்தப்
பாவையைக் கூட்டி நடந்திடல்கூடும்.
வையம் பழித்திடு முன்னே - அவன்
மனது திரும்பிடும் என்று நினைத்தே
வெய்ய சிறைதன்னில் வைத்தேன்" - என்று
வேந்தன் உரைத்தனன், மன்னி மகிழ்ந்தாள்.

✿

If anybody disobeys my orders
There is no escape from death!" roared the king.
The hard-hearted men put the prince in jail.

The king now spoke to his wife thus :
"If we let him free
He may even elope
With his sweetheart.
Before the world blames us
I have put him behind the bar.
I hope he will change his mind!"
These words made the queen feel happy.

✿

22

இடம்	: அரண்மனையில் வையத்திறல் அறை.
நேரம்	: முன் மாலை.
உறுப்பினர்	: அழகன், மன்னன், மன்னி.

(அகவல்)

அழகன், வையத்திறல் அறைக்குச் சென்றான்
முழுதும் ஆய்ந்த விழிகள் ஏமாந்தன
புலித்திறல் மன்னிபால் போனான்
நலிப்புடன் அவளிடம் நவிலலா யினவே.

(கண்ணிகள்)

"வையத் திறல்வந்த துண்டோ - அன்னாய்
மற்றெங்குச் சென்றனன் சொல்வாய்
வெய்யில் கொதிக்கின்ற நேரம் - அவன்
வேறெங்கும் சென்றிட மாட்டான்
துய்யவன் தன்னறை பார்த்தேன் - அங்கும்
தோன்றலை நான்காண வில்லை;
எந்தநல் அம்பினைப் போலே - உடன்
இங்குவந் தேன்" என்று சொன்னான்.

ஆண்டாள் மகள்மீதில் அன்பால் - என்றன்
அண்ணனின் பெண்ணை மறுத்தான்
பூண்டான் பெரும்பழி தன்னை! - மனம்
புண்படச் செய்ததி னாலே
ஈண்டு சிறைப்பட லானான் - அவன்
எண்ணம் திருந்திட வேண்டும்

Scene 22

Place : The chamber of Vaiyattiṟal in the palace.

Time : Early evening

Characters : Aḻakaṉ, King, Queen.

Aḻakaṉ went to the chamber of the prince.
His searchful eyes were disappointed.
He went to the queen
And spoke these words :

"Did Vaiyattiṟal come, dear mother?
Tell me where else he could have gone?
The sun is fiercely hot.
So he could not have gone elsewhere.
I searched in vain for him.

So I rushed to you now dear mother."
"He refused to wed my brother's daughter.
It is due to his love for Āṇṭāḷ's daughter.
Thus he has earned a big blame for him.
As he wounded our heart he is imprisoned here.
He must mend himself.
Keep this a secret.
This is my order!" warned the queen.

யாண்டும் இதைச் சொல்ல வேண்டாம் - இது
என் ஆணை” என்றனள் மன்னி.

“இப்பிழை செய்திட்டவில்லை - நெஞ்சம்
ஏந்திழை மேல்வைத்த தில்லை
செப்புவ துண்மைஎன் தாயே - அவன்
சிறையிடை வாழ்வது முறையோ
கற்பது தான் அவன் நோக்கம் பின்னர்
கடிமணம் செய்வது நோக்கம்

மெய்ப்பட வேஉரைக் கின்றேன் - அவன்
மீளும் வகைசெய்க” என்றான்.

மன்னன் அவ்விடம் வந்தான் - அந்த
மன்னவன் மைந்தனின் நண்பன்
பின்னும் உரைத்திட லானான் - “உன்றன்
பிள்ளையின் மேற்பிழை யில்லை
மின்னொளி மேற்கருத் தில்லை - அவன்
வெஞ்சிறை வாழ்வது நன்றோ?”
என்றுரைத் தேநின்ற போது மன்னன்
“என்அழ காஇது கேட்பாய்;

அன்னவன் உள்ளக் கிடக்கை - நானும்
ஆய்ந்திட வேண்டும்; அதற்குள்
உன்மொழி நம்பிட மாட்டேன் - அவன்
உற்ற சிறைமீட்க மாட்டேன்;
இன்ன நிகழ்ச்சிகள் யாவும் - நீயே
எங்கும் உரைத்திட வேண்டாம்”
என்றான் புலித்திறல் மன்னன் - ‘சரி’
என்றுரைத் தான்அழ கன்தான்.

✿

"He is not guilty of this offence.
He never lost himself to that girl.
Believe my words mother dear!
He does not deserve confinement.
Learning alone is his present aim.
He has resolved to get married
Only after accomplishing himself in arts.
What I say is true. Pray make him free!" requested Alakan.
He continued to say to the king who came there thus

"Your son is not at fault.
He has no love for Minnoli.
As such, does he deserve this confinement?"
"Listen to me my dear Alakan.
I too should personally examine what he thinks.
Before that, I cannot accept your words.
I will not release him now.
Keep all these a total secret" warned Pulittiral.
Alakan agreed to abide by his words"

✿

23

இடம் : சிறைக்கூடம்.

நேரம் : முன்னிரவு

உறுப்பினர் : வேல்விழி, சிறைக்காவற்காரன், செக்கான்.

(அகவல்)

சிறையில் வையத் திறலிருக் கின்றான்
காவற்காரன் கடிது சென்று,
"மின்னொளி பார்க்க வேண்டு மென்றாள்"
என்று சொன்னான். "இட்டுவா இட்டுவா"
என்றான் இளங்கோ! "வேல்விழி" யாளவள்
முகமலர் மறைய முக்கா டிட்டு
விரைந்தாள். இரும்பு வேலிப் புறத்தே.
இருக்கும் செம்மல் இருவிழி மலர்ந்தே!
"மின்னொளி! மின்னொளி! விளையாடும் மயிலே!
உன்மேல் வைத்த காதல் உளவறிந்து
மன்னவன் என்னைச் சிறையில் வைத்தான்!
என்றன் உயிரே வாவா" என்றனன்.
"மின்னொளி அன்றுநான்! வேல்விழி அன்றோ!
என்னை மணந்துகொள்" என்றாள்.
மன்னவன் மகனின் உள்ளம் எரிந்ததே.

(கண்ணிகள்)

"என்னெதிர் நிற்கவும் வேண்டாம் - இங்
கேதும் புகன்றிட வேண்டாம்
உன்னை மணந்திட மாட்டேன் - நீ
ஒட்டாரம் செய்திட வேண்டாம்
மின்னொளி என்னுயிர்!" என்றான் வந்த
வேல்விழி ஓடி மறைந்தாள்.

Scene 23

Place : Prison

Time : Early night

Characters : Vēlviḻi, prison guard, Cekkāṉ

Vaiyattiṟal is in the prison.
The guard rushes toward him and reports
That Miṉṉoḷi wants to see him.
The prince eagerly said to him
To fetch her to his presence.
Vēlviḻi* rushed toward him
Covering her head fully with a cloth.
The prince who was outside the iron fence
With eyes widely opened out of happiness, said,
Miṉṉoḷi! My dear Miṉṉoḷi! Sporting pea-fowl!
The king has put me behind the bar
As a punishment for my love for you.
He has probed our love with the aid of spies.
Welcome to you my dear life!"
"I am not Miṉṉoḷi! I am Vēlviḻi!"
Be pleased to wed me!" said she.
The prince's heart was aflame!

"Do not even stand before my eyes.
You need not speak anything!
I won't wed you. You should not be adament!
Miṉṉoḷi is my very soul" said he.
Vēlviḻi vanished at once.

* Perhaps the poet refers to Malarkkuḻal, the uncle's daughter of Vaiyattiṟal.

24

இடம்	:	சிறைக்கூடம்
நேரம்	:	இரவு
உறுப்பினர்	:	புலித்திறல், வையத்திறல், அழகன்.

(அகவல்)

வையத் திறலை மன்னன் அணுகினான்.
சிறையின் கதவு திறக்கப் பட்டது.
புலித்திறல் புகுந்தான் புதல்வனைப்பற்றி
வலிதில் இழுத்து மண்ணிற் சாய்த்துச்
சாட்டையாற் கைகள் சலிக்க அடித்தான்.
"ஆட்படும் இனத்தின் அணங்கை மணப்பதா?
வாட்படை மன்னரின் மாண்பைக் குறைப்பதா
மின்னொளி தன்னை வெறுப்ப தாகவும்
வேல்விழி தன்னை விரும்புவ தாகவும்
விளம்பும் வரைக்கும் மீள மாட்டாய்"
என்று கூறி, மன்னன் ஏகினான்.
அழகன் உணவுடன் அங்கு வந்தான்.
குருதிப் பெருக்கில் கொற்ற வன்மகன்
கிடந்தது கண்டு நடுங்கி, "அன்பனே,
எவரால் நேர்ந்த இன்னல்? ஐயோ!"
என்று பதறினான். இளங்கோ, அழகனே,
வேல்விழி தன்னை வெறுத்ததால் என்னைத்
தந்தை சாட்டையால் அடித்தார்" என்றான்.
அழகன் அவ்வுரை கேட்டே
அழல்படு நெஞ்சுடன் சென்றான் அயலிலே.

✿

Scene 24

Place : The prison

Time : Night

Characters : Pulittiral, Vaiyattiral, Alakan.

The king approached Vaiyattiral.
The prison gate was opened.
Pulittiral got into it; pulled out his son;
He rolled him on the ground
And whipped him until his hand got exhausted.
"Would you wed a girl from
A low caste, fit to be slaves?
Would you by this act pull down the honour of the kings
Armed with swords?
I won't free you unless and until
You promise to forget Minnoli and wed Vēlvili!"
He threatened and left from there.
Alakan arrived there with food.
He was shocked to see the prince in a pool of gore
And asked, "Beloved prince! Alas!
Whose unkind act is this?"
The prince said, "Alaka! This is the gift of my father
For my refusal to wed Vēlvili".
Alakan left from there with his burning heart.

✿

25

இடம் : திறல் நாட்டின் நகர்ப்புறம்
நேரம் : நள்ளிரவு.
உறுப்பினர் : பெருநாட்டின் ஒற்றர், அழகன்.

(அகவல்)

அனல்பட்டுத் தாண்டுவோன்போலும் அழகன்
பெருநாட்டின் ஒற்றர் எதிரில்
விரைந்தோடி நின்றான் விளம்புகின் றானே.

(பஃறொடை வெண்பா)

"பெருநாட்டான் பெற்ற பெருந்திருவை அன்றி
ஒருநாட்டு மங்கையையும் நான்மணக்க ஒப்பேனே"
என்றுரைத்தான் மன்னன்மகன், என்ன பிழையிதிலே?
அன்றே சிறைவைத்தான் ஆணழகை அவ்வரசன்
காட்டுமலை யன்மகளைக் கட்டிக்கொள் என்று
சொல்லிச்
சாட்டையினால் சாகப் புடைக்கின்றான் தன்கையால்!
செங்குருதிச் சேற்றில் சிறையில் மடிகின்றான்!
எங்கிதனைச் சொல்வேன் இரக்கம் உமக்கிலையோ?
அஞ்சல் எழுதிவிட்டான் ஆட்களையும்
போகவிட்டான்!
வஞ்சியோடும் அந்த மலைவேந்தன் வந்திடுவான்.
ஏழெட்டு நாளிலந்த ஏந்திழையைத் தான்மணந்து
வாழட்டும் அல்லதவன் மாயட்டும் என்கின்றான்.

Scene 25

Place : The outskirts of a town in Tiṟalnāṭu.

Time : Midnight.

Characters : The spies of Perunāṭu, Aḻakaṉ.

Resembling a man
That jumps and leaps
When scorched by fire,
Aḻakaṉ ran fast
And stood before the spies
Of Perunāṭu and uttered these words :

"Never will I consent to wed
Any other girl from any other land
But the one named Peruntiru,
The daughter of the king of Perunāṭu"
Declared the son of our king!
What is wrong with his resolve?
The very day his father
Put the embodiment of masculine beauty
Behind the bar! With his own hands,
He lashes him with a deadly whip
Compelling him to accept the hand
Of the dauther of Malaiyaṉ!
The prince slowly dies
In the pool of ruddy blood
In the prison!
To whom shall I complain
Of this cruelty?
Don't you possess the sense of compassion?

"பெண்ணில் பெருந்திருவை யான்மணப்பேன்
அல்லாது
மண்ணில் மறைந்திடுவேன் என்கின்றான்
மன்னன்மகன்"

என்றே முடித்தான் அழகன்! - இதுகேட்டு
நின்றிருந்த ஒற்றர் நெடுமூச் செறிந்தவராய்
"இங்கிதனை யாரிடத்தும் சொல்லாதே; நாளைக்கே
அங்குள்ள எங்கள் அரசர் பெரும்படைதான்
பொங்கும் கடல்போற் புறப்பட்டு வந்துவிடும்
மங்காத நெஞ்சத்து வையத் திறல்மீள்வான்
அன்றே பெருந்திருவை அன்னோன் மணந்திடலாம்
இன்றே இதோ நாங்கள் செல்கின்றோம்" என்றுரைத்தே
தம்குதிரை மேலேறித் தட்டினார்
அங்கே மகிழ்ந்திருந்தான் அன்று.

✿

He wrote letters and despatched messengers!
That king of Malaināṭu
Will come here with his daughter!
He expects the prince
To wed his daughter
Within a week's time!
He also threatens to kill him
Should he refuse to wed her!

But our prince is strong in his resolve
And says, "I will certainly die
Should I fail to wed Peruntiru,
The paragon of feminine beauty!"
Listening to these words,
The spies heaved deep sighs
And said, "Do not leak out this secret
To any one! Tomorrow itself will start
The huge army of our king, like a sea of surging waves
To besiege your country.
Vaiyattiṟal of valiant heart
Will be freed!
He may wed Peruntiru that day itself!
We take your leave
This moment itself!"
Uttering these words,
They got upon their horses and flew away!
Aḻakaṉ felt immensely happy that day!

✿

26

இடம்	: ஏரிக்கரை.
நேரம்	: காலை.
உறுப்பினர்	: மண்ணெடுப்போர், அழகன்.

(அகவல்)

ஏரி தூர்க்குமண் எடுப்பார் பல்லோர்
ஆங்கே அழகன் சென்றுதன்
தாங்காத் துயரம் சாற்றினான் மிகவே.

(எண்சீர் விருத்தம்)

"ஏரியிலே மண்ணெடுத்துக் கரைஉயர்த்தும்
தோழர்களே இப்பெரிய நாட்டின் ஆணி
வேரினிலே பெருநெற்றி வியர்வை நீரை
விட்டுவளர்த் திடுகின்ற நாட்டு மக்காள்
ஊரினிலே தெருவினிலே வீட்டில் எங்கும்
உம்உழைப்பைப் பொன்னெழுத்தால் காண்ப தன்றி
ஆரிங்கே உழைத்தார்கள் அரசன் என்போன்.
அரசியொடு பொன்னூசல் ஆடு கின்றான்.
சடுகுடுவென் றேநெய்வீர் கந்தை யில்லை
தார்வேந்தன் கட்டுவது சரிகை வேட்டி

கடல்நடுவில் முத்தெடுப்பீர் கஞ்சி யில்லை
கடனறியா வேந்துக்கு முத்துத் தொங்கல்
மடுப்புனலும் செங்குருதிப் புனலும் வார்த்து
வளவயில் களைஎடுத்துக் காத்த செந்நெல்
அடுக்களையில் கண்டீரோ! அரசன் வீட்டில்
ஆன்நெய்யில் சீரகச்சம் பாமி தக்கும்!

Scene 26

Place : Lake area

Time : Morning

Characters : Soil workers, Alakan.

There were many a man
Clearing the mud and deepening the lake
To whom went Alakan
And gave vent to his unbearable pain.

"Comrades who clear the mud and raise the bund of the lake!
You are fostering this land
Pouring your sweat at the main root of this great land!
I behold all over the villages, streets and houses, only your
Labour written in golden letters.
Who else but you wasted their muscles for the country?
The so called king
Spends his time, sitting in the swing
In the company of his queen.
You weave all the cloths
But you are left, even without rags.
The garlanded king wears carikai-dhoties*.

You fish out pearls from the deep sea,
But starve without gruel.
But the king, who has no job to do,
Has pearly strings to wear.
You produced the finest paddy
Irrigating the crops with river water

* Silk thread coated with silver and then gilded.

எவன்படைத்தான் இந்நாட்டை? இந்த நாட்டை
எவன் காத்தான்? காக்கின்றான்? காப்பான்? கேளீர்!
தவழ்ந்தெழுந்து நடந்துவளர் குழந்தை போலும்
தரை, வீடு, தெரு, சிற்றூர், நகரம் ஆக
அவிழ்ந்ததலை முடிவதற்கும் ஓயாக் கையால்
அணிநாட்டைப் பெற்றவர்கள் கண்ணு றங்கிக்
கவிழ்ந்திடஓர் ஈச்சம்பாய் இல்லை; தங்கக்
கட்டிலிலே ஆளவந்தார் நாயுறங்கும்!

சிற்றூரில் ஆயிரம்பேர், செழுந கர்க்குள்
திகழ்பன்னூ றாயிரம்பேர் விழுக்கா டாக
முற்றுமுள நாட்டிலுறு மக்கள், எண்ண
முடியாத தொகையினர்கள், அவர்கள் எல்லாம்
கொற்றவரின், பார்ப்பனரின் விரல்விட் டெண்ணும்
குடும்பங்கள் இடும்பணிக்குத் தலைவ ணங்கிக்
குற்றேவல் செயப் பிறந்தார் என்றார்; மற்றும்
கொழுக்கட்டை யாய்ப்பிறந்தோம் நாங்கள் என்றார்.

மின்னொளிமேல் மன்னன்மகன் எண்ணம் வைத்தான்
மின்னொளியோ நம்மவரின் பெண்ணே அந்த
மின்னொளிதான் மிகத்தாழ்ந்த சாதிப் பெண்ணாம்!
மின்னொளியைத் தன்மைந்தன் எண்ணும் போதே
மன்னனெனும் தன்சாதிக் கிழிவா யிற்றாம்!
மன்னன்மகன் சிறையினிலே வைக்கப் பட்டான்.
தன்சாதிக் குமிழிகளை நிலைஎன் கின்றான்
தடங்கடலின் மக்களினம் தாழ்வென் கின்றான்.
மக்களிலே தாழ்வுயர்வே இல்லை என்று
மன்னன்மகன் எண்ணுவதும் பிழையாம் அன்றோ?
கக்குமுடற் குருதியிலே சேய்மி தக்கக்
கைச்சாட்டை ஓயுமட்டும் அடித்தான் மன்னன்.

As well as your blood
And removing the weeds.
Do you save the paddy
In your kitchen? But in the palace,
The finest rice floats in the cow's ghee!

Who created this country?
Who protected it? Who protects it now?
Who will protect it in future? Hear my words!
The people brought into being
This beauteous land, by their tireless labour,
Having no leisure even to set right their untied hair;
They transformed the empty ground
Into houses, streets, hamlets and towns,
Step by step, like a child that grows
Crawling, rising up, and slowly walking,
But alas, they are left
Even without a mat, woven of date-palm leaves
To lay their head and sleep on!
But the pet-dogs of the ruling class
Enjoy blissful sleep on golden cots!

Thousands of village folk and millions of town folk
And billions and billions of the entire earth,
They claim, are born
Only to serve the needs of a handful of families
Of the rulers and brahmins!
Besides, they boast themselves
Saying, "We are people who were born like Kolukkattais!"*

* A deliciously sweet dish cooked in steam. Perhaps the poet means their well-shaped body.

மிக்குயர்ந்த சாதிகீழ்ச் சாதி என்னும்
வேற்றுமைகள் தமிழ்க்கில்லை; தமிழர்க் கில்லை.
பொய்க்கூற்றே சாதிஎனல், ஆரியச் சொல்
புறநஞ்சு! பொன்விலங்கு! பகையின் ஈட்டி!

"கடற்குமிழி உடைந்திடுக சாதி வீழ்க
கடல்மக்களிடைவேந்தர் மறைந்து போகக்
குடியரசு தழைக" என அழகன் சொல்லிக்
கொடிவழியைத் தாண்டிஅயற் புறத்தே சென்றான்.
"நெடிதுழைப்போர் மேடழித்தே உணர்ச்சி என்னும்
நீர்மட்டம் கண்டார்கள்; உழைத்த நாளுக்
கடைகூலி காற்பொன்னே! மாதந் தோறும்!
ஆள்வாருக் கறுபதினா யிரம்பொன்" என்றார்.

✿

The king's son fell in love with Minnoli.
That Minnoli belongs to our group.
They call her a girl of the lowest caste!
They claim that the prince had brought disgrace
To their princely clan just by his thinking of her.
The king's son was imprisoned.
The king glorifies the mere bubbles of his caste
And denounces the vast majority of the community
Calling them low by birth!
The prince thinks that all men are equal.
Even this thought is a grave sin in their opinion.
The king whipped his son until his hand got exhausted
And caused him float in the
Pool of blood that flowed from his body.

Tamil has no distinction of high and low castes.
The Tamils too share this nature.
The word 'Caste' itself is falsehood!
Aryan word! Alien poison! Golden shackle! The foe's spear!

"May the sea-bubbles break!
May the notion of caste perish!
May the kings get drowned in the sea of the people!
May Democracy flourish!"
Saying thus, Alakan moved aside!
Sustained workers saw the water level of emotion,
Destroying the high mounds! The wage for their
Labour was one fourth of a sovran.
The monthly wage for the rulers is 60,000 sovrans they said.

✿

27

இடம் : அரண்மனையில் காவலறை.
நேரம் : காலை.
உறுப்பினர் : செம்மறித்திறல், பொன்னி, காவற்காரர், படைமறவர், மன்னன்.

(அகவல்)

உணவு வட்டில் ஒருகையில் மறுகையில்
குடிநீர்ச் செம்பும் கொண்டு, காவல்
அறையில் பொன்னியை அணுகினான் ஒருவன்
நிறை நிலாமுகம் நிலத்திற் கவிழக்
கருங்குழல் அவிழக் கண்ணீர் உகுக்க
இருளிற் கிடந்த பொன்னி எழுந்தாள்.
"செம்மறித் திறல்நான்" என்ற தீங்குரல்
மெல்லெனப் பொன்னி காதில் விழுந்ததே.
அவள்அவன் அணைப்பும் பிணைப்பும் ஆனார்
உள்ளம் இரண்டும் உலகை மறந்தன.
வாயிலோர் "அழகன் வராததேன் வெளியில்?
போயினான் என்ன புரிந்தான் இன்னும்?"
என்றனர்; ஐயம் எய்தினர். ஒருவன்
அறைக்குள், ஒருகண் அரைமுகம் சாய்த்தான்;
இரண்டுடல் ஒன்றிலொன் றிறுகுதல் கண்டான்;
அவன்பதைத் தோடினான் அரச னிடத்தில்!
அரசன், மறவர் ஒருசில ரோடு
விரைவில் வந்தான், வெளியில் வருவீர்
இருவரும் என்று பெருங்குரல் பாய்ச்சினான்.
அழகன் உடையில் அங்குச் செம்மறி
மழமழ வென்று வந்து நின்று
கொழகொழ வென்று சிலசொற் கூறினான்

Scene 27

Place	:	A cell in the palace
Time	:	Morning.
Characters	:	Cemmarittiral, Ponni, guard, warriors, the king.

A man approached Ponni
Who was in her well-guarded cell,
Carrying a plate of food in one hand
And a vessel of water in another.
Ponni who lay in the gloomy cell
Got up, her full-moon-like charming face
Looking down, her untied dark hair hanging low,
And her eyes streaming with tears.
"I am Cemmarittiral!"
These sweet words gently fell on the ears of Ponni.
They exchanged embraces in endless succession!
Their hearts altogether became oblivious of the world!
The gate-keepers wondered,
"Why has not Alakan come out yet?
What other business has he there?"
They grew suspicious!
One of the guards secretly looked toward the cell
And found two bodies getting tightly entwined.
He, in an agitated mood ran to the king's presence.
The king came out in a hurry
Accompanied by a group of warriors.
"Both of you come out of the room!"
The angry king shouted aloud!

முக்காடு நீக்கி முடியரசன் கண்டான்
செம்ம றித்திறல் செழுமலர் முகத்தை!
'இவனைக் கட்டி இழுத்துச் செல்
சிறைக்கென்று' மன்னன் செப்பினான்; மறவர்
அவ்வாறு பிணித்தே அழைத்துச் சென்றனர்
காவலிற் பொன்னியைக்
கண்ணால் வெதுப்பிப்,
"புலைச்சி மகனைப் புணர்ந்த புலைச்சி
கொலைக்குக் காத்திரு" என்று
நிலத்திடி எனவேந்து நேர்நடந் தானே.

✿

Cemmarittiral disguised as Alakan
Walked out of the room in slow paces
And babbled something!
The crowned monarch removed
His head cover and saw the flower-like face of Cammari!
"Put this fellow in shackles
And take him to the prison!"
Ordered the king! The warriors
At once carried out the royal orders.
Then the king scorched Ponni in the cell
With his fiery looks and shouted at her saying,
"Await capital punishment
For your sin of enjoying union with the son of a pulaya woman,
You, equally a pulaya lass!"
He then walked away
Resembling earthly thunder bolt!

✿

28

இடம் : அரண்மனைவாயில், தெருக்கள், தொழிற்சாலை.

நேரம் : காலை முதல் இரவு வரைக்கும்.

உறுப்பினர் : அழகன், தோழிமார், தெருவினர், தொழிற்சாலையினர்.

(இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா)

தூய்மொழி என்னும் தோழி, அரண்மனை
வாயிலில் நின்றாள் அவளை,
அழகன் அணுகிக் கூறுகிறான்.
“நாமெல்லாம் தாழ்ந்தவர், தாமெல்லாம் உயர்ந்தவர்
என்று மன்னர் இயம்பினார் அன்றோ

நம்மில் ஒருத்தியை அம்மன்னன் மகன்
மணக்க நினைத்தான் என்று
சிறையில் வைத்ததும் தெரிந்தாய் அன்றோ?

மன்னியின் தங்கையாம் பொன்னி செம்மறியை
மணக்க நினைத்ததால் மாளப் போவதை
அறிவாயன்றோ?

செம்மறித் திறலும் சிறையில் உள்ளான்
அம்மங்கைதனை அணுகிய தாலே
கண்டாய் அன்றோ?
தன் மானத்தைத் தமிழர் இழப்பதா?
பொன்னே தரினும் மன்னன் அரண்மனை
வாயிலை மிதிப்பதும் தீயதே”
என்றான் அழகன்.

Scene 28

Place : The palace gate, streets, Industrial house

Time : From morning to night

Characters : Aḻakaṉ maids, street folk, workers

A maid, Tuimoḻi her name, stood at the entrance of the palace.
Aḻakaṉ neared her and said,
"Didn't our king say that we were low
And they were high is status?
Don't you know that the king put his son behind the bar
For the reason the prince preferred to wed a girl of our group?
Don't you know that the queen's sister is going to die
For the reason that she preferred to wed Cemmaṟi?
Don't you know Cemmaṟi also is in the prison
For his sin of approaching that girl.
Would the Tamils ever lose their honour?
Let the king shower gold on us!
It is shameful even to
Go near the palace", said Aḻakaṉ.

புருவம் நெற்றி ஏறஇருவிழி
எரியைச் சொரிய "என்போன் றார்க்கும்
இங்கென்ன வேலை?" என்றே
அங்கிருப் போரை அணுகினாள் விரைந்தே!
சிலநாழிகையில்,
தோழிமார் அரண்மனை துறந்தனர்.
பணிப்பெண் டிர்கள் பறந்தனர்.
காவலர் போயினர்.
பாவலர் எட்டியும் பாரோம் என்றனர்.
மெய்காப் பாளரும் வீடு திரும்பினர்.
அடுக்களை ஆக்குநர் இல்லை.
அரண்மனை இவ்வாறாகத்
தெருவெலாம் தெருவின் வீடெலாம் வீட்டின்
விருந்தினர் பொருந்தினோர் வருந்த லானார்
பிறப்பில் தாழ்ந்தது பெருமக்கள் கூட்டமா
பிறப்பில் உயர்ந்தச் சிறிய கூட்டமா?
என்றே ஆர்த்தார்த்து எழுந்தனர் -
ஆலைத் தொழிலினர் அங்கொரு பாங்கில்
"கூலிக் கென்றே ஞாலத்திற் பிறந்தோம்
கோலைத் தாங்கியே பிறந்தனர் கொற்றவர்"
என்றனர்; "மன்னன் வீழ்க!"
என்றனர், "பார்ப்பனர் வீழ்க!"
என்று கூவினர்.
மனத்தாங் கல்கள் வளர்ந்தன!
இனத்தின் எழுச்சி நாடெலாம் எழுந்ததே.

✿

The maid's brows raised and eyes turned fiery!
"What business people like me have here?" saying so,
She approached all others nearby.
At once the maids withdrew from the palace!
Servants flew away!
The guards took leave!
The poets vowed not to visit the king!
The body-guards went away!
The cooks too disappeared!
In the streets and in the houses,
The people felt unhappy. Even the visiting guests were unhappy.
"Are all the common people
An assemblage of the low-born?
Is the small minority high by birth?"
There was an upsurge among the industrial workers.
They raised questions
"Are we born on earth just for thriving as mere coolies?
Are the kings born with sceptre in their hands?
"Down with the king!"
"Down with Brahmins!" shouted the mass,
Misunderstanding and illfeeling were on the increase.
The entire country witnessed the racial upsurge.

✿

29

இடம் : அரண்மனைக் கூடம்.

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : புலித்திறல், மன்னி, பார்ப்பனர், அழகன்.

(இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா)

'யாமிட்ட சோறுகறி எப்படி' என்று
நாட்டு மன்னனைக் கேட்டனர் பார்ப்பனர்.
'நன்று மிகவும்' என்றான் மன்னன்.
மேலும் மன்னன் விளம்புவான் :
"தாழ்ந்தவர் தம்மில் ஒன்று சேர்ந்தனர்;
உயர்ந்தவர் நாமும் ஒன்று சேர்ந்தோம்"
என்றான் - பார்ப்பனர்,
"இப்படி விடுவதும் ஏற்ற தல்ல
தாழ்ந்தார் போக்கைத் தடுக்க வேண்டும்.
அவர்களின் நன்மைக் காகவே!
அவர்மேல் படையை அனுப்பவேண்டும்.
அவர்கள் நன்மை கருதியே!
அரண்மனை வேலையை அவர்கள் மறுத்தது
குற்றமன்றோ?
பொறுக்க லாமோ? ஒறுக்க வேண்டும்
அவர் நன்மைக்கே!

Scene 29

Place : A hall in the palace
Time : Morning
Characters : Pulittiral, Manni, brahmins, Alakan.

The brahmins asked the king,
"How did you enjoy the food and curries we served you with?"
"Excellent" certified the king.
He continued : "All the low-class people stand united.
We too have come together."
"To allow this condition to continue is a danger to us.
We should do something to contain them.
It is for their own welfare!
You should send the army to control them.
It is for their benefit too.
They forsook the palace service!
It is a crime on their part.
Can we bear it silently? We should punish them, for their own good.
Let a thousand men among them perish.
We won't incur any loss!
By this, all others will mend themselves and behave properly.
It is our duty to correct them.
They are bound to turn good.
To discipline the citizens is the king's duty.
Manu's rule should prevail in the country.
To achieve this, it is vital to protect the brahmins.
The rulers should rule the land
According to the advice of the brahmins.
We also need people to transact business
To till the soil, to cleanse the tanks,
to hammer hot iron,
to cultivate sugarcane, to produce salt,
to beat the drum, to raise walls,
to take out fullers' earth,

அவர்களில்
ஓரா யிரம்பேர் ஒழிந்துபோ கட்டுமே!
மற்றவர், வழிக்கு வருவா ரன்றோ?
திருத்த வேண்டும்; திருந்துவர்!
மக்களைத் திருத்தல் மன்னன் கடமை.
மனுநூல் நாட்டில் வழங்க வேண்டுமே?
அதற்கு
ஆண்டா ளனதன் அன்பு மாமி
மாப்பிள்ளை பார்க்க வருகின்றாளாம்"
என்றான்
மன்னி அழுதாள். மன்னவன் சீறி
"இவர்கள் சிறையினின் றெப்படி வந்தனர்?"
என்று கேட்டான்.
"காவலர் எவரும் காணேன் அங்கே"
என்றான் அழகன்.
"எப்படி வரலாம், இவர்கள்?" என்று
மன்னன் கேட்டான்.
"அவர்களைக் கேட்க வேண்டும். அவர்கள்
வாளைக் கையில் வைத்திருக் கின்றனர்"
என்றான் அழகன்.
பார்ப்பனர் தம்மைக் கூப்பிட்டு மன்னன்,
"வையத் திறலை, மறியை, வஞ்சியைக்
கடுஞ்சிறை வைத்துக் காவ லிருங்கள்;
என்றன் ஆணை இது" வெனக் கூறினான்.

to winnow dal, to make shoes,
to graze cattle, to protect sheep,
to lay roads, to bear rubbish,
to save our honour by prostrating
At our sacred feet and to worship us offering gifts,
We are in dire need of the fourth class" said the brahmins.
"Bring here at once the Army-chief" ordered the king.
A dwarfish brahmin ran jumping.
The king tells the brahmins thus :
"You should perform all the duties in
The palace until the return of the servants!"
"Wonderful! We'll do any job
From cleaning the shoes to the kitchen work!" they said.

All the brahmins of both sexes
Came to the palace to work.
The king and the queen were happy
When A̲lakan̲ arrived there.
"Why did you come?", asked the king angrily.
"Cemmarittir̲al and Pon̲n̲i of carp-like eyes
While away their time in swinging!
Vaiyattir̲al replaces his soiled garments
With a glittering ones because,
It is said, Āṇṭāḷ his future
Mother-in-law comes to see him to
Settle the marriage" said A̲lakan̲.
The queen shed tears.
The king turned furious and questioned,
"How did the people escape from the prison?"
"No guard is to be seen there" said A̲lakan̲.
"How could they escape?"
"This question is to be posed to them.
They have swords in their hands" replied A̲lakan̲.
The king summoned the brahmins and ordered
"Keep Vaiyattir̲al, Cemmar̲ittir̲al, and the girl

"புல்லேந்து கையில் வில்லேந்து வோம்யாம்"
என்று பார்ப்பனர் இயம்பினர்.
"மகிழ்ச்சி" என்றான் மன்னன்.
"ஆயினும்,
மல்லேந்து மன்னர்க்குச் செல்வாக் கில்லையே!
எப்படி அதுசெய ஏலும்?" என்றனர்.
அழகன் சிரித்தான்.
நன்றென மன்னன் இஞ்சி
தின்ற குரங்குபோல் திகைத்தான் குந்தியே.

✿

Under you strict vigil.
This is my order!"
"We will wield the bow with our hands which are used to hold
The dharba grass!"* assured the brahmins.
"I am Happy." said the king.
"Yet, it is a pity that the king
A rare wrestler has no powers now!
Then how can we execute your orders?" posed they.
Aḻakaṉ laughed derisively.
"Well!" said the king and sat bewildered.
He resembled the monkey
Which had ignorantly tasted the ginger!

* Kaus, a variety of grass used in vedic rituals.

30

இடம் : அரண்மனை.

நேரம் : காலை.

உறுப்பினர் : படைத்தலைவன், மன்னன்.

(அகவல்)

தாங்கா ஆவலில் தன்படைத் தலைவனை
ஆங்கெதிர் பார்த்தமர்ந் திருந்தான் அரசன்.
அன்னவன் வந்து வணங்கினான்
தன்ஆணை மன்னன் சாற்றுவான் மிகவே :

(அறுசீர் விருத்தம்)

"விரைந்து செல்! மானம் காப்பாய்
அரண்மனை வேலைக் காரர்
புரிந்தனர் தீமை விட்டுப்
போயினர் காவ லர்கள்
பிரிந்தனர் சிறை திறந்து
பெயர்ந்தனர் குற்றஞ் செய்தோர்!
விரைந்து செல் பணியா ளர்கள்
வேண்டும்இப் போதே" என்றான்.

மேலுமே உரைப்பான் மன்னன் :
"வெந்திறல் மறவர் தம்மை
வேலொடு தெருவி லெல்லாம்
நிறுத்திவைத் திடுதல் வேண்டும்.
வாலசைத் திடுவார் தம்மை
மண்ணிடைப் புதைக்க வேண்டும்
தோலினை உரிப்பாய் நம்மைத்
தூற்றுவார் தம்மை" என்றான்.

Scene 30

Place : The Palace.

Time : Morning.

Characters : The Army-chief, The king.

The king eagerly awaited his army-chief.
He arrived and saluted the king.
To him spoke the monarch thus :

"Go quickly! Save my honour!
The palace servants have harmed us.
The guards have forsaken us.
The criminals have escaped. Be quick!
We need the servants at once!"

He continued :
"Station courageous warriors
armed with spears in every street!
Mischief-mongers should be killed and buried.
Peel the skin of those who blame us!"
The army-chief in response asked,
"Have you ever called the warriors
men of the lowest class?"
The monarch replied in the affirmative.
"My lord! You have committed a blunder.
Those low-class men expressed their displeasure.

படைத்தலை வன்பு கல்வான் :
"படைசார்ந்த மறவர் எல்லாம்
கடைச்சாதி என்று நாமே
கழறிய துண்டோ?" என்றான்
விடுத்தஇவ் வினாவைக் கேட்ட
வேந்தனும், 'ஆம் ஆம்' என்றான்.
"கெடுத்தனிர் அரசே அந்தக்
கீழ்மக்கள் வருந்தி னார்கள்.
ஆயினும் அவர்கட் கான
ஆறுதல் கூறு கின்றேன்
போயினி நீங்கள் சொன்ன
செயலினைப் புரிய வேண்டும்
நாயினும் தாழ்ந்தா ரேனும்
நாட்டினிற் பெருங்கூட் டத்தார்!
பாயுமேல் மக்கள் வெள்ளம்
நம்மாள்வார் பறக்க வேண்டும்"
உயர்சாதிப் படைத்தலைவன்
இங்ஙனம் உரைத்துச் சென்றான்.
துயர்பாதி அச்சம் பாதி
தொடர்ந்திடத் தூக்க மென்னும்
அயலுல கடைந்தான் மன்னன்
உணவுண் ணான் அவன் விருப்பம்!
கயல்மீனும் சோறும் பார்ப்பார்
கட்டாய உணவாய்க் கொண்டார்!

✿

Yet I'll try my best to console and convince them.
I must leave from here at once
To execute your orders.
Though they are worse than dogs,
They outnumber us!
If they choose to rise against us,
We have option none but to run scattered!"
Saying this the army-chief, a man of the upper class took leave.
Grief and fear besiged the king.
He fell asleep! He did not take his meal.
The brahmins had no option but to eat
Kayal fish* and rice!

✿

* Carp - a fresh water fish.

31

இடம் : அரண்மனை.
நேரம் : காலை.
உறுப்பினர் : ஆளும்சாதி அதிகாரிகள், அரசன்.

(அகவல்)

ஆளும் சாதியார் அதிகா ரத்தினர்
வாளும் கையுமாய் வந்து மன்னனை,
"நாலாஞ் சாதியும் மேலாஞ் சாதியும்
ஆலும் விழுதும் ஆவார் இதனை
நாமறி வோமே, அறிந்துஇத்
தீ மை புரிந்தது தீ மை" என்றாரே!

(அறுசீர் விருத்தம்)

"நேர்ந்திட்ட நிலைமை தன்னை
நிகழ்த்துவேன் உறவி னோரே
சார்ந்திட்ட ஆண்டாள் என்னும்
பூக்காரி தன்பெண் ணாளைத்
தேர்ந்திட்டான் மணமே செய்யத்
திருமகன்" என்றான் மன்னன்!
ஆர்ந்தது விழியிற் செந்தீ!
"ஐயையோ! என்றார் வந்தோர்.

"அன்றியும் என்கொ ழுந்தி
செம்மறித் திறலை அண்டி
நின்றனள். சிறையில் வைத்தேன்,
நிலைகெட்ட செம்ம றிக்கும்
பன்முறை சொன்னேன்; கேளான்.
படுசிறை என்றேன். மேலும்
என்பிள்ளை என்றும் பாரேன்
சிறையினில் இருக்கச் செய்தேன்.

Scene 31

Place : The Palace

Time : Morning

Characters : The officials of the ruling class, The king.

The men of ruling class of authority
Came to the king armed with swords and said :
"The fourth class and the ruling class
Are like the banyan tree and its falling roots.
We all know it. Yet we have
Invited trouble by committing this blunder?"

"O my dear and near! Let me narrate
To you the cause for the present state.
My son decided to choose as his life-mate
The daughter of Āṇṭāḷ, the flower - vendor!" lamented the king.

The eyes of the gathered people turned fiery.
They were shocked and cried "Alas!"
The king continued, "Besides, my sister-in-law
Lost herself to Cemma<u>r</u>itti<u>r</u>al.
So I took her prisoner.
I tried to prevail upon time and again
The debased Cemma<u>r</u>i!
But he paid no heed to my words.
I put him too behind the bar.
I decided to imprison even my son!
The officials as well as the servants are aware of these things.

பணியாளர் தோழி மார்கள்
இதையெல்லாம் பார்த்தி ருந்தார்
அணியணி யாகச் சென்றார்
அரண்மனை வேலை விட்டே!
துணிவுடன் நகரைக் கூட்டித்
தூற்றினார் மேல்வ குப்பை
பணிவுடன் பணிகள் செய்து
பார்ப்பனர் உதவு கின்றார்.

"அரண்மனைப் பின்பு றத்தே
அம்மறித் திறலும், பொன்னி
ஒருத்தியோ டுள்ளான் என்றன்
உயர்மைந்தன் பணிப்பெண் ணாளைத்
திருமணம் புரிய வேண்டி
ஆவன செய்கின் றானாம்.
அருஞ்சிறைக் காவல் இல்லை
அனைவரும் இவ்வா றானார்"

என்றனன் மன்னன்; இந்த
இழிவினைக் கேட்டி ருந்த
மன்னரின் மரபி னார்கள்
வாளொடு கிளம்பி னார்கள்.
"புன்றொழில் புரிந்து ளாரைப்
புதைக்கின்றோம்" எனக்கொ தித்தார்.
சென்றனர்; சாதி வாழ்க!
தீயர்கள் வீழ்க! என்றே.

போயினார் அரன்மனைக்குப்
புறக்கட்டில், அவர்கள் இல்லை.
"தீயர்கள் மறைந்தார்" என்று
செப்பினார். அரசன் கேட்டு
"நாயினை ஒப்பா ரோடு
நகரினிற் கலகம் செய்யப்
போயினார். போவீர்" என்றான்
அஞ்சினர் பொய்கை யாள்வார்.

They left the palace in groups.
They were bold enough to collect the town folk
And abuse the higher caste folk.
But the brahmins alone support me
And do their service obediently.

"Cemmarittiral lives with Ponni
In the rear side of our palace.
I am told that my son is all set
To wed the servant maid.
There is no one to guard the prison.
All have become so strangely different!" lamented the monarh.
The members of the royal families
Rose up swords in hands.
"We'll kill and bury the evil doers!"
They vowed!
They left the palace shouting,
"Long live castes!"
"Down with trouble-mongers!"

All reached the rear side of the palace.
But they could not find there
Cemmari and his wife.
"The evil souls have disappeared!" cried the crowd.
The king said, "They have gone to the town
To join the dog-like criminals to start trouble! Go there!'
The expert liars were shocked!

✿

32

இடம் : திறல்நாட்டு நகர்.

நேரம் : காலை

உறுப்பினர் : ஒற்றர் படைத் தலைவன், பெருமக்கள்.

(அகவல்)

"பெருநாட் டுப்படை திருநாடு தன்னை
முற்றுகை யிட்டதே முற்றுகை யிட்டதே"
என்று கூவினர் எங்கணும் மக்கள்!
தீமை குறித்தது செழுநகர்ப் பெருமணி!
அரசன், படையை அழைத்தான் விரைவில்!
படையின் தலைவன் பரபரப் புற்றான்
தேர்ப்படை ஒன்று சேர்ப்பீர் என்றான்.
பரிப்படை எழுக என்று பகர்ந்தான்
யானைப் படையும் எழுக என்றான்
காலாட் படையும் காண்க என்றான்
நாலாஞ் சாதியார் நாமாட் டோம் என்றனர்
மூன்றாஞ் சாதியார் முணுமுணுத்தனர்
இரண்டாம் சாதியார் இருநூறு பேர்கள்
திரண்டெ ழுந்தனர் மருண்ட நெஞ்சோடு
முதன்மைச் சாதியார் மூக்கைப் பிடிக்க
அரண்மனைச் சோற்றை அருந்துவ தன்றிப்
போரை யணுகாமே "நமோ நாராயணா"
என்று நவின்றுசென் றனரே.

✿

Scene 32

Place	:	A town in Tiṟalnāṭu
Time	:	Morning
Characters	:	The chief of the Spy-force, People.

"The army of Perunāṭu mounted siege on Tiṟalnāṭu !"
The people thus raised alarm in every place.
The huge bell of the fecund town
Alarmed indicating of some danger.
The king summoned his army.
The Army-chief was agitated.
"Collect a chariot force!
Let the cavalry advance!
Let the elephant force march forward!
Mobilise the infantry!"
In spite of the chief's commands,
The fourth class refused to obey.
The third class murmured in displeasure.
But two hundred men of the second class
Gathered with gloomy hearts!
The first class people
Filled their bellies to the brim
With the princely food of the palace
But said, 'We won't approach the battle field'
And chanted, "Namō Nārayanā" and moved away.

✿

33

இடம் : கடல்மேற் குமிழிகள்.

நேரம் : இரவு.

உறுப்பினர் : வையத்திறல், செம்மறித்திறல், பெருமக்கள்.

(அகவல்)

நாட்டுமக் கட்கு நல்வழி காட்டச்
சேய்வை யத்திறல், செம்ம றித்திறல்,
சொற்பெருக் காற்றுவார் என்று
நற்பெரு மக்கள் நண்ணினார் ஆங்கே.

(எண்சீர் விருத்தம்)

மேடையின்மேல் ஏறிநின்றான் மன்னன் மைந்தன்
விருப்பத்தால் நகரமக்கள் 'வாழ்க' என்றார்.
வாடாத மலர்முகத்தான் வணக்கம் கூறி
"மாண்புடையீர். திறல்நாட்டு மக்காள், கேளீர்!
பீடுடைய நம்திறல்நா டதனை நோக்கிப்
பெருநாட்டான் பெரும்படையைக் கூட்டி வந்தான்
வாடிடநாம் முற்றுகையும் போட்டு விட்டான்
மன்னவரின் அதிர்வெடியில் மருந்தே யில்லை.

பிரமன்உடல் தனில் நான்கு வகையாம் மக்கள்
பிறந்தாராம், பார்த்தானாம் என்றன் தந்தை
பிரமன்முகந் தனிற்பார்ப்பார் பிறந்திட் டாராம்
பிரமன்தோள் பெற்றதுவாம் மன்னர் தம்மைப்
பிரமனிடை தனிற்பிறந்தார் வாணி கர்கள்
பிரமனடி தனிற்பிறந்தார் உலகி லுள்ள

Scene 33

Place : The Bubbles on the sea

Time : Night

Characters : Vaiyattiṟal, Cemmaṟittiṟal, People.

The goodly citizens gathered
To hear Vaiyattiṟal and Cemmaṟittiṟal
Who were to address them
To lead them on the right path.

Vaiyattiṟal got to the platform.
The town folk affectionately greeted him.
The one of unfading flower-like visage
Greeted the gathering and addressed thus :
"Hear me my good people of Tiṟalnāṭu!
Respected people!
Perunāṭu is poised to wage war against
Our country of great renown.
It has mobilized its huge forces.
The king of Perunāṭu has besiged our land
Causing great grief to us.
The King's crackers have little ammunition.
The sacred texts say that four classes of men
Were born from the different parts of Brahma.
My father had witnessed it.*
The Brahmins are said to have sprung from Brahman's face.
His shoulders gave birth to the race of Kings.
The merchants sprang from his hip and the majority of the people
Were born from his feet.
So proclaims the manual of Manu.

* Satirical remark.

பெருமக்கள் இதுமனுநூல் ஆரியர் சொல்
பிழைக்கவந்த ஏமாற்றுக் காரர் சூழ்ச்சி.

அரசன்மகன் உங்களினப் பெண்ணை நத்தல்
அடுக்காதாம் அதற்கென்னைச் சிறையில் வைத்தான்
அரசன்எழிற் கொழுந்தியார் என்சிற்றன்னை
அகம்பறித்தார் செம்மறியார் அதுவும் குற்றம்
பெருஞ்சிறையில் மூவருமே அடைக்கப் பட்டோம்
பெருமக்காள் இதையறிந்தீர் தன்மா னத்தால்
வருந்துகின்றிர், ஆள்வோர் பால்ஒத்து ழைக்க
மறுத்துவிட்டீர் வாழ்கநீர் வாழ்க வாழ்க!

பெருநாட்டான் படையெடுப்பைத் தகர்க்க வேண்டும்
பெருமறவர் கூட்டமே வாரீர், என்று
திருநாடாம் திறல்நாட்டின் மன்னர் சென்று
திருமுழங்காற் படியிட்டுக் கெஞ்ச லானார்
வரமாட்டோம் எனமறவர் மறுத்து விட்டார்
வாழ்கநனி வாழ்கஅவர் வாழ்க வாழ்க!
இருசாதி தான்மீதி, மன்னர் கையில்
இவர்சாதி ஒன்றுமற்றொரன் றினாம்தார் கூட்டம்

அரண்மனையின் அறைக்குள்ளே வாள்சு ழற்ற
அட்டியில்லை என்றததோ அரசச் சாதி
பிரமனார் திருமுகத்துப் பெருங்கா யங்கள்
பெண்டாட்டி பிள்ளையுடன் அரண்ம னைக்குள்
பெருநாட்டான் அருள்பெற்று விபீஷ ணன்தான்
பெற்றபயன் பெறுவோமா எனக்கயிற்றை
அருணாச லப்பெரும்பு ராணம் சாத்தி
அவனடியே உய்யும்வழி என்கின் றார்கள்.

It is the scheme of the Aryan liars
Who came here seeking asylum.

They hold that the prince loving a girl of your race is sinful.
For this reason, the king put me behind the bar.
The sister-in-law of my father, my beloved
Aunty captured the heart of Cemmarittiral, my uncle.
That too is deemed a criminal act
And so we three were imprisoned.

Honourable people!
You have known of these facts
And your self-respect has been wounded.
You have rightly refused to co-operate with the rulers.

All hail to you! All hail to you!
The King of this beautiful country
Kneeled before the warriors and begged them
To meet the forces of Perunāṭu.
To his disappointment they refused.
All hail to them! All hail to them!
There were only two classes left.
The king had his relatives with him.
The other is the caste that lives on charity!

The Brahmins who were born in the face of Lord Brahma
Tried to know with the help of Arunachalapurāṇām[1]
Whether they could secure the grace of the king of Perunāṭu
And live happily with their women and children
Employing the weapon of betrayal like Vibeeshana![2]
They say that the sacred feet

1. A work in praise of Tiruvaṇṇamalai.
2. The brother of Rāvaṇa.

மேற்சாதி யார்நிலைமை இவ்வா றாக
மேலும்நாம் செயத்தக்க தின்ன தென்று
சேற்கருங்கண் பொன்னியார்க் கன்ப ரான
செம்மறியார் என்னருமைச் சிறிய தந்தை
சாற்றிடுவார் கருத்தோடு கேட்பீர்" என்று
தன்னுரையை முடித்தமர்ந்தான் மன்னன் மைந்தன்
"மாற்றுயர்ந்த பொன்போன்ற திறல்நாட் டாரே
வணங்குகின்றேன்" என்றுரைத்து மறிபு கல்வான் :

"திறல்நாட்டின் மேல்வந்த பெருநாட் டானைச்
சிதறடிக்க வேண்டுமெனச் செப்பு கின்றீர்.
பொறுத்திருங்கள் பெருநாட்டான் வரட்டும் உள்ளே
போடட்டும் தன்கொடியை! மகிழ்ந்தி டட்டும்!
வெறுக்காதீர் படைமறவர் விளையா டட்டும்!
வெற்றிவிழாக் கொண்டாட்டம் நடந்தே றட்டும்!
திறல்நாட்டின் தம்மறவர் தமக்கும் இந்தத்
திட்டத்தை நன்றாகச் சொல்லி வைப்பீர்.

தனித்தனியே பகைமறவர் தம்மைக் கண்டு
தாழ்சாதி எனநம்மேல் உயர்ந்தோர் வைத்த
மனப்போக்கை அவர் மனத்தில் ஏற்ற வேண்டும்
மற்றவற்றை யாமுரைப்போம் அவ்வப் போதில்.
இனத்தோடு இனம்சேரும்! ஆளும் சாதி
இங்குள்ள ஆளுஞ்சாதி யையே சேரும்
அனைத்துள்ள கோல்கொண்டார் நூல் கொண் டாரை
ஆட்கொள்ள வேண்டியவர் நாமே" என்றான்.

(கூட்டம் முடிந்தது)

✿

Of that Lord is the only refuge!
This being the state of the higher classes

Cemmaiyār, the lover of carp-eyed Poṉṉiyār,
And my uncle will tell you presently
The course of our action in future.
Listen to him carefully". Thus concluded
The prince his prologue.

Now Cemmaṟittiṟal began his address as follows:
Finest gold-like people of Tiṟalnāṭu!
My greetings to you all.
You wish that we should drive out
Our enemy who has planned to besiege us!
Wait patiently. Let him come! Let him hoist his flag inside our fort!

Let them rejoice at their victory.
Do not hate them! Let the warriors simply play.
Let them celebrate their martial victory!
Let the warriors of Tiṟalnāṭu be
Aware of our strategy. Keep them well informed of our plan.
We shall meet the warriors of the invading Country individually.

Let us sow in their mind the seed of hatred.
Let us tell them of the attitude
Of the higher classes of our land toward all of us.

Other things we will inform them whenever possible!
Each class here will get united with its counter part from out side.
The alien ruling class will naturally
Get united with its counterpart here.

Finally, it is we who will
Belittle and bring under our control
The wielders of sceptre and wearers of threads!

(The meeting is over)

34

இடம் : திறல்நாட்டு நகர்.

காலம் : காலை.

உறுப்பினர் : பெருநாட்டு மன்னன், பெருநாட்டுப் படைகள், திறல்நாட்டு மக்கள்.

(அகவல்)

கோட்டைமேல் வெள்ளைக் கொடிப றந்தது
பேட்டையில் பெருநாட்டுப் படைகள் நுழைந்தன
பெரும்படை பின்வர ஒருமணித் தேரில்
பெருநாட்டு மன்னன் திருநகர் புகுங்கால்,
நேற்றுப் புலித்திறல் சோற்றை உண்ட
சிறுமதிப் பார்ப்பனர் நிறைநீர்க் குடத்தொடும்
நறுமலர்த் தாரொடும் நன்றெதிர் கொண்டு
“வருக பெருநாட்டு மன்னரே வருக!
புலித்திறல் மன்னனால் பட்டது போதும்
மனுநூல் தன்னை மன்னரே காக்க!
இனிமேல் எங்கள் தனிநலந் தன்னை
நாடுக நாடுக நன்றே வாழ்க
சூடுக மாலை!” என்று சூட்டி
நல்வர வேற்பு நடத்திய அளவில்,
அரசனும் வணங்கி, “அறம்பிச காமல்
பெருமை மனுநூல் பிழைப டாமல்
பார்ப்பனர் நன்மை பழுதுப டாமல்
காப்போம்!” என்று கதறி முடித்தான்.
நாற்படை முழக்கொடு நகர்மேற் சென்றன
தேன்கூட்டில் ஈக்கள் செறித்தன போல!
வானுயர் வீடுதொறும் வாயிலில் மக்கள்
தலைவைத் திருந்தார் தம்முளம் மறைத்தே.

Scene 34

Place : Town of Tiṟalnāṭu

Time : Morning

Characters : King of Perunāṭu, Forces of Perunāṭu,
The people of Tiṟalnāṭu.

The white flag fluttered from the fortwall!
The forces of Perunāṭu marched into the streets.
The King of Perunāṭu marched intoTiṟalnāṭu,
Mounted on a shapely chariot
To be followed by the huge army.
At that time, the base-minded Brahmins
Who, only yesterday tasted the food of Pulittiṟal
Welcomed his enemy most ceremoniously
With garlands of fragrant blooms and pots full of sacred waters.*

They said, "Enough our sufferings under
The misrule of Pulittiṟal!
May you uphold the holy manual of Manu!
Hereafter, have an eye on our welfare!
Wear this garland! May you live long!"
They blessed him thus.
The King was immensely happy.

"Adhering to the path of dharma and not violating the dictates
Of the praiseworthy text of Manu,
We will uphold the welfare of the Brahmins!" promised the monarch!

The fourfold army marched into the city
With shouts of victory, like the swarms of bees on the honeycombs!

* Pūrṇakumpam presented to distinguished men when welcoming them.

பெருநாட்டுப் பிறைக்கொடி திறல்நாடு பெற்றது
பெருநாட்டு மன்னனும் பெரும்படை மறவரும்
திறல்நாட் டரண்மனை சேர்ந்தனர் உடனே.
புலித்திறல் சிறையில் புகுத்தப் பட்டான்
பிரமன் தோளிற் பிறந்த பெட்டைகள்
மரியா தையாகப் பெருஞ்சிறை சென்றனர்.
மருமகனாகும் வையத் திறலை
விரைவில் தேட விடுத்தான் ஆட்களை.
பெருநாட் டான் தன் பெரும்படை மறவர்க்கு
விடுமுறை தந்தான். வேண்டிப் பார்ப்பனர்
அரண்மனை அரிசியில் விருந்துண் பித்தார்.
முரசறை வோனை அரசன் அழைத்தே,
“அரசியல் திட்டம் அமைப்ப தற்கும்
வையத் திறலை என் மகளுக் காகத்
திருமண உறுதி செய்வ தற்கும்
நாளை காலை நாட்டு மக்கள்
மாளிகை வரும்படி மணிமுர சறைக”
என்றான். யானை வள்ளுவன்
நன்றெனப் பணிந்து நடந்தான் ஆங்கே.

✿

At the entrance of the lofty mansions,
The people stood their mind concealed.
Tiralnāṭu got the crescent flag of Perunāṭu .
The King of Perunāṭu and warriors reached the palace.
Pulittiral was taken prisoner.

The cowards who boast themselves
To have sprang from Brahma's shoulders
Also went to the prison.
The king deployed his men
To search for Vaiyattiral, whom he thought
Would be his son-in-law in future.

The king declared holiday for his warriors.
He pleased the Brahmins with a feast at the cost of the state.
He summoned the royal drummer
And ordered him to declare this message:

"With a view to chalk out programmes
For the development for Tiralnāṭu
And to conduct the betrothal for the wedding
Of Vayattiral with my daughter,
The people should gather in the palace tomorrow!
Declare this message
Through drum-beat!"
The valluvan* with his elephant
Saluted the King and took leave!

✿

* The royal drummer of ancient Tamilnad.

35

இடம் : திறல் நாட்டு மாளிகை.
நேரம் : காலை.
உறுப்பினர் : அனைவரும்.

(அகவல்)

மென்பட்டு மெத்தை விரித்த பெருந்தரை,
நன்முறை ஓவிய நாற்பு றச்சுவர்
கற்றச்சர் கைத்திறம் காட்டும் ஆயிரங்கால்,
பொற்கட்டில் பன்மணி புதைத்த மேன்மூட்டு
வருகெனப் பொற்பாவை வரவேற்கும் முன்வாயில்
பெருமக்கள் மகிழ்ந்துபோம் பின்புறப் பெருவாயில்
நறுந்தென்றல் வார்க்கும் நாற்சுவர்ச் சன்னல்கள்
நிறந்தரு பவழம், நீலம், மாணிக்கம்,
சுடர்விடு முத்துத் தொங்கல்கள் இடையிடை,
அடைசுவர் சேர அங்குக் கலைப்பொருள்
ஆன மாளிகைநடு அடலேறு சுமப்பதோர்
வானில வெறித்த மணிக்குடை இருக்கையில்
வென்ற பெருநாட் டான்வீற் றிருந்தான்.
அன்னோன் அமைச்சன் அருகினில் இருந்தான்
படையின் தலைவனும் பாங்கில் அமர்ந்தான்.
முரசு முழங்கும் முன்புற வாயிலால்
வரும்பெரு மக்கள் மலைப்புரள் அருவி
திறல்நாட்டு மறவரும் செம்மறித் திறலும்
வையத் திறலும் தம்முரு மாற்றி
நீறு பூத்த நெருப்பென இருந்தனர்.
ஆண்டாள் ஒருபுறம் அவள்மகள் ஒருபுறம்
ஈண்டிழைப் பொன்னி ஒருபுறம் இருந்தனர்.

Scene 35

Place : The palace of Tiṟalnāṭu

Time : Morning

Characters : Everybody.

The wide floor had a spread
Of soft silken mattress!
The four walls had been decorated
With fine drawings!
The thousand pillars in the hall
Displayed the artistic skill of the sculptors?
A golden cot was there
With a ceiling of embedded gems!
A golden statue stood at the entrance
As if to welcome the invitees!
A rear gate had been provided
For the exit of the distinguished guests!
Tender southerly pouerd into the hall
Through the windows on all the four sides!
Strings made of colourful coral,
Sapphire, ruby and lustrous pearls
Were seen everywhere!

Beautiful artistic objects were arranged at the bottom of walls.
Amidst all these pompous arrangements,
The king of Perunāṭu was seated on his throne,
Beneath the parasol richly decorated,
With all marks of his kingliness.

தொலைவிலோர் மூலையில் தோன்றா வண்ணம்
அழகன் இருந்தான் அச்சத் தோடே!
பழந்திறல் நாட்டினர் பல்லா யிரவர்,
பெருநாட்டு மறவர் ஒருசில நூற்றுவர்
ஆங்கே கலந்தபடி அமர்ந்தி ருந்தனர்.
பெருநாட்டு மன்னன் பேசத் தொடங்குமுன்
“வையத் திறலோன் வந்துவிட்டானா?”
என்று பன்முறை கேட்டான்? இல்லை என்று
சொன்னார். சொற்பொழிவு தொடங்கினான் :
“திறல்நாட்டு மக்களே, செப்புதல் கேட்பீர்!
இத்திறல் நாடோ என்பகை யான
மலைநாட் டோடு கலந்து கொள்ள
இருப்பதால் நான்படை எடுக்க நேர்ந்தது.
வென்றேன். சிறையில்உம் வேந்தரை அடைத்தேன்.
திறல்நாடு தனில்என் பிறைக்கொடி ஏற்றினேன்.

இவ்வா றிருக்க, இனிஇந் நாட்டின்
ஆட்சிமுறை எவ்வா றமைய வேண்டும்?
என்பது பற்றி இயம்பு கின்றேன்;
என்றன் உறவினன், மன்னர் மரபினன்
ஆன ஒருவனே இந்நாட் டரசன்.
வரும்அவ் வரசன் பெருநாட்டுக்குப்
போர்த்துணை நாளும் புரிய வேண்டும்.
மேலும் அந்த வேந்தன், பார்ப்பனர்
மறைநூ லுக்கு மதிப்பீய வேண்டும்.
இத்தனை கருதி இந்நாட்டு மன்னரின்
மகனுக் கேஎம் மகளைத் தரவும்
விரும்பினேன். அவனும் விரும்புவ தாக
அறிந்தேன்; மகிழ்ந்தேன். ஆதலால் இந்தத்
திறல்நாட்டை யாள்வோன் திறல்நாட் டினனே!
வையத் திறல்என் மகளை மணப்பதாய்

Beside him was seated his minister.
The commander-in-chief of the army was there.
Drums rumbled at the main entrance!
The citizens, the warriors, Cemmaṟittiṟal,
And Vaiyattiṟal in disguise
Were present there, like fire coated with white ash!
Āṇṭāḷ, her daughter and Poṉṉi were present!
At a distance remained Aḷakaṉ concealing himself;
Fear reigned in his heart.
Many thousand people of ancient Tiṟalnāṭu
And a few hundred men from Perunāṭu
Were seated there mingling together.
The King addressed the gathering thus:

"Has vaiyattiṟal come?"
He repeatedly asked his men.
"No!" was the answer. Then he began to speak.
People of Tiṟalnāṭu! Hear me!
As Tiṟalnāṭu was planning to join hands with my enemy
To wage war against me,
I was constrained to mount siege on this country.

I have won and your King is now a captive.
I have hoisted my crescent flag!
I will now let you know the nature of administration
I wish to introduce in this country.
One of my relatives with royal blood will be your king!
That king is bound to support me militarily.
In addition, he is expected to respect and protect the holy
Vedas of Brahmins.

இன்றே உறுதி இயம்பினால், நாளையே
மணமுடித்து மணிமுடி பெறலாம்!
வையத் திறலோன் வராமை யாலே
அன்னோன் சார்பில் இந்நாட் டார்கள்
உறுதி கூறினும் ஒப்புக் கொள்வேன்"
என்று மன்னன் இயம்பிய அளவில்,
கூனும் கோலும் குள்ளமும் வெள்ளைத்
தாடியும் மீசையும் தள்ளா உடலுமாய்
எழுந்து நின்றான் ஒரு
கிழவன்; அரசனைக் கேட்டான் ஆங்கே :

(இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா)

"உங்கள் உறவுதான் ஊராள வேண்டுமோ?
வேந்தன் சேய்தான் வேந்தாக வேண்டுமோ?"
என்று கிழவன் கேட்டான்.
"கேட்பீர் கேட்பீர்" என்று
முன்னுள்ள மக்கள் முழக்கஞ் செய்தனர்.
"எங்கள் உறவுதான் ஆள ஏற்றவன்;
வேந்தன் சேய்தான் வேந்தாக வேண்டும்!"
என்றான் வேந்தன்.
"எங்களில் ஒருவன் ஏன் ஆளக் கூடாது?
சொல்க" என்றான் கிழவன்.
"நாடாள்வ தன்று நாலாஞ் சாதி!"
என்றான் மன்னன்!
"சாதி ஒழிக! சாதி ஒழிக!"
என்று முழங்கினர் எதிரில் மக்கள்!
"எங்கள் நாட்டுக் கினிவரும் மன்னன்
உங்கட்குப் போரில்உதவ வேண்டுமோ?
பாரோர் நாட்டைநீர் பறிக்க நினைத்தால்
சீராம் திறல்நாடு சேர வேண்டுமோ?"

Considering all these aspects,
I have determined to celebrate
The wedding of Vaiyattiral with my daughter.
I am happy to know that he is also willing.

So, only the prince of this country
Is going to be your future ruler.
If Vaiyattiral promises to wed my daughter today,
He will wed my daughter and wear the crown tomorrow.

If he is unable to be present here,
I will be pleased to accept
If people gathered here promise on his behalf".

As the King concluded his address thus,
A hunch-backed dwarf, with moustache and beard
Appeared there; his body was shaking
And he was holding a staff.
He asked the king,

"Do you mean that one among your
Kin alone is qualified to rule the land?
Should the ruler be necessarily the son of a king?" At this,
"We welcome this question of you!" shouted the people.
"Our kin alone is well-suited to rule.
A ruler's son alone should succeed to the throne!"
Asserted the King.

"Why not one among us become a ruler?
Tell me!" posed the old man.
"The fourth Varna is not fit for rulership" said the king.

என்று கேட்டான் முதியோன்.
"நன்று கேட்டீர் நன்று கேட்டீர்!"
என்றனர் மக்கள்.
"ஆம் ஆம்!" என்றே அதிர்ந்தான் மன்னன்.
"பார்ப்பனர் மறையைப் பைந்தமிழ் மக்கள்
மாய்ப்பது தீதோ வளர்ப்பது கடனோ?"
என்றான் முதியோன்.
"ஆம்!" என்று மன்னன் தீமுகம் காட்டினான்.
"பார்ப்பனர் பொய்ம்மறை பாழ்பட" என்று
கூப்பாடு போட்டனர் மக்கள்.
"வையத் திறல்உம் மகளை மணக்கும்
எண்ணம் அவனுக் கிருந்த தில்லை;
இருக்கப் போவதும் இல்லை; இதனை
இளங்கோ சார்பில் யானுரைக் கின்றேன்!"
என்றான் முதியோன்.

"ஆம் ஆம்"என்றே அனைவரும் கூவினர்!
சின்ன முகத்துடன் மன்னன், "கிழவரே!
வையத் திறலை மன்னன் ஒறுத்தது
பொய்யோ!" என்றான்.
"மன்னன் தன்னன்பு மைத்துனர் மகளை
மணக்கச் சொன்னான்; மறுத்தான் வையன்;
அதனால்
ஒறுத்தான்!" என்றான்.
"சிறைமீட்டு வருக புலித்திறலை" என்று
பெருநாட்டு மன்னன் உரைத்தான்.
திறல்நாட்டு மன்னன் அவ்விடம் சேர்ந்தான்
"வையத் திறலைச் சிறையில் வைத்தனை
மெய்யாக் காரணம் விளம்" பெனக் கேட்கப்
புலித்திறல் புகல்வான் :
"உன்மகள் தனையும் என்மகன் மறுத்தான்

"Down with caste system! Down with caste system!"
Roared the crowed.
"Do you expect our future King to support you in wars?
Should this famous land support you
If you wish to capture other lands?" posed the dwarf.

"Your question is quite logical!"applauded the crowed.
"Yes! Of course!" roared the king.
"Is it the duty of the Tamils to uphold the Vedas of the Brahmins?
Would it be a sin to oppose the authority of the Vedas?"
Asked the old man.

The King displayed his displeasure in his face.
He showed sign of anger!
"Let the false Vedas of the Brahmins go to ruin!" shouted the people.
"Vaiyattiṟal, had never wished to wed your daughter in the past.
Nor will he decide to wed her in the future too!
I declare this on behalf of the prince!"
Asserted the old man.
"Yes!Yes!" shouted the crowd.
With shrunken face, the king said,

"Old man! Is it a lie that the king had punished Vaiyattiṟal?"
"The king compelled his son to wed his brother-in-law's daughter;
Vaiyattiṟal did not consent!
So he punished him!"replied the old man.

"Free Pulittiṟal and fetch him here?" ordered the king.
Pulittiṟal was brought to his presence.
"Tell me the true reason behind your imprisoning your son!"
Said the King.

என்மைத் துனன்மகள் தன்னையும் மறுத்தான்
வேலைக்காரி மின்னொளி தன்னை
மாலை யிட்டு மன்னர் மரபையே
அழிக்க எண்ணினான்! அடைத்தேன் சிறையில்!"
என்ன,
பெருநாட்டான், வாள் உருவி
"புரட்சியோ! புரட்சியோ! கிழவரே
உரைப்ப தென்ன?" என்று
மன்னன் கேட்கக்
கிழவன், "மன்னா! கிளத்துதல் கேட்க.
சாதி யில்லை!
பார்ப்பன வகுப்பும் பார்ப்பன நூற்களும்
பொய்யே!
மதம்எனல் தமிழ் வையத்தின் பகை!
ஆள்வோர் என்றும் அடங்குவோர்
என்றும் பிறந்தார் என்பது சரடு!
தனிஒரு மனிதன் தன்விருப் பப்படி
இனிநாட்டை ஆள்வ தென்ப தில்லை!
மக்கள் சரிநிகர்!
எல்லாத் துறையிலும் எவரும் நிகரே!
நெடுநாட்டு மக்களின் படியினர் (பிரதிநிதிகள்);
குடியரசு நாட்டல்எம் கொள்கை யாகும்"
என்று கிழவன் இளைஞனாய் நின்றான்.
மன்னன் வையத் திறலைக் கண்டான்.
கையால் தன்வாள் காட்டி,
"என் மகள், "பெருந்திரு, என்னும் மங்கையை
மணந்துகொள்; இன்றேல் மன்னன் மைத்துனன்
மகளை மணந்துகொள்! மக்களில் தாழ்ந்த
மின்னொளி தன்னை விரும்புதல் நீக்குக!
என்னொளி வாளுக் கிரையா காதே!"
என்றான்.

"My son refused to wed even your daughter.
He refused the hand of my brother-in-law's daughter too!
He was in favour of wedding the dauther of a flower-vendor
And thus tried to destroy the princely race!
So I put him behind the bar!" replied Pulittiral.

At this, the ruler of Perunāṭu unsheathed his sword and roared,
"Is it a revolution? Is it a revolution? What is your answer old man?"
The old man spoke:
"Monarch! Please hear me.
There is no caste!
The class of Brahmins and their holy texts are mere lies!
Religion is the foe of Tamil nāṭu!
The idea that people were born as rulers
And the ruled is a total lie!

Hereafter, an individual can never rule the country as a despot!
All men are equal!
They are equal in all aspects!
Our motto is to bring into existence the rule of the people
Through their representatives!"
Saying these words, the old man stood as a young man
Removing his cloak!
The King found he was Vaiyattiral.
Pointing to his sword he said,

"Wed my daughter Peruntiru!
Or choose the daughter of your maternal uncle.
Give up your idea of wedding Minnoli,
A girl from the fourth varna!
Do not try to fall a prey to my radiant sword!" At this,

"ஏஏ!" என்றனர் இருந்த மக்கள்.
வையத் திறல்தன் வாளை உருவினான்.
"படையின் தலைவனே பற்றுக இவனை!
என்ற படைத்தலை வனுக்குக்
கட்டளை யிட்டான் மன்னன்!
எட்டிற்று மறித்திறல் இடிக்குரல் எங்குமே.

பாட்டு

மக்களின் உரிமைக்குத் தூக்குவீர் வாளை
மன்னரின் தனியாட்சி வீழ்க - நாட்டு
மக்கள் உரிமைக்கு -

(திறல் நாட்டு மறவர் மக்களின் வாள்கள் சுழலுகின்றன. பெருநாட்டுப் படைத் தலைவனும், அவனைச் சார்ந்த சில மறவர்களும் எதிர்க்கிறார்கள்.)

மக்கட் கடலில் மறைக் குமிழிகள்
மறுப்பவர் மாள்க மாள்கவே - நாட்டு
மக்கள் உரிமைக்கு -

(எதிர்த்தோர் இறந்து படுகின்றனர். இரு மன்னரும் படைத் தலைவர்களும், ஆளும் இனத்தோரும் பிணிக்கப்படுகின்றனர்.)

தக்கதோர் ஆட்சி மக்களின் மன்றம்
சரிநிகர் எல்லோரும் என்றோம்.
பொய்க்கதை மறையெனல் புரட்டே
புரட்சியில் மலர்கஇன்ப வாழ்வே!

(பிணிக்கப் பெற்றவர் சிறை சேர்க்கப் பெற்றனர்.)

✿

The crowd raised shouts of protest.
Vaiyattiral drew his sword.

"Commander! Catch this fellow" ordered the King.
At this Marittirali's voice resounded everywhere.

The song

Lift your swords for the freedom of people!
Down with the despotic rule of the monarchs!
(Lift your ...)

(A clash between the warriors and people of Tiralnāṭu and the warriors of Perunāṭu ensues)

"The Vedas are mere bubbles
On the surface of the sea of the people"
Let those who oppose this ideal perish."

(The enemies die. The two Kings and their relatives together with the military commanders are put in fetters)

The right form of rule is to be decided through
The forum of the people.
All are equal we declare!
To hail false stories as sacred vedas is nothing but treachery.
Let blossom on earth
A blissful life through Revolution!"
(All the captives are put in jail).

✿

36

இடம் : நகர்கள், சிற்றூர்கள்.

நேரம் : மாலை.

உறுப்பினர் : முரசறைவோன்.

(அகவல்)

யானைமேல் வள்ளுவன் இயம்புவான் முரசறைந்து :
“பூனைக்கண் போலும் பொரிக்கறிக் காக
ஆளுக் கிரண்டுகத் தரிக்காய் அடைக,
செங்கை இரண்டளவு சீ ரகச் சம்பா
அடைக அங்கங்கு மக்கள் அனைவரும்.
பொன்னிறப் பருப்பும் புத்துருக்கு நெய்யும்
ஒருகை யளவு பெறுகஒவ் வொருவரும்.
பாகற் புளிக்குழம்பும் பழமிள கின்சாறும்
ஆகத் தக்கன அடைக எவரும்!
ஆழாக் குத்தயிர் அடைக்காய் ஒவ்வொரு
வாழை இலைஇவை வழங்குவார் தெருத்தோறும்
விருந்தே நாளை விடியலில் அனைவரும்
அருந்துக குடியாட்சி அமைக்கும் நினைவிலே!”
இதுகேட்டுத் தெருத்தோறும் பொதுவில்லம்
எதுவெனக் கேட்டே ஏகினர்
அதுவது பெற்றே அடைந்தனர் வீட்டையே.

✿

Scene 36

Place : Towns and villages

Time : Evening.

Characters : The drummer.

Mounted on an elephant, the Valluvan made this announcement:

"For preparing fry, resembling cat's eyes
Each will receive a pair of brinjal fruit.
Each will receive two handfulls of rice of the finest variety.
All will be given gold-like radiant dal
And freshly melted ghee.
You can receive these in every street?

To prepare curry of bitter-gourd
Adding tamarind juice and pepper extract,
Each will get the necessary ingredients.
A cup full of curd, arecanuts and banana leaf
You can receive in every street.
Enjoy a feast tomorrow morning with the joyful thought
Of establishing Democracy!"

Hearing this declaration,
People eagerly rushed toward
The distribution centers
And returned home receiving their due share.

✿

37

இடம் : மின்னொளி வீட்டு முன்வெளி

நேரம் : விடியல்

உறுப்பினர் : மின்னொளி, ஆண்டாள், விருந்தினர், வையத்திறல்.

(அகவல்)

“வீட்டெதிர் ஆண்டாள், மின்னொ ளிக்குத்
தலைவாரு கின்றாள், தையல் மின்னொளியே
மன்னன் மகனைநீ மணந்த பின்னர்
என்னை மறப்பாயோ?” என்றாள் அன்னை.
“ஏழைகள் அனைவரும் கூழைக் குடிக்க,
வாழை இலையில் வார்த்தநெய் ஓடையில்
மிதக்கும் பல்கறிச் சோறு விழுங்கும்
மன்னன் மகனை மணக்கவே மாட்டேன்!”
என்றாள் மின்னொளி. அன்னை திடுக்கிட்டு
“முன்னர் உன்காதல் மொய்த்த தேவன்மேல்?”
என்று கேட்டாள் ஏந்திழை. “அம்மா
ஏழ்மை கண்ட இடமெல்லாம் காதல்
தாழ்மைமேல் என்உளம் தாவுதல் அன்றி
உடல்மிசைக் காதல் உற்றிலேன்” என்றாள்.
“அழகனை உன்உளம் அண்டிற்றோ” என
அன்னை மின்னொளி தன்னைக் கேட்டாள்.
“அழகன் ஏழ்மையை அணுகிய தென்னுளம்
என்னுடல் அவனுடற் கில்லை”, என்றாள்.
“மின்னொளி என்னுடன் விரைவில் வருக,
அருந்திட வேண்டும் விருந்” தென் றாள்தாய்.
இருவரும் எழுந்தார் விருந்துக் கேகினார்.

Scene 37

Place : The foreyard of Min̲n̲oḷi's house

Time : Dawn

Characters : Min̲n̲oḷi, Āṇṭāḷ, Guests, Vaiyattiṟal.

Āṇṭāḷ, in front of her house
Was combing the tresses of Min̲n̲oḷi.
She said to her daughter,
"My dear Min̲n̲oḷi! Would you forget me
Once you had wedded the prince?"

"I will never wed the son of the king
Who takes delight in swallowing
The rich food with many a curry
Floating in ghee and served in banana leaf
When the poor thrive only on gruel!" said Min̲n̲oḷi.

"Did Aḻakan̲ ever attract your heart?" asked the mother.
"Though my heart melted for his poverty,
My body is never meant for his enjoyment!" declared Min̲n̲oḷi.

"Min̲n̲oḷi! Come with me.
Let us enjoy the feast!" said the mother.
Both of them started to the venue of the feast.
Beneath the shade of a Vākai tree*
Marittiṟal and Min̲n̲oḷi were enjoying the feast joyously.

Beneath the shade of a pipal tree
Aḻakan̲ and others happily enjoyed the sweet feast.

* Srissa.

வாகை நீழலில் மறித்திறல், பொன்னி
ஓகை யோடும் உண்டனர் விருந்தே!
அரசின் நீழலில் அழகனும் பிறரும்
அருந்தினர் இனிய விருந்து மகிழ்ந்தே!
வேங்கையின் நீழலில் வேறு பலப்பலர்
தாங்கா மகிழ்ச்சியில் தாம்உண் டிருந்தார்!
மாவின் நீழலில் வையத்திறலோன்
பாவை யைஎதிர் பார்த்தி ருந்தனன்.

வீட்டினர் யாரும் விருந்துண்ணு நிலை
பார்த்து வந்தாள் பாவை மின்னொளி.
மரத்து நீழலில் வாயார உண்பார்
சரிநிலை கண்டாள் தையல் மின்னொளி
அரசின் நீழலில் அழகனைக் கண்டாள்
அழகன் வையனை அணுகுநீ என்றான்.
அழகன்பால் ஏழ்மை அறிகிலாள் மின்னொளி!
மாவின் நீழலில் வையனைக் கண்டாள்.
மன்னன் மகனை வையத் திறலிடம்
காணு கில்லாள்! கண்ட வையத்திறல்
அண்டையில் அமர்கென ஆவலில் அழைத்தான்.

கெண்டை விழியாள் கிட்ட அமர்ந்தாள்.
“கத்தரிப் பொரியலும், கரும்பாகற் குழம்பும்,
புத்துருக்கு நெய்யும், பொன்னிறப் பருப்பும்,
மிளகின் சாறும், புளியாத தயிரும்
அனைவர்க்கும் நிகரே! ஆயினும் மின்னொளி,
உனக்கொன் றதிகம்” என்றுரைத்தான் வையன்.
“என்ன?” என்றாள் மின்னொளி
சின்னதோர் முத்தம் தந்தான்.
அன்னத னோடே அருந்தினாள் விருந்தே!

Beneath the shade of a Vēṅkai tree*
Many others with unbounded joy ate the feast.
Beneath the shade of a mango tree
Vaiyattiral was eagerly awaiting his beloved.

Minnoḷi saw all the members of families
Enjoying the feast.
She saw no difference
Among those who sat beneath the trees and happily ate
To their full satisfaction.
She saw Aḷakan beneath the pipal tree.
Aḷakan asked Vaiyattiral to come closer to him.
Minnoḷi found no sign of poverty in Aḷakan.
She saw Vaiyattiral beneath the shade of the mango tree.
She found in his nature no sign of royal birth.
Vaiyattiral saw her and eagerly invited her
To draw closer to him.

The carp-eyed one too sat near him.
"The brinjal fry, sauce of black bitter-gourd,
Fresh ghee, golden dal, pepper juice
And the fresh curd of moderate sour taste,
Are equally served to all.
Yet, my dear Minnoḷi! You have one thing more." said Vaiyattiral.
Struck with a sense of wonder, she exclaimed "What?"
He gave her a gentle kiss!
She enjoyed the feast with the added taste of the kiss.

✿

* East Indian Kino tree.

38

இடம் : திறல்நாட்டு அரண்மனை.
நேரம் : மாலை.
உறுப்பினர் : அனைவரும்.

(அகவல்)

அனைவரும் திறல்நாட் டரண்மனை நிறைந்தனர்;
செம்மறித் திறல் எழுந்து
கைம்மலர் கூப்பிக் கழறுவான் ஆங்கே :

(எண்சீர் விருத்தம்)

நாட்டினிலே குடியரசு நாட்டிவிட்டோம் இந்நாள்
நல்லபல சட்டங்கள் அமைத்திடுதல் வேண்டும்
காட்டோமே சாதிமணம்! கலப்புமணம் ஒன்றே
நல்வழிக்குக் கைகாட்டி! கட்டாயக் கல்வி
ஊட்டிடுவோம் முதியோர்க்கும் மாணவர்க்கும் நன்றே!
உழையாளை நோயாளி ஊர்திருடி என்போம்!
கேட்டைஇனி விலைகொடுத்து வாங்கோமே! சாதி
கீழ்மேல்என் றுரைப்பவர்கள் வாழுவது சிறையே!

ஒருகடவுள் உண்டென்போம்! உருவணக்கம் ஒழிப்போம்!
உள்ளபல சண்டையெல்லாம் ஒழியும்மதம் ஒழிந்தால்!
திருக்கோயில் தொழிற்சாலை! பார்ப்பனரும், கையில்
செங்கோலேந் தும்பிறரும் மக்களைச் சார்ந் தோரே!
பெருவாழ்வுக் கிவையெல்லாம் அடிப்படைத் திட்டங்கள்
பிறிதுள்ள சட்டங்கள் அறிஞர் அமைப் பார்கள்
வருநாளில் குடிமக்கள் படியினரின் தேர்தல்
வகுப்பதற்கே இன்றுசிறு குழுஅமைப்பீர்" என்றான்.

Scene 38

Place : The palace of Tiralnāṭu

Time : Evening

Characters : Everybody.

All gathered at the palace of Tiralnāṭu.
Cemmarittiral stood up and with folded palms spoke thus:
Today we have established the republican rule;
We need to make many a useful legislation.
Weddings based on castes will be banned;
Intercaste marriage alone is the pointer to a prosperous life.
We will offer compulsory education to both the young and old alike;
We will call those lazy folk patients and swindders of public money.
We will no more purchase evil
Incurring heavy loss of money. Those who speak of high
And low castes will live in prisons!
We will declare that there is one God! We will do away
With idol worship! All feuds will vanish
Once religion takes leave!
All temples will become industrial houses!

The Brahmins as well as the ruling people will be treated on
A par with the common folk.
These are the basic plans for a prosperous life.
All other laws will be made
By experts according to needs.

For the election to be held in future,
You should constitute a small committee today itself!"
A ten member committee headed by Cemmarittiral

செம்மறியே முதலாகப் பதின்மர்களைத் தேர்ந்தார்
திறல்நாட்டின் குடியரசைச் செயற்படுத்தச்
சொன்னார்.
செம்மறிக்கும் பொன்னிக்கும் மின்னொளிக்கும் வையத்
திறலுக்கும் நடைபெற்ற திருமணம்பா ராட்டி,
நம்மருமை நாடன்றிப் பெருநாட்டை இந்த
நன்னிலையில் சேர்ப்பதற்கும் திட்டமிட்டார் "மக்கள்
செம்மையுறத் திருநாட்டில் மணிக்கொடியும் ஏற்றித்
திகழ்ந்திடுக உலகமெலாம் குடியரசே!" என்றார்.

✿

Was constituted, investing with the responsibility of running
The administration of the new-born Democracy of Tiralnāṭu.

The newly wedded couples Cemmari - Ponni and
Minnoḷi - Vaiyattiral were heartily felicitated!
They chalked out programmes
For taking Perunāṭu also
On the road of prosperity, besides their own land!
They hoisted their beautiful flag aloft the staff
For the progress of the people
And wished, "May Democracy flourish all over the world!"

✿

Dr. A. Dakshinamurthy a great Tamil Scholar is a product of the Annamalai University and a proud student of Prof. T.P. Meenakshisundaranar. He has to his credit thirty years of Collegiate teaching Service. He took his M.Phil. and Ph.D. degrees working on Sangam Literature. His Scholarly book "Tamilar Nakarikamum Panpatum" (The Civilization and Culture of the Tamils) is very popular among teachers and students of Tamil Nadu. He is one of the very few Tamil Teachers who possess a good knowledge of the English langauge and hence he could succeed in the field of translation. His book, "Poems of Bharathidasan - A Translation" was instantly recognized for a Certificate of Merit by Government of Tamil Nadu during the Centenary Celebrations of the Poet in 1991. He is the first scholar to attempt a faithful and complete translation of Akanāṉūṟu. It was published by the Bharathidasan University in 1999. He is also the first scholar to attempt a faithful translation of Naṟṟiṇai. It was published by the I.I.T.S., Chennai in 2000. The Government of Tamil Nadu has rightly honoured him with the prestigious Bharathidasan Award for the year 2003. His translations of Puraṭciḵkavi, Can̄cīvi Parvatattiṉ Cāral, Iruṇṭa Vīṭu, Nallā Tirppu, Tamiḻacciyiṉ Katti, Kātāla Kaṭamaiya? and Kaṭalmēl kumiḻikaḷ all bear ample testimony to his great scholarship.

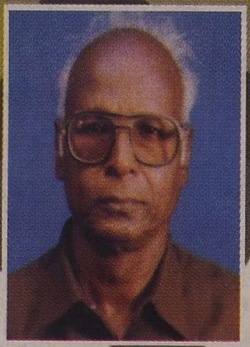

BHARATHIDASAN UNIVERSITY
Thiruchirappalli-620 024